Έτος ΙΑ'

Τεῦχος 253ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΤΖΩΝ ΦΙΤΖΕΡΑΛΝΤ ΚΕΝΝΕΝΤΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΩΝ Η. Π. ΑΜΕΡΙΚΗΣ
ΕΠΕΣΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΔΔΙΔΡΟΜΙΟΥ 12—ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΑ'. | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1963 | ΤΕΥΧΟΣ 253ον

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΤΖΩΝ ΚΕΝΝΕΝΤΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τοῦ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

Πῶς ἔγινεν ἡ δολοφονία.

Στὶς 22 Νοεμβρίου τοῦ 1963 καὶ ὥραν τοπικὴν 12.30 (8.30 μ.μ. ὥρα Ἑλλάδος) οἱ σταθμοὶ τηλεοράσεως καὶ ραδιοφώνου τῶν Η.Π. τῆς Ἀμερικῆς ἐξέπεμπον πρὸς ὅλον τὸν κόσμον τὸ τραγικὸ μήνυμα τῆς δολοφονίας τοῦ προέδρου Τζὼν Κέννεντυ.

Ἡ κατάπληξις καὶ ἡ ἀγωνία σὲ διεθνῆ κλίμακα ὑπῆρξε μεγίστη. Ὄχι μόνον οἱ ἐπίσημοι κυβερνῆτες τῶν κρατῶν καὶ οἱ θρησκευτικοὶ ἀρχηγοὶ ἔσπευσαν νὰ ἐκδηλώσουν τὴν ὀδύνη τους, ἀλλὰ καὶ οἱ ἁπλοῖ ἄνθρωποι ἔκλαψαν γιὰ τὸν τραγικὸ χαμὸ τοῦ μεγάλου ἡγέτη, ποὺ ἐπὶ τρία χρόνια ἀγωνιζόταν γιὰ τὴν εἰρήνη τοῦ κόσμου, γιὰ τὴν ἐλευθερία τῶν λαῶν καὶ γιὰ τὰ πανανθρώπινα ἰδανικὰ καὶ τὸν ἀνθρωπισμό.

Ἀλλ' ἂς ἐκθέσουμε μὲ χρονολογικὴ σειρὰ τὰ τραγικὰ γεγονότα.

Ὁ Πρόεδρος τῶν Η.Π. τῆς Ἀμερικῆς Τζὼν Κέννεντυ συνοδευόμενος ἀπὸ τὴν σύζυγό του Ζακελὶν καὶ τὸν ἀντιπρόεδρο κ. Λύντον Τζόνσον ἔκαμε περιοδεία στὴν πολιτεία τοῦ Τέξας, ὅπου ἔγινε δεκτὸς μὲ θερμότατες ἐκδηλώσεις. Στὶς 22 Νοεμβρίου, ἡμέρα Παρασκευή, βρισκόταν στὴν πρωτεύουσα τοῦ Τέξας, Ντάλλας, ὅπου 250.000 κάτοικοι τῆς νοτίας Πολιτείας τοῦ Τέξας εἶχαν συγκεντρωθῆ στοὺς δρόμους, γιὰ νὰ τὸν ἰδοῦν καὶ νὰ τὸν ἐπευφημήσουν. Τὸ μεσημέρι ἐπρόκειτο νὰ παρακαθίσῃ σὲ γεῦμα τοῦ κυβερνήτου τῆς Πολιτείας κ. Κόναλλυ.

Ἔτσι ἐσχηματίσθη μία μεγάλη πομπὴ αὐτοκινήτων ἡ ὁποία ξεκίνησε τὸ μεσημέρι ἀπὸ τὸ κέντρο τῆς πόλεως. Στὸ μεγάλο προεδρικὸ αὐτοκίνητο, ἀπὸ τὸ ὁποῖο κατὰ μοιραία σύμπτωσι εἶχεν ἀφαιρεθῆ ἡ διαφανὴς πλαστικὴ ἀλεξίσφαιρη «κουκούλα», ἦσαν ὁ Πρόεδρος Κέννεντυ, ἡ σύζυγός του Ζακελὶν καὶ ὁ κυβερνήτης Κόναλλυ.

Στὶς 12.30 τοπικὴ ὥρα (8.30 μ.μ. ὥρα Ἑλλάδος), ἐνῶ ἡ πομπὴ περνοῦσε ἀπὸ τὴν τριπλῆ ὑπόγειο διάβασι, ἀπέναντι ἀπὸ ἕνα πάρκο στὸ κέντρο τοῦ Ντάλλας, ἀκούσθηκαν τρεῖς πυροβολισμοί. Κανεὶς δὲν εἶχε πλησιάσει τὸ προεδρικὸ αὐτοκίνητο καὶ κατὰ σύμπτωσι στὸ σημεῖο ἐκεῖνο πολὺ λίγοι ἄνθρωποι ἦσαν συγκεντρωμένοι, ἐνῶ προηγουμένως ἡ πομπὴ εἶχε περάσει ἀπὸ μέρη ὅπου ὁ κόσμος συνωθεῖτο κατὰ χιλιάδες.

Ἕνας φωτογράφος ποὺ παρακολούθησε τὴ σκηνὴ ἀνέφερε τὰ ἑξῆς. «Ἄκου-

σα δύο-τρεῖς πυροβολισμούς. Στὴν ἀρχὴ νόμισα ὅτι ἐπρόκειτο περὶ πυροτεχνημάτων. Εἶδα ὅμως τὸν Πρόεδρο νὰ πέφτη καὶ ἀπὸ τὸ πρόσωπό του νὰ τρέχη αἷμα».

Τὸ σῶμα τοῦ προέδρου, ποὺ εἶχε τραυματισθῆ θανάσιμα, κύλησε καὶ ἔπεσε στὸ κάθισμα μὲ τὸ κεφάλι πρὸς τὸ κάτω, ἐνῶ τὸ αἷμα ἔτρεχε στὸ πάτωμα.

Πλάϊ του στὸ δάπεδο ἔπεσε βαριὰ τραυματισμένος καὶ ὁ κυβερνήτης Κόναλλυ μὲ τὰ ροῦχα του αἱματωμένα. Ἡ Ζακελὶν Κέννεντυ, ἀμέσως ἅρπαξε τὸ κεφάλι τοῦ συζύγου της στὴν ἀγκαλιά της φωνάζοντας. «Ὄχι, Ὄχι». Τὸ προεδρικὸ αὐτοκίνητο ξεκίνησε ἀμέσως μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα γιὰ τὸ νοσοκομεῖο Πάρκλαντ, ποὺ βρίσκεται κοντὰ στὴν ἐμπορικὴ ἀγορά, ὅπου ὁ Κέννεντυ ἐπρόκειτο νὰ ἐκφωνήση λόγο. Ὅταν μετὰ πέντε λεπτὰ ἔφτασε ἐκεῖ, ὁ τραυματισμένος Πρόεδρος ἀμέσως μετεφέρθη στὴν αἴθουσα ἐπειγουσῶν χειρουργικῶν ἐπεμβάσεων, ὅπου διεπιστώθη ὅτι ἡ κατάστασίς του ἦτο κρισιμωτάτη. Ἔφερε δύο πληγές. Μίαν εἰς τὸ κάτω μέρος τοῦ αὐχένος καὶ μία στὸ κεφάλι. Ἡ σφαῖρα ἐκτύπησε τὸν Πρόεδρο στὸ δεξιὸ βρεγματικὸ χῶρο μὲ τραῦμα διαμπερὲς πρὸς τὸ στόμα. Οἱ γιατροὶ κατέβαλαν ἀπεγνωσμένες προσπάθειες νὰ τὸν κρατήσουν στὴ ζωή. Ἀλλὰ ὁ θάνατος ἐπῆλθε μετὰ 40 λεπτὰ τῆς ὥρας ἀπὸ τὸν τραυματισμό.

Ἡ σορὸς τοῦ Προέδρου ἐτοποθετήθη σὲ μιὰ νεκροφόρο μὲ κατεβασμένες τὶς κουρτίνες καὶ μετεφέρθη ἀμέσως στὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Ντάλλας, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀεροπορικῶς στὴν πρωτεύουσα τῶν Η.Π.Α., τὴν Οὐάσιγκτων. Μὲ τὸ ἴδιο ἀεροπλάνο ἐταξίδευσε καὶ ἡ Ζακελὶν καθὼς καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Λύντον Τζόνσον, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν πτῆσι ὡρκίσθη, σύμφωνα μὲ τὸ Σύνταγμα, ὡς πρόεδρος τῶν Η.Π.Α.

Ἀμέσως μόλις ἐρρίφθησαν οἱ πυροβολισμοὶ κατὰ τοῦ Προέδρου Κέννεντυ, δεκάδες ἀστυνομικῶν ἐκύκλωσαν τὴν περιοχὴ καὶ ἄρχισαν τὴν ἔρευνα γιὰ τὴν ἀνακάλυψι καὶ σύλληψι τοῦ δολοφόνου. Μέσα σὲ ἐλάχιστο χρονικὸ διάστημα συνελήφθησαν ἀρκετοὶ ὕποπτοι γιὰ ἀνάκρισι, ταυτόχρονα δὲ διετάχθη τὸ κλείσιμο τῶν συνόρων πρὸς τὸ Μεξικό.

Ὁ φωτογράφος τῆς ἐφημερίδος «Ντάλλας Τάϊμς Χέραλντ» Μπόμπ Τζάκσον, εἶναι ὁ πρῶτος ποὺ ἔδωσε στὴν Ἀστυνομία στοιχεῖα γιὰ νὰ τεθοῦν ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ σημείου ἀπὸ ὅπου ἔπεσαν οἱ πυροβολισμοί. Εὑρίσκετο κοντὰ στὸ αὐτοκίνητο τοῦ Προέδρου καὶ μόλις ἄκουσε τοὺς πυροβολισμοὺς ἔστρεψεν ἐξ ἐνστίκτου πρὸς τὸ σημεῖο ἀπ' ὅπου προήρχοντο οἱ πυροβολισμοί, ὁπότε εἶδε τὴν κάννη ἑνὸς τυφεκίου νὰ ἀποσύρεται μέσα σ' ἕνα παράθυρο. Τὸ παράθυρο αὐτὸ εὑρίσκετο στὸν πέμπτο ὄροφο ἑνὸς κτιρίου ἀποθηκεύσεως σχολικῶν βιβλίων τοῦ Τέξας καὶ κατὰ τὴν πραγματογνωμοσύνη, διεπιστώθη ὅτι οἱ πυροβολισμοὶ ἐρρίφθησαν ὑπὸ γωνίαν 45 μοιρῶν καὶ ἀπὸ ἀπόστασιν 100 ὑαρδῶν (91 μέτρων). Κατὰ τὴν ἔρευνα βρέθηκε τὸ ὅπλο κρυμμένο πίσω ἀπὸ μερικὰ βιβλία. Πρόκειται γιὰ ἕνα μάουζερ, τύπου 7,65 ἰαπωνικῆς κατασκευῆς, μὲ τηλεσκοπικὸ φακό. Μέσα στὸ θάλαμο τοῦ ὅπλου βρέθηκε ἀκόμα μιὰ σφαῖρα. Τρεῖς κάλυκες καὶ τὰ ὑπολείμματα ἑνὸς γεύματος ἀπὸ κοτόπουλο, ἦσαν σκορπισμένα ὁλόγυρα. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ στυγερὸς δολοφόνος περιμένοντας τὴ στιγμὴ τῆς δολοφονίας κάθησε ἤρεμα καὶ ἐπρογευμάτισε μὲ ψητὸ κοτόπουλο. Τὸ σχέδιο δολοφονίας εἶχε προφανῶς καταστρωθῆ μὲ μεγάλη ἀκρίβεια, γιατί οἱ πυροβολισμοὶ ἐρρίφθησαν ἀπὸ τὴν καταλληλότερη θέσι, ἀπ' ὅπου ὑπῆρχε καθαρὴ θέα πρὸς τὸ δρόμο ἀπὸ ὅπου θὰ περνοῦσε ἡ πομπή. Ἦταν δὲ γνωστὴ ἡ διαδρομὴ ποὺ θὰ ἀκολουθοῦσε τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Προέδρου, γιατί εἶχε δοθῆ εὐρεῖα δημοσιότης καὶ μάλιστα σχετικοὶ χάρτες εἶχαν δημοσιευθῆ σ' ὅλες τὶς ἐφημερίδες.

Σαράντα πέντε λεπτὰ ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἐδολοφονήθη ὁ Πρόεδρος, ἕνας νέος, μᾶλλον κοντὸς καὶ εὐτραφής, μὲ κόκκινο ὑποκάμισο, ἐθεάθη σὲ ἀπόστασι 4 μιλλίων ἀπὸ τὸν τόπο τῆς δολοφονίας νὰ συνομιλῆ μὲ τὸν ἀστυνομικὸ Τίπιτ. Μάρτυς αὐτόπτης ἐδήλωσεν ὅτι ξαφνικὰ τὸ ἄτομον αὐτὸ ἔβγαλε τὸ περίστροφό του, ἐπυροβόλησεν, ἐσκότωσε τὸν ἀστυφύλακα καὶ ἐξηφανίσθη. Λίγο ἀργότερα μπῆκε σ' ἕνα

κινηματογράφο. Οἱ κινήσεις του ἐφάνηκαν ὕποπτες στὸν ὑπάλληλο τοῦ κινηματογράφου, ὁ ὁποῖος εἰδοποίησε τὴν Ἀστυνομία. Τὰ χαρακτηριστικὰ ποὺ ἔδινεν ὁ ὑπάλληλος ἀνταπεκρίνοντο πρὸς τὴν περιγραφὴ τοῦ νέου, ὁ ὁποῖος ἐθεάθη στὸ κτίριο τῆς ἀποθήκης, ἀπ' ὅπου ἐρρίφθησαν οἱ πυροβολισμοί, λίγη ὥρα μετὰ τὴ δολοφονία τοῦ Κέννεντυ.

Ἀμέσως οἱ ἀστυνομικοὶ περιεκύκλωσαν τὸ κτίριο καὶ μπῆκαν σ' αὐτό. Ὅταν τὸν ἐπεσήμαναν ἔβγαλε τὸ περίστροφο καὶ ἐπεχείρησε νὰ πυροβολήσῃ. Τὸ περίστροφο δὲν ἐξεπυρσοκρότησε καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ πάλαιψαν μαζί του μέχρις ὅτου κατορθώσουν νὰ τοῦ περάσουν τὶς χειροπέδες, ὁπότε ὁ κακοποιὸς ἀκούσθηκε νὰ λέῃ. «Τώρα τελείωσαν ὅλα». Στὴν ἀνάκρισι ὅπου τὸν πῆγαν εἶχεν ὕφος ὑπεροπτικὸ καὶ μάλιστα ὅταν εἶδε τοὺς δημοσιογράφους, σήκωσε τὰ χέρια του μὲ τὶς χειροπέδες καὶ ἐχαιρέτισε σὲ σφιγμένη τὴ γροθιά.

Ὁ συλληφθεὶς ὀνομάζεται Λῆ Ὄσβαλντ, εἶναι 24 ἐτῶν καὶ ἐδούλευε στὴν ἀποθήκη τῶν βιβλίων, ὑπηρέτησε δὲ στὸ στρατὸ ὡς πεζοναύτης. Ἔχει μᾶλλον ἔντονα χαρακτηριστικά, σκοῦρα ζωηρὰ μάτια, εἶναι ξανθὸς καὶ ἀρχίζει νὰ ἀποκτᾶ φαλάκρα. Τὸ ἔτος 1959 πῆγε στὴ Μόσχα, καὶ τὴν 7ην Νοεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους εἶχε ζητήσει τὴ ρωσικὴ ὑπηκοότητα καὶ εἶχεν ἐπιστρέψει τὸ διαβατήριό του στὸ Ἀμερικανικὸ Προξενεῖο. Ὅταν δὲ οἱ Ἀμερικανοὶ προσεπάθησαν νὰ τὸν πείσουν ν' ἀναβάλῃ τὴν ἀλλαγὴ τῆς ὑπηκοότητός του, ὅπως ἔκαμε καὶ ἄλλη Ἀμερικανίς, αὐτὸς ἀπάντησε: «Ἴσως δὲν εἶχε τόσο σοβαροὺς λόγους ὅσον ἐγώ», χωρὶς ὅμως ν' ἀναφέρῃ τοὺς λόγους αὐτούς. Μετὰ τρία χρόνια ἐγύρισε στὸ Τέξας μὲ τὴ Ρωσίδα σύζυγό του καὶ ἔμενε στὸ Ἴρβιγκ, προάστιο τοῦ Ντάλλας.

Ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἀστυνομίας προκύπτει ὅτι πέρυσι συνελήφθη γιὰ διανομὴ φιλοκομμουνιστικῶν προκηρύξεων. Φέρεται ὡς πρόεδρος τῆς φιλοκαστρικῆς ὀργανώσεως «Δικαιοσύνη διὰ τὴν Κούβαν» καὶ τώρα, ὅταν ὡδηγήθη στὴν προανάκρισιν, ἐξέφρασε τὸν θαυμασμό του γιὰ τὸν Φιντὲλ Κάστρο. Πέρυσι ὁ Λῆ Ὄσβαλντ σὲ συνέντευξί του πρὸς τὸ ραδιοφωνικὸ σταθμὸ περιέγραψε τὸν ἑαυτό του ὡς μαρξιστή, ἀρνήθηκε ὅμως ὅτι εἶναι κομμουνιστής. Ὡμίλησε γιὰ τὸ σύνδεσμο «Δικαιοσύνη διὰ τὴν Κούβαν» καὶ εἶχεν ὑποστηρίξει ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις ἔκανε μνημειώδη λάθη στὶς σχέσεις της μὲ τὴν Κούβα. Τὰ λάθη αὐτὰ εἶπε «σπρώχνουν τὴν Κούβα στὴ σφαῖρα ἐπιρροῆς μιᾶς ἐξαιρετικὰ δογματικῆς κομμουνιστικῆς χώρας, ὅπως ἡ Κίνα».

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Ντάλλας, Τζέσσε Κόρρυ, ἀπήγγειλε κατηγορία κατὰ τοῦ Λῆ Χάρβεϋ Ὄσβαλντ, ὡς δολοφόνου τοῦ Προέδρου Κέννεντυ καὶ ἑνὸς ἀστυνομικοῦ. Ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ντάλλας κ. Χένρυ Οὐάϊντ διετύπωσεν ἐπίσημα τὸ κατηγορητήριο καὶ ὁ δικαστὴς Ντέϊβιντ Τζόνσον, ἀπεδέχθη τὸ ἔγγραφο καὶ τὸ ἀνεκοίνωσε στοὺς δημοσιογράφους. Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐτόνισεν ὅτι ἡ Δικαιοσύνη κατέχει ἀπτὲς ἀποδείξεις γιὰ τὴν κατηγορία κατὰ τοῦ Ὄσβαλντ, ποὺ συνοψίζονται στὰ ἑξῆς: 1) Ἡ Ρωσίδα γυναίκα του ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ Ὄσβαλντ ὅπλο ὅμοιο μὲ ἐκεῖνο ποὺ βρέθηκε στὴν ἀποθήκη τὸ ἔφερε τὴν προηγούμενη ἡμέρα στὸ διαμέρισμά τους. 2) Μαρτυρία ὅτι ὁ Ὄσβαλντ ἐβγῆκε ἀπὸ τὸ κτίριο ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἐπυροβολήθη ὁ Κέννεντυ λίγο μετὰ τὴ δολοφονία. 3) Ἀνακάλυψις φωτογραφιῶν στὶς ὁποῖες εἰκονίζεται ὁ Ὄσβαλντ κρατῶν τυφέκιον τὸ ὁποῖον διεπιστώθη ὅτι ἦτο ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο ἐχρησιμοποιήθη γιὰ τὴ δολοφονία τοῦ Προέδρου καὶ περίστροφον τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποιήθη γιὰ τὴ δολοφονία τοῦ ἀστυνομικοῦ. 4) Εὑρέθη χειρόγραφος ἐπιστολὴ τοῦ Ὄσβαλντ διὰ τῆς ὁποίας οὗτος εἶχε παραγγείλει εἰς κατάστημα τοῦ Σικάγου ὅπλον «Μάουζερ», ὅμοιον μὲ ἐκεῖνο διὰ τοῦ ὁποίου ἐφονεύθη ὁ Πρόεδρος Κέννεντυ. Τὸ ὅπλον αὐτὸ ἐστοίχιζε 13 περίπου δολλάρια. Ἡ παραγγελία εἶχε γίνει τὸν παρελθόντα Μάρτιο. Τὸ ὅπλον εἶχε σταλῆ σὲ κάποιον Α. Χίντελ, μὲ διεύθυνσι Πὸστ Ρεστὰντ εἰς Ντάλλας. Κατὰ τὴν Ἐφ Μπὶ Ἄϊ

ἐπρόκειτο προφανῶς περὶ ψευδωνύμου, καθ' ὅσον ἡ παραγγελία εἶχε γίνει ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ὄσβαλντ. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀπεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας τοῦ Ντάλλας κ. Κόρρυ, ὁ ὁποῖος προσέθεσεν ὅτι συμφώνως πρὸς τὰ πορίσματα τῶν ἐρευνῶν τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργαστηρίων τῆς Ὄεφ Μπὶ Ὄαϊ, τὸ ὅπλον εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἐχρησιμοποίησεν ὁ δολοφόνος τοῦ 'Αμερικανοῦ Προέδρου. 'Επίσης τὸ περίστροφον εἶναι ἐκεῖνο μὲ τὸ ὁποῖον ἐφονεύθη ὁ ἀστυνομικός. 5) Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Ὄσβαλντ εἶναι δεινὸς σκοπευτής. Ὁ Ὄσβαλντ ἠρνεῖτο ὅτι ἔλαβε μέρος στὴ δολοφονία τοῦ Προέδρου Κέννεντυ.

Ἡ δολοφονία τοῦ Λῆ Ὄσβαλντ.

Στὶς 11.20 π.μ. (7.20 μ.μ. ὥρα Ἑλλάδος) τῆς 24 Νοεμβρίου καὶ μετὰ τὴν παραπομπὴ τοῦ κατηγορουμένου στὶς δικαστικὲς ἀρχές, ἐπρόκειτο νὰ μεταφερθῇ ὁ ἐγκληματίας Ὄσβαλντ ἀπὸ τὰ κρατητήρια τῆς 'Αστυνομίας στὶς ἐγκληματικὲς φυλακές. Δυστυχῶς μὲ τὴν ἀμερικανικὴν νοοτροπίαν, ἡ ὁποία δὲν ἐξαιρεῖ οὔτε τὶς ἀστυνομικὲς ἀρχές, εἶχεν ἀνακοινωθῇ πότε ἀκριβῶς θὰ ἐγίνετο ἡ μεταφορὰ τοῦ Ὄσβαλντ στὶς φυλακὲς καὶ μάλιστα οἱ συσκευὲς τηλεοράσεως θὰ μετέδιδον τὴ σκηνὴ τῆς μεταφορᾶς. Ἔτσι πλῆθος κόσμου συνωθεῖτο στὴν εἴσοδο τοῦ δημοτικοῦ μεγάρου, ὅπου ἐδρεύει καὶ ἡ ἀστυνομία, γιὰ νὰ ἰδοῦν καὶ νὰ ἀποδοκιμάσουν τὸν δολοφόνο. Στὶς 7.20 μ.μ. (ὥρα Ἑλλάδος) ἀκριβῶς ὁ Ὄσβαλντ, περιστοιχιζόμενος ἀπὸ ἰσχυρὰ συνοδεία ἀστυνομικῶν ἐξήρχετο γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὸ δημοτικὸ μέγαρο τῆς μεγαλοπόλεως τοῦ Τέξας. Ἡ ἀστυνομία εἶχε λάβει αὐστηρότατα μέτρα γιὰ τὴν μεταγωγή του.

Μὲ ἠλεκτρικοὺς φανοὺς ἠρευνήθη ὁλόκληρος ἡ περιοχὴ τοῦ ἰσογείου καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ ὡπλισμένοι μὲ τυφέκια εἶχον τοποθετηθῇ εἰς ὅλα τὰ σημεῖα.

Ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὸ ἰσόγειο μέχρι τοῦ δρόμου ὅπου ἀνέμενεν ἕνα τεθωρακισμένο αὐτοκίνητο τῶν φυλακῶν, γιὰ νὰ τὸν μεταφέρῃ, ἐφρουρεῖτο ἀπὸ διπλῆ σειρὰ ἀστυνομικῶν ἐν στολῇ.

Ἡ ταυτότης ὅλων τῶν εἰσερχομένων στὸ μέγαρο ἠλέγχετο αὐστηρῶς.

Καὶ πλῆθος κόσμου συνωθεῖτο στὴν εἴσοδο γιὰ νὰ ἰδῇ καὶ νὰ ἀποδοκιμάσῃ τὸν θεωρούμενο δολοφόνο τοῦ Προέδρου.

Αἰφνιδίως ἐνῶ ὁ Ὄσβαλντ προχωροῦσε—στὰ χέρια εἶχε χειροπέδες καὶ στὸ πρόσωπον ἕνα ἐλαφρὸ χαμόγελο—ἕνα ἄτομο εὑρέθη πλησίον του. 'Επὶ κεφαλῆς τῆς πομπῆς ἐβάδιζεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀστυνομίας τοῦ Ντάλλας Τζέσσε Κόρρυ.

Ἑκατοντάδες χιλιάδες 'Αμερικανῶν, ποὺ παρηκολούθουν ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἀπὸ τὴν τηλεόρασι τὴ σκηνή, εἶδαν ἕνα ἄνδρα νὰ πηδᾷ ἀπὸ ἕνα αὐτοκίνητο, νὰ καβαλλάῃ τὸ κιγκλίδωμα μὲ τὸ ὅπλο στὸ χέρι καὶ μετὰ νὰ πυροβολῇ μία φορά.

Μὲ μίαν κραυγὴν πόνου καὶ ἀγωνίας ὁ Λῆ Ὄσβαλντ ἔπεσεν στὸ πάτωμα ἀπὸ μπετόν. Εἶχε βληθῇ ἐξ ἀποστάσεως ἑνὸς καὶ ἡμίσεος μόνον μέτρου ἢ σχεδὸν ἐξ ἐπαφῆς λέγουν ἄλλοι—στὴν κοιλιακὴ χώρα ἀπὸ μία καὶ μόνο σφαῖρα.

Τὸ πανδαιμόνιο ποὺ ἐπηκολούθησεν ἦτο ἄνευ προηγουμένου. Περὶ τὰ διακόσια ἄτομα ποὺ εὑρίσκοντο πέριξ τῆς σκηνῆς τοῦ δράματος ἐξέβαλαν μία μακάβρια ζητωκραυγὴ μόλις ἄκουσαν τὸν πυροβολισμό. Ἑκατοντάδες ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἄρχισαν νὰ συγκεντρώνωνται ἀπὸ ὅλη τὴν περιοχή. Οἱ ἀστυνομικοὶ προσεπάθησαν νὰ μεταφέρουν τὸν τραυματισθέντα εἰς τὸ ἰατρεῖο τῶν δημοτικῶν φυλακῶν, μετὰ στὸ δημαρχεῖο. Πρὸς στιγμὴν ἐδημιουργήθη τέτοιος συνωστισμὸς εἰς τὴν εἴσοδον, ὥστε οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ μετακινηθῇ.

Τελικῶς ἀφοῦ μετέφεραν τὸν Ὄσβαλντ στὸ ἰσόγειο ὅπου ἦσαν τὰ ἀστυνομικὰ κρατητήρια καὶ ὁ ἰατρὸς διεπίστωσε τὸ κρίσιμο τῆς καταστάσεώς του, τὸν ἐτοποθέτησε γρήγορα ἐπὶ φορείου καὶ μὲ ἀσθενοφόρο ποὺ ἀνέπτυξεν ἰλιγγιώδη ταχύτητα τὸν μετήγαγον στὸ νοσοκομεῖο Πάρκλαντ. 'Εχρειάσθη προ-

ηγουμένως νὰ ἀπομακρυνθῆ τὸ τεθωρακισμένο αὐτοκίνητο πού ἔφρασσε τὸ δρόμο.

Ἄλλοι ἀστυνομικοὶ συνέλαβαν ἀμέσως τὸ δολοφόνο, ὁ ὁποῖος ἐκράτει στὸ χέρι του ἕνα περίστροφο μικροῦ διαμετρήματος—τῶν 38 χιλιοστῶν. Τὸ ὄνομά του εἶναι Τζὰκ Ρούμπυ ἢ Ρούμπινστάϊν ἢ Ρούμπγιαντ. Ἡλικία 54 ἐτῶν. Ἐπάγγελμα ἰδιοκτήτης τοῦ καμπαρὲ «στρὶπ τὴζ» «Καρουσσὲλ» εἰς τὸ κέντρον τοῦ Ντάλλας καὶ συνιδιοκτήτης τοῦ χορευτικοῦ κέντρου «Βέγκας κλάμπ», τὸ ὁποῖο διευθύνει ἡ ἀδελφή του. Ἐνεφανίσθη στὸ Ντάλλας πρὸ δέκα πέντε ἐτῶν. Εἶχεν ἔλθει ἀπὸ τὸ Σικάγο. Μὲ τὴν ἀστυνομία ὁ κοντόχονδρος ἐργένης δολοφόνος μὲ τὰ σκοῦρα μαλλιά,

Ὁ Λῆ Ὄσβαλντ ἔχει δεχθῆ τὴν σφαῖραν τοῦ Τζὰκ Ρούμπυ καὶ ἐκβάλλει κραυγὴν πόνου, ἐνῶ ὁ δολοφόνος κρατεῖ ἀκόμη προτεταμένον τὸ δολοφονικὸν περίστροφον.

εἶχε πολλὰ «πάρε δῶσε». Δυὸ φορὲς εἶχε συλληφθῆ γιατὶ ὁπλοφοροῦσε—μία ἐφέτος καὶ μία τὸ 1954. Μιὰ φορὰ συνελήφθη γιατὶ παρέβη τοὺς νόμους περὶ δημοσίων θεαμάτων—τὸ 1959. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἶχε συλληφθῆ γιατὶ ἐπετέθη ἐναντίον ἑνὸς ἄλλου ἀτόμου σὲ νυκτερινὸ κέντρο.

Ἡ νέα αὐτὴ καταπληκτικὴ τροπὴ πού πῆρε ἡ ὑπόθεσις τῆς δολοφονίας τοῦ Προέδρου Κέννεντυ, καλύπτει τώρα μὲ ἀκόμη σκοτεινότερο πέπλο μυστηρίου τὸ μεγάλο δρᾶμα πού συνετάραξε τὴν ἀνθρωπότητα. Ἀσφαλῶς δημιουργοῦνται πολλὰ ἐρωτήματα καὶ γιὰ τὶς ἀστυνομικὲς ἀκόμη ἐνέργειες πρέπει δὲ νὰ εἶναι γνώστης κανεὶς ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς ἀμερικανικῆς νοοτροπίας ἀφ' ἑτέρου δὲ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν δράσεως τῶν τοπικῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς κατὰ τὶς

νεώτερες δημοσιογραφικὲς εἰδήσεις ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις διέταξε τὴ συνέχισι τῶν ἀνακρίσεων ὑπὸ τῆς F.B.I. γιὰ νὰ ἐξακριβωθοῦν πλήρως τὰ γεγονότα.

Κηδεία τοῦ Προέδρου Τζὼν Κέννεντυ.

Στὶς 25 Νοεμβρίου ἔγινε στὴν πρωτεύουσα τῶν Η.Π.Α. Οὐάσιγκτων, ἐν μέσω βαθυτάτου πένθους τοῦ ἀμερικανικοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τῆς ὑφηλίου, ἡ κηδεία τοῦ 35ου Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Τζὼν Φίτζεραλντ Κέννεντυ, πεσόντος στὴν ἀκμὴ τῆς ἡλικίας του καὶ ἐνῶ συνέχιζε τὸ ἔργο του τοῦ εἰρηνιστοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τοῦ ὑπερμάχου τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης στὸ ἐσωτερικό. Τὴν νεκρικὴν πομπὴν παρηκολούθησαν ἀπὸ τοῦ Καπιτωλίου, ὅπου ἡ σορὸς τοῦ δολοφονηθέντος Ἀμερικανοῦ Προέδρου εἶχεν ἐκτεθῆ εἰς λαϊκὸν προσκύνημα, μέχρι τοῦ Λευκοῦ Οἴκου, τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ματθαίου καὶ τοῦ ἐθνικοῦ κοιμητηρίου τοῦ Ἄρλιγκτον, ἐστεμμένοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος Φρειδερίκη, Πρόεδροι Δημοκρατίας, Πρωθυπουργοὶ καὶ ἄλλοι ἡγέται ἑκατὸν καὶ πλέον χωρῶν. Κατὰ μῆκος τῆς διαδρομῆς ἀπὸ τοῦ Καπιτωλίου μέχρι τοῦ νεκροταφείου ὅπου ἐνεταφιάσθη ὁ νεκρὸς τοῦ Κέννεντυ, εἶχον συγκεντρωθῆ πλέον τῶν ὀκτακοσίων χιλιάδων ἀτόμων. Ἡ μνήμη τοῦ πεσόντος ὑπὸ δολοφονικὰς σφαῖρας Ἀμερικανοῦ Προέδρου θὰ παραμείνη αἰωνία, ὅπως ἀκριβῶς συνέβη καὶ μὲ τὴν μνήμη τοῦ ἐπίσης ἀγρίως δολοφονηθέντος τὸ 1865 Προέδρου Ἀβραὰμ Λίνκολν, ἀπελευθερωτοῦ τῶν Νέγρων.

Βιογραφία τοῦ Τζὼν Κέννεντυ.

Ἐγεννήθη στὶς 29 Μαΐου 1917, στὴ Βοστώνη. Ἦταν υἱὸς τοῦ τέως πρεσβευτοῦ κ. Τζ. Π. Κέννεντυ. Ἐσπούδασε στὸ Πανεπιστήμιο Χάρβαρντ. Ἐπολέμησε στὸν Β' παγκόσμιο πόλεμο, ὅπου ἠνδραγάθησεν ὅταν ἐβυθίσθη ἡ τορπιλλάκατός του στὸν Εἰρηνικό. Ἐξελέγη βουλευτὴς τὸ 1946. Ἐξελέγη Γερουσιαστὴς τὸ 1952. Καὶ τέλος ἐξελέγη Πρόεδρος τῶν Η.Π.Α. τὸ 1960, ἐπιβληθεὶς τοῦ γερουσιαστικοῦ Νίξον. Ἐδολοφονήθη τὴν 22 Νοεμβρίου 1963, στὸ Ντάλλας.

Ὑπῆρξεν ὁ νεώτερος Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ὁ περισσότερον ἰδεολόγος, κατώρθωσε δὲ τὶς ἰδέες νὰ τὶς μετουσιώνη σὲ πράξεις. Δὲν ἀπέβλεψε στὴν ἀνατροπὴ τῶν κομμουνιστικῶν καθεστώτων, ἀλλὰ στὸν προσεταιρισμό τους. Τὸ νεαρὸ τῆς ἡλικίας του καὶ ἡ δικαιολογημένη ἀπειρία του εἶχαν δημιουργήσει πολλὲς ἐπιφυλάξεις. Κατώρθωσεν ὅμως ν' ἀντιμετωπίση μὲ σωφροσύνη καὶ ἀποφασιστικότητα κρίσιμες καταστάσεις, μέχρις ὅτου ἔφθασε πρὸ τῆς προκλήσεως τῆς Κούβας, ὁπότε δὲν ἐδίστασε. Ἔλαβε θέσιν ἀποφασιστικὴ καὶ ἐκέρδισεν ὄχι τὴν Κούβα, ἀλλὰ τὴν εἰρήνη, γιατὶ ὁ Κροῦστσεφ ἀναγκάσθηκε νὰ ὑποχωρήση καὶ νὰ δεχθῆ συζήτησιν, ἡ ὁποία κατέληξε στὴν συμφωνία τῆς 4ης Αὐγούστου 1963 περὶ ἀπαγορεύσεως πυρηνικῶν δοκιμῶν.

Στὸ κείμενο τοῦ λόγου του τὸν ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ ἐκφωνήση στὸ Ντάλλας εὑρέθησαν καὶ τὰ ἀκόλουθα λόγια τὰ ὁποῖα δὲν ἐπρόφθασε νὰ πῆ. «Εἰς ἕνα κόσμον πολύπλοκον καὶ διαρκῶν προβλημάτων, εἰς ἕνα κόσμον πλήρη διαψευδομένων ἐλπίδων καὶ ὀξύτητος, ὁ ἡγετικὸς ρόλος τῆς Ἀμερικῆς ὀφείλει νὰ καθοδηγῆται ἀπὸ τὰ φῶτα τῆς γνώσεως καὶ τῆς λογικῆς».

Αὐτὰ ἀποτελοῦν κατὰ ἕνα τρόπο καὶ τὴν πολιτική του διαθήκη.

Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΔΡΑΜΑΤΑ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΩΝ ΕΝΤΟΣ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

3. Τὰς περιπτώσεις ταύτας ἐπρόσεξε καὶ ἡ διεθνὴς λογοτεχνία.

Καὶ ὁ Shakspeare ἐν τῷ σχετικῷ ἱστορικῷ δράματί του ἐμφανίζει τὴν μορφὴν τοῦ Ριχάρδου τοῦ Γ', ὅστις μετεμόρφωσε τὴν πικρίαν, τὸ μῖσος καὶ τὴν ἐκδίκησίν του διὰ τὴν φοβερὰν ἀσχημίαν του εἰς θηριώδεις καὶ ἀνατριχιαστικὰς κακουργίας(1).

Ἀποσπῶ καὶ στίχους ποιήματος τοῦ ἐξ Ἠπείρου καταγομένου Ἰωάννου Βηλαρᾶ(2).

«ΑΣΧΗΜΑΔΑ»

1

«Φεῦγα νὰ μὴ σὲ ἰδῶ,
φεῦγα ἀπὸ 'μπρός μου
ὦ μοῦτρο φοβερὸ
σκιάχτρο τοῦ κόσμου !

2

» Τόσο πολὺ κακό,
τόσο ψεγάδι,
νὰ βρίσκεται ποτὲ
σ' ὅλο τὸν Ἅδη ;

3

» Ποιὰ μάννα ἦταν αὐτὴ
καὶ ποιὸς πατέρας
ποὺ σ' ἔκαμαν νὰ βγῆς
σὲ φῶς ἡμέρας ;

4

» Νὰ εἶδε ἢ θὰ ἰδῇ
Τέρας κανένα
ὁ ἥλιος πουθενὰ
ὡσὰν κ' ἐσένα ; »

Τὸ πρόβλημα τῆς ἐκπηδήσεως κακοῦ χαρακτῆρος ἐκ τῆς ἀσχημίας καὶ ἐκ τῶν σωματικῶν ἀτελειῶν ἐπρόσεξε καὶ ἡ λαϊκὴ παρατήρησις. Ἐπὶ τοιούτων περιπτώσεων λέγει πολλὰς φορὰς αὕτη : «ἔκφρασις κακούργου», «ἀπατεωνικὴ φυσιογνωμία», «ἐγκληματικὴ φυσιογνωμία». Ὁμοίως «στρίγγλες» ὀνομάζει ὁ λαὸς τὰς δυσμόρφους καὶ κατίσχνους γυναῖκας, αἵτινες εἶναι καὶ τὴν ψυχὴν μέγαιραι, ἀπαίσιαι καὶ μοχθηραί.

4. Σταχυολογῶ ὡρισμένα χαρακτηριστικὰ παραδείγματα, ἅτινα προσφάτως συνήντησα ἢ τὰ ὁποῖα ἀκόμη ζῶ :

α') Μία φοιτήτριά μου, ὀρφανὴ πατρός, σεισμοπαθὴς ἐκ Κεφαλληνίας, πτωχή, εἶχε μὲν συμπαθεστάτην φυσιογνωμίαν, πλὴν ἐβασανίζετο, διότι ἡ δεξιά της παλάμη ἦτο μικρά, σχεδὸν παιδική, τὴν ὁποίαν προσεπάθει ἐπιμόνως νὰ ἀποκρύπτῃ διὰ τῆς ἀριστερᾶς. Διάλυσις μνηστείας συνεδέθη εἰς τὴν ψυχήν της μὲ τὴν σωματικήν της ἀτέλειαν. Κατόπιν τούτου, ἀλλὰ καὶ ἄλλων, ἐκλονίσθη ψυχικῶς καὶ κατέληξεν εἰς ψυχικὴν νόσον. Εὐτυχῶς νῦν ἐθεραπεύθη, ἐνθαρρυνθεῖσα δὲ δίδει κατ' αὐτὰς τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις της. Ἔζησα μίαν πρὸς μίαν τὴν τραγικὴν ἀγωνίαν τῆς νοσηλευομένης, ὡς καὶ τῆς δυσμοίρου μητρὸς καὶ ἀδελφοῦ της, ἀντικρυζόντων τὴν ἀγαπημένην των ὕπαρξιν ἐντὸς τῆς ψυχιατρικῆς κλινικῆς.

---

1. «The Works of William Shakspeaere. London. Frederik Warne and Co. New York σ. 593 ἐπ. : «The Life and deah of King Richard III». Ὅρα καὶ «Heinrich Hansrlmann. Αὐτόθι», σ. 335-336.

2. (1771-1828). «Κ. Φ. Σκόκος. Νεοελληνικὴ ἀνθολογία. Τόμος Α', Ἀθῆναι, 1922».

β΄) Μία ἄλλη φοιτήτριά μου, ὀρφανὴ πατρός, πάμπτωχος, οὐχὶ ἐμφανίσιμος—διότι δυστυχῶς θεωρεῖται καὶ τὸ μὴ ἐμφανίσιμον ὡς σωματικὴ ἀτέλεια, ἐνῷ θὰ ἔπρεπε νὰ θεωρῆται ὡς ἀτέλεια μόνον ἡ ἀσχημία τῆς ψυχῆς—ἤδη ἀπὸ τῶν γυμνασιακῶν της σπουδῶν κατήντησε περίγελως τῶν συμμαθητῶν καὶ συμμαθητριῶν της, οἱ ὁποῖοι ἔφθασαν νὰ θέτωσιν ἀνθοδέσμας «ἀπὸ τσουκνίδες, ἀγκάθια, βρωμόχορτα καὶ ἀκαθαρσίας» εἰς τὸ θρανίον της, ἀπευθυνομένας κατ' εἰρωνικὸν χαρακτηρισμὸν «πρὸς τὴν Μὶς τοῦ Γυμνασίου των». Ἡ χυδαία ἐπίδειξις πνεύματος εἰς βάρος της φαίνεται ὅτι ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις φοιτητικήν της ζωήν. Ἀπεπειράθη νὰ αὐτοκτονήσῃ πρὸ διετίας, ὁπότε ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ γνωρίσω τὴν τραγωδίαν της. Ἀπεπειράθη νὰ αὐτοκτονήσῃ καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος. Ἀπέκτησε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι μόνον ἐγὼ καὶ ἡ σύζυγός μου τὴν ἀγαπῶμεν ἐν τῷ κόσμῳ αὐτῷ. Ἐξεμυστηρεύθη τὸν πόνον της : «Διατὶ μὲ κοροϊδεύουν; Διατὶ μὲ πληγώνουν ; Φταίω ἐγώ, ἂν ἐγεννήθηκα ἄσχημη ; Ἔχασα τὸ θάρρος μου διὰ τὰς ἐξετάσεις. Ἔχασα τὸ θάρρος μου διὰ τὴν ζωήν. Εὐτυχισμένες ὅσες μποροῦν νὰ ὑπανδρευθοῦν καὶ νὰ αἰσθανθοῦν κοντά τους τὴν στοργὴν καὶ τὴν προστασίαν ἑνὸς συζύγου καὶ νὰ ἔχουν στὴν ἀγκαλιά τους τὰ παιδάκια τους. Εἶμαι καὶ πάμπτωχη». Ἐβοηθήθη, ἔδωσεν ἐξετάσεις, ἔγινε πτυχιοῦχος, ἀλλὰ πάντως εἰς τὸ τέλος ὑπέκυψε. Καὶ ἡ ψυχή της «ἐστραπατσαρίσθηκε», τελικῶς «ἔσπασε» καὶ ἀπὸ τριῶν μηνῶν εὑρίσκεται ἐντὸς μιᾶς ψυχιατρικῆς κλινικῆς καὶ συντηρεῖται ἐκεῖ χάρις εἰς μηνιαίους ἐράνους μεταξὺ τῶν φοιτητῶν, πρὸς οὓς ἀπηυθύνθην. Τὸ δρᾶμα ὅμως συνεχίζεται καὶ ὁμολογῶ ὅτι εὑρίσκομαι εἰς ἀπόγνωσιν, διότι δὲν βλέπω λύσιν.

γ΄) Ὁ ἐπιμελητὴς τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων Δημήτριος Σαλίβερος ἠσχολήθη μὲ τὴν περίπτωσιν ἀνηλίκου, προσαχθέντος, ἵνα δικασθῇ δι' ὑπεξαίρεσιν ποδηλάτου. Ἐπειδὴ ὁ τελευταῖος παρουσίαζε ἀρκετὰ προβλήματα, ἐτέθη ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ὑπηρεσίας ἐπιμελητῶν, διεπιστώθησαν δὲ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐπιμελείας τὰ ἑξῆς :

Ὁ ἀνήλικος ἔχει σωματικὴν ἀναπηρίαν (χωλότης ἀριστεροῦ ποδὸς) ἕνεκα ἀτυχήματος, ἐνοσηλεύθη δ' εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον Βούλας ἐπὶ διετίαν περίπου, τοῦτο δ' ἔχει ἐπιφέρει πολλὰ ψυχικὰ τραύματα εἰς αὐτόν.

Ὁ πατήρ του, ὁ ὁποῖος, ὡς φαίνεται, μετεχειρίζετο καλῶς τὸν ἀνήλικον, ἀπέθανε πρὸ διετίας, τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο ἐπέφερεν ἰσχυρὸν κλονισμὸν εἰς τὴν προσωπικότητα τοῦ ἀνηλίκου.

«Ἡ μήτηρ του καὶ τὰ ἀδέλφια του νοιώθουν τὸν ἀνήλικον ὡσὰν βάρος, προσπαθοῦν δὲ μὲ κάθε τρόπον νὰ τὸν ἀπομακρύνουν ἀπὸ κοντά των, συχνὰ δὲ τὸν ὑβρίζουν «κούτσαυλο», τὸν ἔχουν δὲ σχεδὸν πάντοτε ἀτημέλητον».

Ὁ ἀνήλικος δὲν αἰσθάνεται οὐδεμίαν στοργὴν πλησίον τῆς οἰκογενείας του, ὡς εἶναι δὲ φυσικόν, ἀπομακρύνεται ἐξ αὐτῆς, προτιμᾷ δὲ νὰ εὑρίσκεται «εἰς τοὺς δρόμους παρὰ εἰς τὴν οἰκογένειάν του». Προσφιλής του περίπατος εἶναι τὸ νεκροταφεῖον, ἔνθα ἐτάφη «ὁ ἀγαπημένος του πατερούλης». «Ὅταν ἀπέθανεν ὁ πατέρας του, ἐπήγαινε ἀπὸ τὸ πρωὶ ἕως τὸ βράδυ εἰς τὸν τάφον του καὶ ἐκάθητο, μίαν δὲ ἡμέραν ἤρχισε νὰ σκάβῃ γιὰ νὰ τὸν ξεθάψῃ, τὸν ἀντελήφθη δὲ ὁ φύλαξ καὶ τὸν ἐπῆγε σὲ κακὰ χάλια στὸ σπίτι του». Ἡ κλοπὴ τοῦ ποδηλάτου ἔγινε διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ σώματος τοῦ πατρός του.

5. Ἡ σύγχρονος ἐπιστημονικὴ διατύπωσις ἄγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι πᾶσα σωματικὴ ἀσθένεια καὶ πᾶσα σωματικὴ ἀτέλεια τείνει νὰ δημιουργήσῃ μίαν ψυχικὴν ἀλλοίωσιν. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν μάλιστα ταύτην ἐγένετο λόγος περὶ «ψυχικοῦ ἀντικατοπτρισμοῦ τῶν σωματικῶν ἀτελειῶν καὶ διαταραχῶν» (Seelische Spiegelung Körpelicher Defekte und Störungen).

Τὸ θέμα διεφωτίσθη καὶ ὑπὸ πλείστων ἐγκρίτων ἐπιστημονικῶν σχολῶν. Οὕτως ἐν πρώτοις ὑπὸ τῆς Σχολῆς «τῆς Ἀτομικῆς Ψυχολογίας» τοῦ ἀειμνήστου

αὐστριακοῦ σοφοῦ Alfred Adler, τονισάσης ἀφ' ἑνὸς ὅτι ἡ ὁλικὴ μορφὴ τοῦ σώματος ἐκφράζει τὴν γενικὴν κατάστασιν τῆς ψυχῆς (σχετικὴ ἡ ἀποκληθεῖσα «διάλεκτος τῶν ὀργάνων», Organdialekt) (1), ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἀνθρώπου ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ σωματικοῦ του ὀργανισμοῦ (2).

Ὁμοίως τὸ θέμα ἐφωτίσθη καὶ ὑπὸ τοῦ περιφήμου Γερμανοῦ ἰατροῦ E. Kretschmer (3). Οὗτος, στηριχθεὶς ἐπὶ παρατηρήσεων σωματικῆς τυπολογίας, (α' λεπτοσώμου—καχεκτικοῦ, β' ἀθλητικοῦ, γ' πυκνικοῦ καὶ δ' δυσπλάστου), ἐπεζήτησεν ἐν τῇ «χαρακτηρολογίᾳ» (Charakyerkunde) νὰ ἀνακαλύψῃ ἀντιστοίχους ψυχολογικοὺς χαρακτῆρας.

Ἐπίσης τὸ θέμα διεφωτίσθη καὶ ὑπὸ τῆς «Θεραπευτικῆς Παιδαγωγικῆς», ἧς ἐπίλεκτος ἐκπρόσωπος τυγχάνει ὁ διεθνῶς διάσημος Ἑλβετὸς σοφὸς καὶ φιλέλλην καθηγητὴς Heinrich Hanselmann (4). Οὗτος ἐτόνισεν εἰδικῶς τὴν ἐπιρροὴν τῆς σωματικῆς ἀναπηρίας, τῶν σωματικῶν νόσων καὶ τῆς σωματικῆς κακῆς διαπλάσεως τοῦ παιδὸς ἐπὶ τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ συμπεριφοράν του.

Ἐκ πάντων τούτων προκύπτει ὅτι ὁ παρουσιάζων σωματικὰς ἀτελείας παῖς οὐ μόνον παρακωλύεται εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐπαγγελματικοῦ του προβλήματος, ἀλλὰ ταυτοχρόνως διαποτίζεται ὑπό, ἀντιστοίχου ἰσχύος, συναισθημάτων κατωτερότητος καὶ μειονεξίας (Minderwertigkeitsgefühle), ἐν συνεχείᾳ δὲ «ψυχικῶς πληγώνεται, πικραίνεται καὶ μισεῖ», ἤτοι δηλητηριάζεται ὑπὸ τῆς κακίας καὶ τῆς μισανθρωπίας. Ἡ ψυχικὴ αὕτη πληγὴ εἶναι βαθυτέρα καὶ τὸ πικρὸν μῖσος εἶναι ὀδυνηρότερον, ἐὰν ὁ σωματικῶς μειονεκτῶν συναντήσῃ ἐν τῇ ζωῇ του βιώματα ἐξευτελιστικὰ τῆς ἀνθρωπίνης του ἀξίας, φέρ' εἰπεῖν ἀποτυχίαν εἰς τὸ πρόβλημα τῆς συνάψεως γάμου, κεκλεισμένας τὰς θύρας διαφόρων ἐπαγγελμάτων λόγῳ τῶν σωματικῶν του μειονεξιῶν ἢ ἀνάρμοστον θίγοντα οἶκτον ἢ ἀναγώγους χυδαίους χαρακτηρισμούς, οἷον «κουτσός, στραβός, κουλός, σακάτης, σημαδεμένος».

6. Εἰς τὴ ψυχικὴν ἐπιρροὴν τῶν σωματικῶν ἀτελειῶν ἀνεφέρθη ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν καὶ ὁ ἔγκριτος ἐπιστήμων, ὑφηγητὴς τῆς Ψυχιατρικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, Μιχαὴλ Γ. Στριγγάρης (5), ὀρθῶς συσχετίσας ταύτας πρὸς τὴν ἀντικοινωνικὴν διαγωγήν. Γενικῶς κατ' αὐτὸν «οἱ βλάβες καὶ τὰ ἐμπόδια στὴν ἐλεύθερη αὐτοδιάθεση τοῦ σώματος περιορίζουν καὶ ἀναστέλλουν τὴν ἐλεύθερη ἐκδήλωση τῶν ψυχικῶν στοιχείων». Ὁ ἔχων τὰς σωματικὰς ἀτελείας μειονεκτεῖ ἀπέναντι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν, εἰς τὴν ἐπιδίωξιν οἱωνδήποτε σκοπῶν, εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν ἱκανότητα, εἰς τὴν κοινωνικὴν θέσιν, εἰς τὴν γενετησίαν ζωήν, «στὴν ἀπόκτησι τοῦ κάθε ἀγαθοῦ. Νοιώθει τὸν ἑαυτό του κατώτερο καὶ περιττὸ καὶ φθάνει νὰ φθονῇ τοὺς γερούς, ποὺ τοὺς λογαριάζει γιὰ πιὸ ἰσχυροὺς καὶ ἀνωτέρους ἀντιπάλους, ποὺ διαρκῶς ὑποπτεύεται». Ἐξ αὐτῆς τῆς ψυχολογικῆς καταστάσεως ἑρμηνεύεται συχνάκις ἡ θετικὴ στάσις τῶν ἀναπήρων ἔναντι τῆς κοινωνίας, ἥτις παρωθεῖ τούτους εἰς τὴν κατάκτησίν της «μὲ μιὰ βαθειὰ ἀνάγκη νὰ ξεπεράσουν τοὺς γερούς». Ἕνεκα τῶν αὐτῶν λόγων ὑποκρύπτεται ἐν τῇ ψυχῇ ἐνίων ἐξ' αὐτῶν δυσφορία, δυσαρέσκεια, πικρία, κακεντρέχεια, μῖσος, καχυποψία, ὑπουλότης, ζηλοτυπία. Ἰδιαιτέρως τονίζεται ἡ ἀνώμαλος ψυχικὴ κατάστασις εἰς τοὺς

1. Σχετικῶς «Δημήτριος Γ. Μωραΐτης. Ἡ διάλεκτος τῶν ὀργάνων τοῦ σώματος. Περιοδ. «Ἀτομικὴ Ψυχολογία». Τόμος Ε'. Ἀθῆναι. 1936.» σ. 97 ἑπ.

2. «Δημήτρ. Γ. Μωραΐτης. Ἡ ἀτομικὴ ψυχολογία. Ἔκδοσις β'. Ἀθῆναι. 1947.» σ. 12 ἑπ.

3. «E. Kretschmer. Körperbau und Charakter. Berlin. 1921». Ἀνάλυσις τοῦ βιβλίου τούτου ὅρα παρὰ «Σ. Καλλιάφα. Χαρακτῆρες καὶ τύποι ψυχολογικοί. Ἀθῆναι. 1935».

4. «H. Hanselmann. Αὐτόθι.» σ. 335.

5. «Μιχαὴλ Στριγγάρης. Ψυχιατροδικαστική. Ἀθῆναι. 1947.» σ. 12 ἑπ. Περὶ τῆς γνώμης, καθ' ἣν ?ὁ σημαδεμένος εἶναι κακὸς ἄνθρωπος» ὅρα «Σεραφεὶμ Παπακώστα. Τὰ θαύματα τοῦ Κυρίου. Ἀθῆναι. 1950.» σ. 218.

βαρηκόους καὶ κωφαλάλους, οἱ ὁποῖοι, πλὴν τῆς οὐχὶ σπανίας διανοητικῆς των καθυστερήσεως, παρουσιάζουσι συχνάκις ἐντόνους παρανοητικὰς τάσεις καὶ διαθέσεις. «'Από τὴν ὑλικὴ ἀνάγκη καὶ τὴν ψυχικὴ προδιάθεση στοὺς ἀναπήρους μποροῦν νὰ βγοῦν οἱ κυριώτεροι αἰτιολογικοὶ συνδυασμοὶ ἀναπηρίας καὶ ἐγκληματικότητος».

Γενικῶς ἡ σύγχρονος ἄποψις τῆς ἐπιστήμης εἶναι ὅτι κατὰ κανόνα ἡ κατωτερότης τῆς σωματικῆς ἰδιοσυστασίας, φυσιολογικὴ ἢ ἐπίκτητος, εἶναι στοιχεῖον κινδύνου μεγάλου ἠθικῆς πτώσεως. 'Ο διαπρεπὴς καθηγητὴς τῆς 'Εγκληματολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ 'Αθηνῶν Κωνσταντῖνος Γαρδίκας παρατηρεῖ (1), ὅτι ἡ μειονεξία τῆς σωματικῆς ἰδιοσυστασίας τῶν ἐγκληματιῶν, ὀφειλομένη εἰς τὴν ἐκφύλισιν, ἥτις εἶναι συχνὴ παρ' αὐτοῖς, ἐμφαίνεται κάλλιστα ἐκ τῆς ὀργανικῆς ἀδυναμίας αὐτῶν, ἐκ τῆς συχνότητος καὶ διαρκείας τῶν νοσήσεων, τῆς πρὸς ἐργασίαν ἥσσονος ἱκανότητος καὶ μυικῆς δυνάμεως αὐτῶν, ἃς οἱ ἰατροὶ τῶν φυλακῶν παρατηροῦσιν εἰς τοὺς ἐγκληματίας. 'Από τῆς ἀπόψεως ταύτης ὁ v. Hentig καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι εἰς οὐχὶ μικρὰν ἀναλογίαν οἱ ἐγκληματίαι εἶναι θνησιγενῆ στοιχεῖα τῆς φυλῆς αὐτῶν κατωτέρας ζωικῆς δυνάμεως. 'Ανάλογον εἶναι καὶ τὸ πόρισμα τοῦ Greef.

II. Περιπτώσεις τέκνων τῶν πενεστέρων τάξεων:

1. Ἂς ἀντικρύσωμεν νῦν τὰς περιπτώσεις τῶν πενεστέρων τάξεων.

2. 'Η σημασία καὶ τοῦ προβλήματος τούτου διεπιστώθη ἤδη ὑπὸ τῶν ἀρχαίων. 'Υπενθυμίζομεν αἴφνης τὸ περὶ πλούτου ἔργον τοῦ 'Αριστοφάνους, ἔνθα ὁ τελευταῖος ἀναπτύσσει «μὲ ἔκτακτον καλαισθησίαν καὶ μὲ αὐτόχρημα φιλοσοφικὴν ἀντίληψιν» τὰ τῆς οἰκονομικῆς θέσεως καὶ τῶν τυχῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. 'Εκεῖ ἐμφνίζεται ὡς βάσις τῆς κοινωνίας ἡ ἐργασία, ἄνευ τῆς ὁποίας τὰ πάντα διαλύονται καὶ ἀπόλλυνται. Δύσμοιρος δ' εἶναι ὁ λαός, ὅστις νομίζει ὅτι εἶναι εὐτυχής, διότι ἔχει χρήματα. «Τὸν ἀληθῆ πλοῦτον, τὴν ἀληθῆ εὐτυχίαν ἀποτελεῖ ἡ ὠφέλιμος προσπάθεια, ἡ εὐχαρίστησις τοῦ ἐπιτελεσθέντος καθήκοντος. 'Η τάξις τῶν ἐργαζομένων εἶναι τὸ στήριγμα τῶν λαῶν, ἐνῷ ἡ πολυτέλεια καὶ ἡ μαλθακότης ἐπιφέρουν τὴν καταστροφήν των. 'Υγεία, θάρρος, ἱκανότης, ἀρετὴ εἶναι οἱ εὐγενεῖς καρποί, τοὺς ὁποίους ἡ ἐργασία προσφέρει δαψιλῶς εἰς ὅσους τὴν ἀγαποῦν καὶ τὴν ἐπιδιώκουν μετὰ ζήλου» (2).

«Πενία: Σκώπτειν πειρᾶ καὶ κωμῳδεῖν τοῦ σπουδάζειν ἀμελήσας, οὐ γιγνώσκων ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίονας ἄνδρας καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἰδέαν. Παρὰ τῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες καὶ γαστρώδεις καὶ παχύκνημοι καὶ πίονες εἰσιν ἀσελγῶς, παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχνοὶ καὶ σφηκώδεις καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί... Περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περανῶ σφῶν κἀναδιδάξω, ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ πλούτου δ' ἐστὶν ὑβρίζειν».

Τοιαύτην σημασίαν ἔχει ἡ ἐν τῷ μνημονευθέντι περὶ πλούτου ἔργῳ τοῦ 'Αριστοφάνους ἀπολογία τῆς ἐκπροσωπούσης τὴν Πενίαν γυναικός, ἔνθα «ἡ μεγάλη ἰδέα τοῦ ποιητοῦ ἐμφανίζεται κεκρυμμένη ἐν μέρει ὑπὸ τὰς ἀστειότητας καὶ τὰς παραδόσεις, αἵτινες ἀποτελοῦν οἱονεὶ τὸ ὑποχρεωτικὸν ἔνδυμα τῆς μούσης τοῦ 'Αριστοφάνους».

Τὸν οἰκονομικὸν παράγοντα ἐξαίρουσι καὶ οἱ Θουκυδίδης καὶ 'Αριστοτέλης.

(Συνεχίζεται)

1. «Κωνσταντῖνος Γ. Γαρδίκας. 'Εγκληματολογία. Τόμος Β'. Τεῦχος Α'. 'Αθῆναι. 1947.» σ. 162.

2. «Σπ. Ν. Φίλιππας. 'Αριστοφάνους Πλοῦτος. Βιβλιοθήκη «Παπύρου». 'Αρ. 30. 'Αθῆναι.» ἐν προλόγῳ.

Η ΣΑΤΑΝΙΚΗ ΔΟΛΟΦΩΝΙΑ ΚΑΙ ΛΗΣΤΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓ. ΜΩΡΑΪΤΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΗΛΕΜΑΧΟ ΜΠΑΣΙΑΚΟ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο καὶ τέλος)

Τὴν 1.20 πρωινὴν ὥραν τῆς Κυριακῆς 28 Ἰουνίου, οἱ στρατοδῖκες ἀπεσύρθησαν σὲ διάσκεψι, ποὺ βάσταξε κάπου τρεῖς ὥρες. Μετά, ἐνῶ ἡ φρουρὰ παρουσίαζε ὅπλα, ὁ πρόεδρος μὲ φωνὴ κάπως τρεμουλιαστὴ ἀπήγγειλε τὴν ἀπόφασι : « Τηλέμαχος Μπασιάκος, ἔνοχος ληστείας μετὰ φόνου. Ποινή, παμψηφεὶ θάνατος. Δημήτριος Παπαδημητρίου, συνεργὸς διαρκούσης τῆς πράξεως. Ποινή, ἰσόβια δεσμά. Ἀθανάσιος Τσιβούλης, συνεργὸς μετὰ τὸ ἔγκλημα. Ποινή, διετὴς φυλάκισις».

Οἱ κατάδικοι δὲν ἦταν πιὰ μέσα στὴν αἴθουσα. Θυμᾶμαι ὅτι ἔφυγα μαζὶ ἀπὸ τὸ Στρατοδικεῖο μὲ τὸν τότε στενό μου φίλο κ. Μπαμπάκο, ποὺ σὲ κουβέντα ἀδελφικὴ μοῦ ἐξωμολογήθηκε ὅτι οὔτε στοὺς συνηγόρους του ὁ Μπασιάκος εἶχεν ἀνοίξει τὸ στόμα του γιὰ τὸ ἔγκλημα. Ἐπέμενε πάντα ὅτι ἦταν ἀθῶος καὶ ὅτι εἶχε πέσει θῦμα μιᾶς συνωμοσίας σατανικὰ σκηνοθετημένης εἰς βάρος του. Πόσες φορὲς δὲν τοῦ λέγανε ἂν ἦταν ἔνοχος νὰ τὸ ὁμολογήσῃ, βρίσκοντας κάποια δικαιολογία. Τίποτε. Πάντα ἀρνιόταν. Πάντα ὑποστήριζεν ὅτι ἦταν ἀθῶος, ἐνῶ τὰ πάντα ἀπεδείκνυαν ὅτι ἦταν ἔνοχος. Ὁ μόνος ἔνοχος. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Στρατοδικείου διαβάστηκε στοὺς κατηγορουμένους τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωὶ στὴν παληὰ Στρατώνα ἀπὸ τὸ γραμματέα τοῦ Στρατοδικείου, μπροστὰ στὸν τότε δραστήριο διευθυντὴ καὶ στενὸ φίλο μου κ. Ἀπόστολο Νίκου, τὸν πατέρα τοῦ στρατηγοῦ τοῦ Ὑγειονομικοῦ, ποὺ ζῆ ἀκόμα ὑπέργηρος στὸν οἰκισμὸ Παπάγου.

Καὶ ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμὴ μιὰ ὑστερία κατέλαβεν ὅλη τὴν Ἀθήνα. Ὅλοι ἔλεγαν ὅτι στὴν ὑπόθεσι ὑπῆρχε μεγάλο μυστήριο. Πολλοὶ ὑποστήριζαν ὅτι ὁ Μπασιάκος εἶχε πέσει θῦμα δικαστικῆς πλάνης γιὰ νὰ σώσῃ κάποιον, ἄλλοι ἔλεγαν ὅτι στὴν ὑπόθεσι αὐτὴ ἦταν κρυμμένα πίσω «τρανὰ πρόσωπα» καὶ ὅτι ὁ Μπασιάκος θυσιαζόταν γιὰ νὰ τὰ σώσῃ. Καὶ ἀμέσως ἄρχισε μιὰ περίεργη ἐκστρατεία γιὰ νὰ τὸν γλυτώσουν ἀπὸ τὸ ἀπόσπασμα. Τοῦ ἔλεγαν νὰ «ὁμολογήσῃ», νὰ ἀποκαλύψῃ τὸ μυστηριῶδες σπίτι καὶ νὰ ἀποκαλύψῃ τοὺς συνενόχους του καὶ ὑποσχέθηκαν στὴν ἀρχὴ νὰ ἀναβάλουν τὴν ἐκτέλεσι γιὰ νέες ἀνακρίσεις καὶ ὕστερα νὰ τοῦ γλυτώσουν τὸ κεφάλι. Τὸν ἐπεσκέφθηκαν στὴ φυλακὴ καὶ οἱ συνήγοροί του καὶ ὁ πατέρας του. Ἀλλὰ ὁ Μπασιάκος βροντοφωνοῦσε σὲ ὅλους:

—Δὲν ἔχω τίποτε νὰ πῶ, γιατὶ δὲν ξέρω καὶ τίποτε. Εἶμαι ἀθῶος καὶ θῦμα δικαστικῆς πλάνης. Δὲν εἶμαι, πάντως, ἔνοχος ἐγώ, ἀλλ' ἄλλος. Ἂς τὸν εὕρισκε ποιὸς ἦταν ὁ ἀνακριτὴς Καλποῦζος.

—Τὸν ξέρεις; τὸν ρωτοῦσαν.

Μὰ ὁ Μπασιάκος σιωποῦσε. Καὶ ἔτσι μὲ τὴν αἰνιγματικὴ φάσι ποὺ παρουσίαζεν ἐτόνιζε κι' αὐτὸς τὶς φῆμες γιὰ μυστήριο καὶ ἔπαιζε πιὰ γιὰ μερικοὺς μέχρι τέλους τὸν ρόλο του. Παρίστανε τὸ μάρτυρα καὶ τὸ ... θῦμα τῆς Δικαιοσύνης.

Αὐτὴ ὅμως ἡ ἀτμόσφαιρα εἶχε τόσο ἐπηρεάσει καὶ τὸν τότε διοικητὴ τοῦ Α΄ Σώματος Στρατοῦ, στρατηγὸ Θ. Μανέττα, ποὺ θὰ ἀποφάσιζε καὶ θὰ ὥριζε τὴν ἐκτέλεσι, μὰ καὶ ἴσως καὶ αὐτὸν τὸν μακαρίτη, τὸν Πάγκαλο, ποὺ δὲν ἤθελε νὰ βάψῃ τὶς πρῶτες ἡμέρες τῆς δικτατορίας του μὲ αἷμα, ἔστω καὶ ἑνὸς ληστοῦ καὶ φονηᾶ τῶν πόλεων, ὥστε ἀπὸ τὸ Α΄ Σῶμα Στρατοῦ διεμήνυσαν στὸν πατέρα του ὅτι πρόθυμα θὰ ἀνέστελλαν τὴν ἐκτέλεσι, ἂν ὁ Μπασιάκος ἔλυνε τὸ στόμα του καὶ μιλοῦσε. Ἂν ἔλεγε γιὰ τὸ μυστηριῶδες σπίτι καὶ γιὰ τὸν ἄγνωστο ἰδιαίτερο καὶ ἴσως καὶ γιὰ ἄλλους

πού κρυβόντουσαν. Καὶ ὁ γέρο Μπασιάκος ἔτρεξε στὴ φυλακὴ καὶ ἔπεσε στὰ πόδια τοῦ γυιοῦ του. Νὰ μαρτυρήση γιὰ νὰ σώση τὸ κεφάλι του. Αὐτὰ γινόντουσαν στὶς 30 Ἰουνίου τὸ ἀπόγευμα, ἐνῶ ἔξω ἀπὸ τὶς φυλακὲς κόσμος καὶ κοσμάκης, ὡς τὴν πλατεῖα Μοναστηρακιοῦ, περίμενε μὲ ἀγωνία, μὲ περιέργεια, μὲ ὑστερισμό, ἂν ὁ Μπασιάκος θὰ ἔλυε τὴ σιωπή του καὶ ἂν θὰ μιλοῦσε. Καὶ ἐνῶ ἔβγαιναν ἀλλεπάλληλα τὰ παραρτήματα τῶν ἐφημερίδων, μὲ κάθε τί πού ἔλεγε καὶ ἔκανε ὁ μελλοθάνατος μέσα στὸ ἀπομονωτήριο πού τὸν εἶχαν, ὁ Μπασιάκος ἐζήτησε χαρτὶ καὶ μελάνι. Ἐκάθησε καὶ ἔγραψε ἕνα γράμμα στὸ διοικητὴ τοῦ Α΄ Σώματος Στρατοῦ ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξηρτᾶτο πιὰ τὸ κεφάλι του. Καὶ τὸ ἔδωσε σφραγισμένο στὸν πατέρα του πού ἔφυγε ἐλπίζοντας ὅτι ὁ γυιός του θὰ τὸν ἄκουσε. Μὰ ὅταν ἄνοιξαν στὸ Α΄ Σῶμα Στρατοῦ τὸ γράμμα ἐφρύαξαν γιὰ τὴν ἀναίδεια τοῦ κακούργου. Γιατί, νὰ αὐτούσιο τὸ γράμμα του, ἀντίγραφο τοῦ ὁποίου φύλαξα στὸ ἀρχεῖο μου:

Πρὸς τὸ Α΄ Σῶμα Στρατοῦ.

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἐπληροφορήθην ὅτι ζητεῖτε ἀποκαλύψεις διὰ νὰ μοῦ χαρίσετε τὴν ζωήν. Ἀλλὰ ποίας ἀποκαλύψεις καὶ διὰ ποῖα ἐγκλήματα ; Τὸ τοῦ ἀειμνήστου Μωραΐτου ἢ τοῦ Τηλεμάχου Μπασιάκου ; Διὰ τὸ πρῶτον δὲν γνωρίζω. Διὰ τὸ δεύτερον, ναί. Ὁ δολοφόνος μου εἶναι ὁ ἀνακριτὴς Ἰωάννης Καλποῦζος.

Θὰ μὲ πιστεύσετε; Ἀφοῦ λοιπὸν δὲν πιστεύετε τί ζητεῖτε νὰ σᾶς πῶ ; Ὁ λαὸς βοᾶ. Ζητεῖ νὰ ἴδῃ ρέον τὸ αἷμα τοῦ δολοφόνου, ἡ βοὴ δὲ φθάνει μέχρι τοῦ σκοτεινοῦ δεσμωτηρίου μου καὶ τρυπᾶ σὰν βέλος τὴν καρδιά μου. Ἱκανοποιήσατε τὴν ἐπιθυμία τοῦ λαοῦ. Φονεύσατέ με. Μὴ μὲ βασανίζετε ὅμως γιατὶ κάθε ὥρα μαρτυρίου δι' ἐμὲ θὰ γίνῃ χρόνος γιὰ σᾶς ἀργὰ ἢ γρήγορα.

Τηλ. Μπασιάκος.

Καὶ ὁ στρατηγὸς Μανέττας μόλις πῆρε τὸ γράμμα ὑπέγραψε τὴ διαταγὴ τῆς ἐκτελέσεως γιὰ τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωὶ στὶς 8, στὴ Μαλακάσα καὶ στὴν ἴδια χαράδρα πού εἶχε δολοφονήσει τὸν Μπασιάκο. Καὶ ἔτσι ἔπρεπε νὰ γίνῃ. Νομίζω ὅμως ὅτι πολὺ ἄσχημα ἦταν νὰ γίνῃ θέατρο αὐτὴ ἡ ἐκτέλεσις. Καὶ αὐτὸ γιατί εἶχε πιάσει τὸν κόσμο μιὰ ὑστερία. Θυμᾶμαι ἀκόμη ὅτι εἶχα τότε νέος καὶ ἀνύπαντρος, μιὰ φίλη καὶ αὐτὴ μοῦ διετύπωσε ρητὰ καὶ κατηγορηματικὰ τὴν ἀπαίτησι νὰ τὴν πάρω μαζί μου στὴν ἐκτέλεσι τοῦ Μπασιάκου πού θὰ τὴν παρακολουθοῦσα γιὰ νὰ γράψω. Ἀναγκάσθηκα νὰ ὑποκύψω στὴν ἀξίωσί της, ἀλλὰ γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακὸ ἐθεώρησα φρόνιμο νὰ πάρω μαζί μου καὶ ἕνα μπουκαλάκι μὲ αἰθέρα, γιατί φοβήθηκα μήπως λιποθυμοῦσε τὸ τρυφερὸ ἐκεῖνο πλάσμα. Τῆς ὥρισα ποῦ θὰ συναντοῦσε τοὺς συναδέλφους μου πού θὰ ἐρχόντουσαν μαζί μου μὲ τὸ αὐτοκίνητο ἔξω ἀπὸ τὴ φυλακὴ γιὰ νὰ μὲ πάρουν, γιατί ἐγὼ καὶ ὁ συνταξιοῦχος πιὰ συνάδελφός μου στὸ ἀστυνομικὸ ρεπορτὰζ κ. Βενιζέλος Ζερβέας τὰ εἴχαμε καταφέρει μὲ τὸ φίλο μας τὸν κ. Νίκου, τὸν λαμπρὸ διευθυντὴ τῶν φυλακῶν καὶ ὑπέροχο φίλο, καὶ αὐτὸς μᾶς ἔκανε τὸ ρουσφέτι νὰ μᾶς φυλακίσῃ μέσα ἀπὸ τὴν παραμονὴ τὸ βράδυ, γιὰ νὰ περάσουμε δίπλα στὸν μελλοθάνατο τὴν τελευταία του νύχτα στὴ γῆ καὶ νὰ ἔχουμε ἔτσι ἀπὸ μιὰ σελίδα μὲ τὸ συναρπαστικώτερο ρεπορτὰζ πού μποροῦσε νὰ γίνῃ.

Ἐκείνη τὴν νύχτα δὲν κλείσαμε μάτι καὶ οἱ δυό μας. Ἀκούγαμε τὸ κάθε τί πού λέγανε στὰ τρία χωριστὰ κελιά τους ὁ Μπασιάκος, ὁ Παπαδημητρίου καὶ ὁ Τσιβούλης καὶ γράφαμε στίβες τὰ χειρόγραφα. Καὶ τὰ χαράματα, ἢ μᾶλλον πρὶν φέξῃ τὰ στείλαμε μὲ ἕνα φύλακα στὶς ἐφημερίδες μας.

Ὁ Ζερβέας καὶ ἐγὼ εἴχαμε κάνει ἀγῶνες καὶ ἀγῶνες γιὰ τὸ «ἔγκλημα τῆς Μαλακάσας» μὰ ὁ Τηλέμαχος Μπασιάκος δὲν τὰ εἶχε τόσο πολὺ μὲ τὸ Ζερβέα, ὅσο μὲ μένα, καὶ αὐτὸ γιατὶ ἡ «Βραδυνὴ» στὴν ὁποίαν ἐκτὸς ἀπὸ τὴν «Καθημερινὴ» ἐδούλευα τότε, τὴν παραμονὴ τῆς ἐκτελέσεως, καὶ ὅταν ἐκρίνετο ἀπὸ τὸ Α΄ Σῶμα

Στρατοῦ ἡ τύχη τοῦ δολοφόνου τοῦ Μωραΐτη, ἔβγαλε ἕνα παράρτημα μὲ τὴν καταπληκτικὴ εἴδησι ὅτι ὁ Μπασιάκος τάχα ὡμολόγησε. Μὰ ἐγὼ ἤμουνα ἀθῶος τοῦ παραρτήματος αὐτοῦ, ποὺ ἦταν τελείως ἔξω ἀπὸ τὰ πράγματα. Μὰ καὶ ἡ «Βραδυνὴ» δὲν ἔφταιγε, ἀλλὰ ὁ συνάδελφός μου τῆς τότε ἐποχῆς, μακαρίτης πιὰ σήμερα γιατί ἐκτελέστηκε ἀπὸ τοὺς Ἐαμίτες, ὁ Κώστας Φαλτάϊτς, περισσότερο λογοτέχνης, παρὰ ρεπόρτερ. Ἡ ἐφημερίδα τὸν εἶχε στείλει στὸ πόδι μου γιὰ νὰ μὲ ἀντικαταστήση λίγες ὧρες στὴ φυλακή, γιὰ νὰ μπορέσω νὰ κλείσω λίγο τὰ μάτια μου καὶ νὰ πάρω κανένα ὑπνάκο καὶ ὁ Φαλτάϊτς ποὺ εἶχε βάλει αὐτὶ ἔξω ἀπὸ τὰ κελιὰ τῶν καταδικασθέντων ἄκουσε τὸν ἑξῆς διάλογο μεταξὺ Παπαδημητρίου καὶ Μπασιάκου. Ὁ Παπαδημητρίου ἔκλαιγε καὶ θρηνοῦσε γιὰ τὰ «ἰσόβια» ποὺ εἶχε φάει ἀπὸ τὸ Στρατοδικεῖο καὶ συλλογιζόταν τὸ τί θὰ γινόντουσαν ἡ γυναίκα του καὶ τὰ δύο του παιδιά. Καὶ τότε ὁ Μπασιάκος γιὰ νὰ τὸν εἰρωνευτῆ τοῦ πέταξε ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ κελί του τὴ φράσι:

—Τί σκούζεις βρὲ Παπαδημήτρη; Μόνος σου δὲν εἶπες ὅτι μαζὶ τὸν σκοτώσαμε τὸν Μωραΐτη καὶ ὅτι μαζὶ τοῦ πήραμε τὰ λεπτά; Γιατί κλαῖς λοιπὸν τώρα;

Αὐτὰ ἐλέχθησαν σὲ τόνο εἰρωνικὸ μὲ τὸ μακάβριον χιοῦμορ ποὺ διέκρινε πάντα τὸν Μωραΐτη καὶ στὶς κρισιμώτερες στιγμὲς τῆς δίκης. Ὑποδεχόταν μὲ σκαστὰ γέλια πάντα τὶς ἀποκαλύψεις καὶ τὶς περιγραφὲς τοῦ Παπαδημητρίου γιὰ τὸ φόνο τοῦ Μωραΐτη. Μὰ ὁ μακαρίτης ὁ Φαλτάϊτς, ποὺ δὲν ἤξερε καλὰ τὰ παρασκήνια τῆς ὑποθέσεως, μόλις ἄκουσε αὐτὰ νὰ λέη ὁ Μπασιάκος ἔτρεξε καὶ ἔβγαλε παράρτημα ὅτι ὁ Μπασιάκος ὡμολόγησε. Καὶ ὁ Μπασιάκος ὅταν τὸ ἔμαθε στὴ φυλακὴ ἔγινε πῦρ καὶ μανία ἐναντίον του, νομίζοντας ὅτι ἐγὼ εἶχα σκαρώσει αὐτὴ τὴν ψευτιά. Καὶ ὅταν ὕστερα ἀπὸ τὸ θρασύτατο γράμμα του ἔμαθε ὅτι ὁ σωματάρχης διέταξε τὴν ἐκτέλεσί του γιὰ τὸ ἄλλο πρωί, ἀντὶ νὰ τὰ βάλη μὲ τὸν ἑαυτό του ποὺ ἔφαγε τὸ κεφάλι του, δὲν ἔπαυε ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ κελὶ νὰ μὲ καταριέται καὶ νὰ μὲ στολίζη μὲ ἀκατονόμαστες βρισιές. Θεωροῦσε στὸ παράξενα ἀρρωστημένο καὶ ἐγκληματικὸ μυαλό του ὅτι ἐγὼ ἤμουνα ὁ ὑπαίτιος γιὰ τὸ χαμό του καὶ ὄχι ὁ ἑαυτός του. Ὅτι βέβαια εἴχαμε συντελέσει κατὰ πολὺ καὶ οἱ δυό μας μὲ τὸ Ζερβέα στὸ νὰ παραπεμφθῆ ἡ ὑπόθεσις στὸ Στρατοδικεῖο ποὺ ἔβγαλε τέτοια ἀπόφασι, εἴχαμε, γιατὶ ἂν ὁ Μπασιάκος δικαζόταν ἀπὸ τοὺς ἐνόρκους, μὲ τὸν «ἄγνωστο ἰδιαίτερο», μὲ τὸ «μυστηριῶδες σπίτι» τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν, μὲ τὶς ἀντιφατικὲς ἀπολογίες τοῦ Παπαδημητρίου γιὰ τὸν τόπο τῆς διαπράξεως τοῦ ἐγκλήματος, μὲ τὴν ἄρνησι τοῦ Μπασιάκου καὶ μὲ τὶς ἐλάχιστες περιπτώσεις δικαστικῶν πλανῶν, ποὺ πάντα ἀναφέρουν στὶς ἀγορεύσεις τους οἱ συνήγοροι, εἶναι ἀμφίβολο ἂν ὁ Μπασιάκος θὰ καταδικαζόταν σὲ θάνατο. Θὰ ξοφλοῦσε μὲ λίγα χρόνια φυλακή, ὅπως ὁ δράστης τοῦ ἐγκλήματος τοῦ Νεκροταφείου. Καὶ μπορεῖ μάλιστα καὶ νὰ ἀθωωνόταν. Καὶ τότε μάλιστα τὰ δικαστήρια τῶν Συνέδρων δὲν εἶχαν τὴν εὐχέρεια νὰ κηρύσσουν ἀθωωτικὲς ἐτυμηγορίες «πεπλανημένες».

Ὁ Μπασιάκος πέρασε τὴν τελευταία του νύχτα, λοιπόν, στὸ κελί του μὲ κατάρες καὶ βρισιὲς ἐναντίον μου, φέρνοντας ἐπάνω κάτω τὰ λίγα του τετραγωνικὰ μέτρα μὲ γρήγορα βήματα. Περπατοῦσε νευρικὰ καὶ κάπνιζε ἀλλεπάλληλα τσιγάρα σὰν τὸ λιοντάρι στὸ κλουβί. Ζούσαμε κι' ἐμεῖς τὴν ἀγωνία τοῦ μελλοθάνατου καὶ οἱ ὧρες μᾶς φαίνονταν ἀτέλειωτες. Καὶ κατὰ τὶς 4 ἡ ὥρα, ξημερώνοντας πιὰ γιὰ τὴν 1η Ἰουλίου, καὶ πρὶν ἀκόμη ἀρχίση νὰ σκάη ἡ αὐγή, στὴν ὀχλοβοὴ ποὺ ἀκουγόταν ὅλη τὴν νύχτα ἀπὸ κόσμο ποὺ εἶχε ξενυχτήσει ἔξω ἀπὸ τὴν παληὰ Στρατώνα περιμένοντας νὰ δῆ νὰ παίρνουν τὸν δολοφόνο γιὰ ἐκτέλεσι, ἀκούστηκαν καὶ οἱ κρότοι τῶν πρώτων αὐτοκινήτων ποὺ ἔφταναν μὲ τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Α' Σώματος καὶ τοῦ Φρουραρχείου, τὸν ἀντεπίτροπο καὶ τὸν γραμματέα τοῦ Στρατοδικείου ποὺ θὰ ἐρχόντουσαν γιὰ νὰ παραστοῦν στὴν ἐκτέλεσι. Μὰ λίγο πρὶν ἀπὸ αὐτοὺς ἔφτασε ὁ παπὰς τοῦ Φρουραρχείου καὶ θέλησε νὰ μπῆ στὸ κελὶ τοῦ μελλοθανάτου γιὰ

νὰ τὸν κοινωνήση καὶ νὰ τοῦ δώση τὴν παρηγοριὰ τῆς θρησκείας. Μὰ ὁ Μπασιάκος δὲν τὴ δέχτηκε. Μὰ καὶ δὲν ἔβρισε. Εἶπε εὐγενικά:

—Δὲν θέλω παπά μου. Δὲν πιστεύω ἐγὼ σ' αὐτὰ τὰ πράγματα.

Καίτοι ὅμως δὲν θέλησε νὰ κοινωνήση, δέχτηκε μέσα στὸ κελί του τὸν παπά. Καὶ φυσικὰ δὲν μαθεύτηκε ἂν ἐξωμολογήθηκε.

Γλυκοχάραξε πιὰ καὶ μαζὶ μὲ τοὺς ἀξιωματικοὺς ποὺ ἦλθαν νὰ τὸν παραλάβουν ἦλθαν καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλοι συνάδελφοι γιὰ νὰ πᾶμε ὅλοι μας νὰ παρακολουθήσουμε τὴν ἐκτέλεσι. Ἔβγαλαν τὸν Μπασιάκο ἀπὸ τὸ κελί του. Φοροῦσε τὸ ἀπὸ γκρὶμπὲζ καμπαρντίνα κουστούμι του, ποὺ ἦταν τότε τῆς μόδας καὶ ἕνα ψαθάκι στὸ κεφάλι. Ἀντήλλαξε φιλιὰ μὲ τοὺς φύλακες καὶ τοὺς ἀπεχαιρέτησε. Ἡ σκηνὴ ἦταν πραγματικὰ συγκινητικὴ ἀλλ' ὁ Μπασιάκος τοὺς εἰρωνευόταν μὲ τὸ πικρό του χαμόγελο, βλέποντας στὰ μάτια τους δάκρυα. Χαιρέτησε πρόθυμα καὶ ὀνομαστικὰ διαφόρους δημοσιογράφους, ἔγραψε πρόθυμα σὲ δημοσιογραφικὰ χαρτιὰ αὐτόγραφα ποὺ τοῦ ζητοῦσαν καὶ γελοῦσε ἀπαθέστατα. Ξαφνικὰ μὲ διακρίνει πίσω ἀπὸ τὰ κάγκελα τοῦ προαυλίου ὅπου βρισκόμουν καὶ τὴν τελευταία στιγμή, πρὶν τοῦ βάλουν τὶς χειροπέδες γιὰ νὰ τὸν πάρουν γιὰ τὴ Μαλακάσα, γιὰ τὴν ἐκτέλεσί του, ζήτησε νὰ τοῦ δώσουν σὰν στερνὴ χάρι ἕνα κομμάτι χαρτί. Ἔγραψε σ' αὐτὸ κάτι καὶ μοῦ τὸ ἔστειλε. Τὸ διάβασα. Νὰ τί ἔγραφε:

«Λεωτσάκον,

Ὄχι πρὸς τὴν «Βραδυνὴ». Πρὸς ἐσὲ ἀτομικῶς. Εἶσαι ἄτιμος καὶ λερώνεις τὴν ἐφημερίδα αὐτὴ μὲ τὴν ἄτιμη καὶ αἰσχρὴ πέννα σου.

Τηλ. Μπασιάκος»

Ἀντὶ γιὰ τὴν λέξι ἄτιμος μεταχειρίστηκε μιὰ ἀκόμη βαρύτερη βρισιά, ποὺ δὲν μπορῶ δυστυχῶς νὰ τὴ γράψω. Καὶ ταυτόχρονα ἄρχισε νὰ βρίζη καὶ νὰ μὲ καταριέται καὶ πάλι.

Ἐξακολουθοῦσε δηλαδὴ καὶ ἐκεῖ ὅταν ἔβγαινε ἀπὸ τὴ φυλακὴ νὰ παίζη θέατρο καὶ νὰ παριστάνη πάντα τὸν ἀθῶο καὶ τὸ θῦμα. Τὸ μόνο ἀτοῦ ποὺ τοῦ εἶχε μείνει. Ὁμολογῶ ὅτι ταράχτηκα καὶ ἄρχισα νὰ τρέμω. Ὄχι γιατὶ μοῦ πέρασε ἀπὸ τὸ μυαλὸ καὶ ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία γιὰ τὴν ἐνοχή του ἢ γιατί λυπήθηκα γιὰ τὴν ἐκτέλεσί του, ἀλλὰ γιατὶ μὲ πείραζε ποὺ ἕνας κακοῦργος πέθαινε μὲ βαρυγκόμια καὶ μὲ κατάρες ἐναντίον μου.

Στὰ γρήγορα πιά, μετὰ τὸ γράμμα ποὺ ἔγραψε καὶ μοῦ ἔστειλε, τοῦ φόρεσαν τὶς χειροπέδες καὶ τὸν πῆραν. Τὸν ἔβαλαν σ' ἕνα αὐτοκίνητο μαζὶ μὰ τὸν παπὰ τοῦ Φρουραρχείου ποὺ φοροῦσε τὸ πετραχείλι του καὶ μὲ συνοδεία ὁλόκληρη ἀπὸ αὐτοκίνητα, μὲ τὶς ἀρχές, μὲ ἀξιωματικούς, μὲ δημοσιογράφους καὶ μὲ πολλὰ ἰδιωτικά, γεμᾶτα κόσμο, ξεκινήσαμε γιὰ τὴ Μαλακάσα. Περάσαμε ἀπὸ τὴν ὁδὸν Αἰόλου, Πατησίων, καὶ ἀπὸ τὸν Ποδονίφτη καὶ τὴ Νέα Φιλαδέλφεια πήραμε τὸ δρόμο γιὰ τὸ Τατόϊ καὶ τὸ Κατσιμίδι. Φθάσαμε στὴ Μαλακάσα κατὰ τὶς ὀκτὼ παρὰ τέταρτο τὸ πρωὶ μὲ τὰ ἀφάνταστα χάλια τοῦ χωματόδρομου ποὺ ἦταν τότε. Τῆς «Ἐθνικῆς Ἀμαξητῆς ὁδοῦ». Καὶ τί νὰ δῶ; Πάνω ἀπὸ τρεῖς χιλιάδες κόσμος, ἐκείνη τὴν ἐποχή, μὲ τὰ τότε μέσα συγκοινωνίας, εἶχε κουβαληθῆ ἐκεῖ γιὰ νὰ ἀπολαύση τὸ θέαμα ἑνὸς ἀνθρώπου, ἑνὸς ἐγκληματίου ποὺ τὸ Κράτος βρισκόταν στὴν σκληρὴ ἀνάγκη νὰ σκοτώση καὶ γιὰ νὰ τὸν τιμωρήση καὶ γιὰ νὰ παραδειγματίση τοὺς ἄλλους καὶ πρὸ πάντων τοὺς νέους καὶ μερικὰ κούφια κεφάλια σὰν κι' αὐτόν. Τὰ λίγα λεωφορεῖα τῆς μικρῆς τότε Ἀθήνας πηγαινοερχόντουσαν ὅλη τὴ νύχτα καὶ μετέφεραν κόσμο στὴ Μαλακάσα καὶ πρὸ πάντων γυναῖκες, ποὺ τὶς εἶχε πιάσει μιὰ παράξενη, μιὰ πραγματικὴ ὑστερία γιὰ τὸν Μπασιάκο. Καὶ ἡ χιλιάδα ἐπίσης τῶν ἰδιωτικῶν αὐτοκινήτων τῆς Ἀθήνας καὶ τῶν λίγων ταξί, ποὺ ἦταν καμμιὰ δεκαριὰ μόλις, εἶχαν δώσει τὸ «παρών» τους στὴν ἐκτέλεσι. Εἶχαν φέρει τὴν «καλὴ» λεγομένη τάξι

καὶ ὅλη τὴν κοσμικὴ Ἀθήνα, ποὺ ἔπρεπε νὰ δῆ τὸν ἄνθρωπο ποὺ σκοτώνεται...

Χωροφύλακες καὶ στρατιῶτες ἄνοιξαν τόπο στὸν κόσμο ἐκεῖ στὴν καμπὴ ὅπου εἶχε σταματήσει πρὶν ἐνάμισυ χρόνο καὶ ἡ «τσάντλερ» μὲ τὸ πτῶμα τοῦ συχωρεμένου τοῦ Μωραΐτη. Ἐκεῖ θὰ γινόταν καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ δολοφόνου του. Περάσαμε καὶ σταθήκαμε μπροστά. Θέλαμε ἀκόμη δέκα λεπτὰ γιὰ νὰ φθάσῃ ἡ μοιραία γιὰ τὸν Μπασιάκο ὥρα. Ὁ παπὰς τοῦ Φρουραρχείου τὸν ἔψελνε ἀπὸ ζωντανὸ καὶ ἀκούγονταν οἱ εὐχές.: «Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων». Ἡ σκηνὴ ἦταν φοβερή. Δὲν μπόρεσα νὰ κρατήσω τὰ δάκρυά μου. Καὶ ξαφνικὰ ἀκούω στὸ ψαθάκι ποὺ φοροῦσα τότε καὶ κρατοῦσα στὰ χέρια μου κτυπήματα ἀπὸ πετραδάκια. Γυρίζω μπροστά μου καὶ βλέπω ἀπέναντι, στὸ πλῆθος, στὴν πρώτη σειρά, τὴν μακαρίτισσα τὴ Λολόττα Ἰωαννίδου, ἀστέρι πρώτου μεγέθους στὴν Ἐπιθεώρησι καὶ στὸ χορὸ τῆς κοιλιᾶς, τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, νὰ γελιοχαχανίζῃ τὴν ἱερὴ ἐκείνη στιγμὴ τῶν τελευταίων εὐχῶν τῆς Ἐκκλησίας στὸ μελλοθάνατο. Εἶχεν ἔλθε. νὰ γλεντήσῃ βλέποντας νὰ σκοτώνουν καὶ τὸ εὕρισκε διασκέδασι νὰ πετάῃ πετραδάκια στὸ ψαθάκι μου καὶ νὰ ξεκαρδίζεται στὰ γέλια. Ἔφριξα. Ἄρχισα νὰ τρέμω πολύ. Καὶ βλέπω τὴ φίλη μου νὰ βάζῃ τὰ δάκτυλά της στὸ τσεπάκι τοῦ γιλέκου μου, νὰ μοῦ ἁρπάζῃ τὸ μπουκαλάκι μὲ τὸν αἰθέρα ποὺ εἶχα φέρει γι' αὐτὴν καὶ νὰ μοῦ δίνῃ νὰ μυρίσω γιὰ νὰ συνέλθω... Ἔφριξα γιὰ μερικὰ θηλυκά!...

Μὰ ἡ ὥρα πιὰ ἔφτασε καὶ τὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα πῆρε τὴ θέσι του. Καὶ τότε ἕνας λοχαγὸς τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ πλησίασε τὸν μὲ τὶς χειροπέδες ἀκόμη κατάδικο καὶ τοῦ φώναξε.

—Μπασιάκο. Ἔχω ἐντολὴ ἀπὸ τὸν σωματάρχη νὰ διατάξω ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεώς σου ἂν προβῆς σὲ ἀποκαλύψεις.

Καὶ ὁ Μπασιάκος θέλοντας καὶ στὶς τελευταῖες του στιγμὲς νὰ ἐξακολουθήσῃ παριστάνοντας τὸν «ἥρωα» καὶ τὸ μέγα θῦμα, καὶ νὰ κάνῃ τὴν οἰκογένειά του νὰ διατηρήσῃ τὴν πίστι της στὴν ἀθωότητά του εἶπε:

—Ἔχω ἕνα μεγάλο μυστικό. Εἶμαι ὅμως ἄντρας καὶ τὸ παίρνω μαζί μου. Ἐγὼ πάντως δὲν ἔκανα τίποτε.

Τοῦ ἔλυσαν τὰ χέρια, βγάζοντάς του τὶς χειροπέδες. Τὸν συνώδευσαν δυὸ ἀξιωματικοί. Ὁ Μπασιάκος δὲν τοὺς ἄφησε νὰ τοῦ πιάσουν τὰ χέρια καὶ προχώρησε μόνος του γιὰ νὰ πάρῃ θέσι ἀπέναντι στὸ ἀπόσπασμα. Ξαφνικὰ μὲ μιὰ κίνησι ποὺ φανέρωνε περιφρόνησι ἔβγαλε τὸ ψαθάκι ποὺ φοροῦσε καὶ μὲ τὸ δεξί του χέρι τὸ πέταξε πρὸς τὸν κόσμο.

Ὁ φρούραρχος Ναπολέων Ζέρβας, ὁ μετέπειτα ἥρως τῆς ἀντιστάσεως, ἀρχηγὸς τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ. καὶ πρώην Ὑπουργός, τοῦ ἔδωσε πάλι τὴν τελευταία εὐκαιρία.

—Θέλεις τίποτε Μπασιάκο; Ἔχεις τίποτα νὰ πῆς;

—Τίποτα. Ἄδικα σκοτώνομαι.

Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς λοχαγὸς κατέβασε τὸ ξίφος. Μιὰ συμπυρσοκρότησις ἀκούσθηκε. Στὸ στῆθος τοῦ Μπασιάκου φάνηκαν ἀμέσως κάτι τρύπες νὰ κοκκινίζουν. Μὰ μόλις φαίνονται τὰ πρῶτα αἵματα. Ἔμεινε μιὰ στιγμὴ σὰν κεραυνόπληκτος, ὕστερα κλονίσθηκε, συστράφηκε καὶ ἔπεσε τινάζοντας τὰ πόδια του σ' ἕνα τελευταῖο σπασμὸ ζωῆς. Ὁ λοχαγὸς ὥρμησε καὶ τοῦ ἔδωσε τὴ χαριστικὴ βολή. Ὁ Μπασιάκος, ὁ ληστὴς καὶ δολοφόνος τοῦ δύστυχου Μωραΐτη, ὁ σατανικώτερος ἐγκληματίας ποὺ γνώρισα στὴν τόσο μακρὰ δημοσιογραφική μου σταδιοδρομία ἐπλήρωσε μὲ τὸ αἷμα του τὸ ἔγκλημά του. Καὶ ἔτσι ἔπρεπε νὰ γίνῃ.

Γιὰ χρόνια ὁλόκληρα ὕστερα ἀπὸ τὴ δίκη καὶ τὴν ἐκτέλεσι τοῦ Μπασιάκου ὁ κόσμος εἶχε χωρισθῆ σὲ τρία μέρη. Σ' ἐκείνους ποὺ ἐπίστευαν ἀπόλυτα στὴν ἐνοχή του, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἤμουν κι' ἐγώ. Σὲ πολὺ λίγους, ποὺ πίστευαν στὴν ἀθωότητά του καὶ στὸ ὅτι ἦταν ἕνα θῦμα σατανικῶν συμπτώσεων καὶ δικαστικῆς πλάνης. Καὶ στὸν περισσότερο κόσμο, τὸν ἀνίδεο, ποὺ ἐδέχετο ὅτι ὁ Μπασιάκος ἦταν μπλεγ-

μένος στὸ ἔγκλημα ἀλλ' ὄχι καὶ ὁ δολοφόνος καὶ ὅτι ἔκρυβε κάποιον ἄλλον, ἴσως τρανό, ποὺ δὲν θέλησε ν' ἀποκαλύψη καὶ ποὺ πέθανε κάτω ἀπὸ τὶς σφαῖρες τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἀποσπάσματος παίρνοντας τὸ «μυστικὸ» μαζί του καθὼς εἶπε καὶ στὶς τελευταῖες του λέξεις.

Μὰ ἔκρυβε ἀλήθεια μυστικὸ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις; Ναὶ ἢ ὄχι; Βέβαια μυστικὰ εἶχε διάφορα, γιατὶ παρέμειναν ἀρκετὰ σκοτεινὰ σημεῖα, παρ' ὅλες τὶς φιλότιμες, τὶς ἄοκνες προσπάθειες τοῦ ἀνακριτοῦ Καλπούζου. Ἀλλὰ οὐσιαστικὸ μυστικὸ δὲν ὑπῆρξε. Γιατί ὁ Μπασιάκος ἦταν τὸ σατανικὸ ἐκεῖνο ἐγκληματικὸ μυαλὸ ποὺ ἐσχεδίασε καὶ ἐξετέλεσε τὸ κακούργημα. Δὲν ὑπῆρξεν οὔτε γυναίκα στὴ μέση, οὔτε ἐρωτικὴ ἀντιζηλία μεταξὺ Μπασιάκου καὶ Μωραΐτη, οὔτε ὁμοφυλόφιλες σεξουαλικὲς σχέσεις μεταξύ τους ὕστερα ἀπὸ δῆθεν βιασμὸ τοῦ νεαροῦ τότε Μπασιάκου ἀπὸ τὸ Μωραΐτη. Αὐτὰ ὅλα ἦταν ἀρλοῦμπες. Κίνητρο τοῦ ἐγκλήματος ἦταν ἕνα. Τὰ λεπτά. Ὁ Μπασιάκος ἦταν ἕνας φτωχὸς καὶ τυχάρπαστος νέος καὶ ψευτοζοῦσε σὰν κάτι μεταξὺ ὑπαλλήλου-θελληματᾶ καὶ παρακεντὲ τοῦ μακαρίτη τοῦ Μωραΐτη, ὁ ὁποῖος ἔχοντας πάρει λεπτὰ ἀπὸ τὸν πλούσιο κτηματία πατέρα του ρίχτηκε τότε στὸ χρηματιστήριο καὶ στὸ ἐμπόριο τοῦ ποδαριοῦ καὶ τὰ ἐπολλαπλασίαζε. Τὸν ἔβλεπε πάντα μὲ μάτσο τὰ χιλιάρικα, αὐτὸς ὁ νεαρὸς ποὺ ζοῦσε στὴ μιζέρια, ποὺ ἔπαιρνε δανεικὰ μεταχειρισμένα ροῦχα καὶ δὲν κατώρθωνε νὰ τὰ ἐπιστρέψη καὶ τοῦ μπῆκε νὰ ἀποκτήση τὰ λεπτὰ τοῦ προστάτου του. Μὰ ὁ Μωραΐτης ἐπάνω του πάντα εἶχε χιλιάρικα ἀρκετά, ἀλλὰ τόσα ὅσα τὸν ἔφταναν γιὰ νὰ κλείνη τὶς δουλειές του δίνοντας καπάρα. Τὰ πολλὰ λεπτὰ τὰ εἶχε στὴ θυρίδα του, στὸ χρηματοκιβώτιο τῆς «Ἐθνικῆς». Καὶ αὐτὰ βάλθηκε νὰ τοῦ πάρη. Μὰ πῶς ὅμως; Καὶ τότε σκέφτηκε τὸν τρόπο. Βρῆκε κάποιο γνωστό του ἀπατεώνα, ποὺ παρέμεινεν ἄγνωστος καὶ ποὺ τοῦ εἶπεν ὅτι θὰ ἔκαναν ἀπάτη στὸν Μωραΐτη καὶ θὰ τοῦ ἔπαιρναν τὰ λεπτά του μόνο καὶ ἔτσι τὸν παρουσίασε αὐτὸν τὸν «Χ» στὸ φίλο του ὡς ἰδιαίτερο γραμματέα τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Καὶ αὐτὸς τοῦ ἔταξε τὴν προμήθεια μὲ τὰ ἑκατομμύρια ποὺ θὰ ἔβγαζαν ὁ Μωραΐτης καὶ ὁ Μπασιάκος ποὺ θὰ ἦταν μέσα στὴ δουλειά. Καὶ πήγαιναν καὶ τὰ συζητοῦσαν στὸ σπίτι ἐκεῖνο κάπου στὴν ἀδιέξοδο πάροδο, Ἴου, Ἀντιοχείας καὶ Ἀχαρνῶν. Μὰ ὁ Μωραΐτης δὲν ἦταν καὶ τόσο ἀφελὴς ὥστε νὰ ἐμπιστευθῆ τὰ λεπτά του χωρὶς νὰ βεβαιωθῆ ὅτι θὰ ἔκλεινε ἡ δουλειὰ καὶ ὁ Μπασιάκος ἦταν ἀρκετὰ ἔξυπνος ὥστε καὶ αὐτὸ νὰ γινόταν δὲν θὰ ἄφινε ὁ ἀπατεώνας νὰ βάλη στὸ χέρι τὸ μισὸ ἑκατομμύριο τοῦ Μωραΐτη καὶ ὕστερα νὰ ἐξαφανισθῆ καὶ νὰ μὴ δώση τίποτε στὸ Μπασιάκο. Καὶ ἔτσι συνέλαβε τὸ σατανικὸ σχέδιο νὰ παίξη διπλὸ παιχνίδι. Νὰ ἀφήση τὸν ἀπατεώνα νὰ παίξη τὸ ρόλο τοῦ ψευτοϊδιαίτερου καὶ νὰ φαντάζεται ὅτι θὰ τυλίξη τὸν Μωραΐτη μὲ τὴν φανταστικὴ προμήθεια γιὰ νὰ τοῦ ἐμπιστευθῆ τὰ λεπτά του, ἐνῶ αὐτὸς ἐτύλιξε τὸ Μωραΐτη, τὸν ἔπεισε νὰ πάρη ἀπὸ τὴ Τράπεζα τὰ λεφτά του καὶ νὰ τὰ σέρνη ἀπάνω του. Τὸν παρέσυρε τὸ προηγούμενο βράδυ, ἀλλὰ δὲν μπόρεσε νὰ ἐκτελέση τὸ σχέδιό του ὁλόκληρο, γιατὶ ἀκολούθησε τὸν Μωραΐτη ὁ ἀδελφός του καὶ τοῦ εἶπε ὅτι σκόνταψε ἡ δουλειά. Τὸ ἄλλο μεσημέρι ὅμως θὰ τοῦ εἶπεν ὅτι τὰ κατάφερε καὶ τὰ ξανάφτιαξε πάλι, τὸν πῆρε μαζί του, τὸν ἔβαλε στὸ αὐτοκίνητο τοῦ Παπαδημητρίου ποὺ τὸ ἔκλεισε μὲ τὸν ξάδελφό του Μπρατσιώτη καὶ μὲ δυὸ σφαῖρες στὸ λαιμὸ καὶ στὴν καρωτίδα τὸν σκότωσε, ἐνῶ τὸ αὐτοκίνητο ἔτρεχε στὴν ὁδὸν Ἀριστοτέλους πηγαίνοντας ἴσως πρὸς τὸ μυστηριῶδες σπίτι ποὺ δὲν βρέθηκε ποτέ. Ὕστερα ἀπείλησε τὸν Παπαδημητρίου, τὸν ἀνάγκασε νὰ τὸν βοηθήση καὶ τοῦ ἔδωσε πολλὰ λεπτὰ ἀφοῦ πῆρε ὅλο τὸ βιὸς τοῦ προστάτου του ποὺ σκότωσε, γιὰ νὰ σωπάση. Ὁ μυστηριώδης ἄγνωστος λοιπὸν ἦταν ὁ ἀπατεώνας ψευτοϊδιαίτερος καὶ τὸ σπίτι του τὸ μυστηριῶδες σπίτι. Καὶ φυσικὰ ὕστερα αὐτὸς κατάλαβε ὅταν ἔμαθε γιὰ τὸ ἔγκλημα ὅτι ὁ Μπασιάκος τοῦ τὴν ἔσκασε καὶ δὲν παρουσιάστηκε. Τί νὰ παρουσιαστῆ καὶ τί νὰ πῆ. Ὅτι ἦταν κι' αὐτὸς μπλεγμένος καὶ νὰ φάη τζάμπα τὴν κατηγορία τοῦ συναυτουργοῦ ληστείας μετὰ φόνου; Τὸ βούλωσε λοιπὸν καὶ ἔμεινε ὁ μέγας

Η ΕΡΕΥΝΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑΝ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως, ἰατροδικαστοῦ καὶ δικηγόρου κ. LEMOYNE SNYDER, κατὰ μετάφρασιν Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἀνάπτυξις τῆς γενικῆς σήψεως. Μετὰ τὸν θάνατον, τὸ πτῶμα ἔχει τάσιν νὰ διαλυθῇ εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη. Μόνον ἡ ταρίχευσις ἐπιβραδύνει τὴν πρόοδον τῆς σήψεως, χωρὶς νὰ τὸ καταστρέφῃ ἐντελῶς. Ἐντὸς τοῦ πεπτικοῦ συστήματος ὑπάρχουν τεράστιαι ποσότητες βακτηριδίων, τὰ ὁποῖα καταστρέφουν τοὺς ἱστοὺς τοῦ πτώματος, ὥστε κατὰ μίαν ἔκφρασιν, ἓν σῶμα περιέχει τὸ ἴδιον τὰ στοιχεῖα τῆς αὐτοκαταστροφῆς του. Ἐὰν τὸ πτῶμα τύχῃ νὰ εὑρεθῇ εἰς ἀνοικτὸν χῶρον καὶ εἶναι ἐκτεθειμένον εἰς τὰς καιρικὰς συνθήκας καὶ δὴ κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον, ἡ πρόοδος τῆς σήψεως εἶναι ταχεῖα. Ἐπὶ προσθέτως πρὸς τὴν δρᾶσιν τῶν βακτηριδίων ὑπὸ θερμὰς καιρικὰς συνθήκας, τὰ διάφορα ἔντομα καὶ ζῶα συντελοῦν εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ πτώματος ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος. Ὁ ρυθμὸς μὲ τὸν ὁποῖον προχωρεῖ ἡ σῆψις ὑφίσταται ἐπίδρασιν ἀπὸ τὴν θερμοκρασίαν τῆς ἀτμοσφαίρας, τὰ φερόμενα ἐνδύματα, τὰς διαστάσεις τοῦ πτώματος καὶ τὰς ἐδαφικὰς συνθήκας.

Προσφάτως ὁ γράφων ἐξήτασε τὸ πτῶμα ἑνὸς ἀνδρός, περὶ τοῦ ὁποίου ἦτο γνωστὸν ὅτι ἔζη πρὸ ἐννέα ἑβδομάδων. Τὸ πτῶμα ἔφερεν ἐνδύματα καὶ ἔκειτο ἐπὶ τῆς ὄχθης ἑνὸς ποταμοῦ, ἐντὸς καλαμῶνος. Ἦτο θερινὴ περίοδος καὶ δὲν εἶχεν ἀπομείνει οὐδεὶς ἱστός, ἔτι καὶ ἐντὸς τῶν ὑποδημάτων. Οἱ τένοντες, οἱ συγκρατοῦντες τοὺς σπονδύλους, εἶχον καταστραφῇ τελείως καὶ ἕκαστος σπόνδυλος ἠδύνατο εὐκόλως νὰ ἀποχωρισθῇ τῆς λοιπῆς σπονδυλικῆς στήλης. Τὰ πτώματα μικρῶν βρεφῶν ἀποσυντίθενται ἔτι ταχύτερον καὶ πληρέστερον, διότι οἱ σκελετοί των δὲν ἔχουν ἀναπτυχθῇ πλήρως. Ἐν τούτοις, εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ προσδιορισθῇ ὁ χρόνος τοῦ θανάτου ἀπὸ τὴν πρόοδον τῆς σήψεως.

Τὰ πρῶτα συμπτώματα τῆς σήψεως εἶναι τὸ ὑποπράσινον χρῶμα εἰς τὴν κοιλιακὴν χώραν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ ἀμαύρωσις ὁλοκλήρου τῆς ἐπιφανείας τῆς ἐπιδερμίδος, ἡ ἐξόγκωσις τῶν χαρακτηριστικῶν καὶ γενικῶς οἴδημα τοῦ πτώματος. Εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις ἡ ἀμαύρωσις τῆς ἐπιδερμίδος καὶ τὸ οἴδημα προκαλοῦν δυσκο-

---

ἄγνωστος, ποὺ ὅμως δὲν ἦταν ἔνοχος. Ὁ ἀνακριτὴς ἔφαγε τὸν κόσμο τότε καθὼς καὶ ἡ χωροφυλακὴ γιὰ νὰ βροῦν αὐτὸν τὸν ψευτοϊδιαίτερο καὶ τὸ μυστηριῶδες σπίτι. Ἔψαξαν σπίτι γιὰ σπίτι ὅλο τὸ διάστημα ἀπὸ τὴ μέση τῶν ὁδῶν Γ' Σεπτεμβρίου—Ἀριστοτέλους καὶ Ἀχαρνῶν ὡς τὰ τέρματά του, τὴν ἐρημιὰ τότε. Μὰ δὲν βρέθηκε σπίτι νὰ ἔχῃ γραμμόφωνο, κοπέλλα ποὺ τραγουδοῦσε καὶ πράσινο παπαγάλο.

Ἄλλη ἀπορία τοῦ κοσμάκη. Γιατὶ δὲν ὡμολόγησεν ὁ Μπασιάκος; Ἀντιστρέφω τὴν ἐρώτησι. Καὶ γιατί νὰ ὁμολογήσῃ; Τί θὰ ἐκέρδιζε; Βραβεῖο; Ὄχι βέβαια. Δὲν εἶχε κανένα ἐλαφρυντικὸ καὶ καταλάβαινε ὅτι δὲν θὰ γλύτωνε. Γιατί ὑπῆρχαν συντριπτικὲς ἀποδείξεις εἰς βάρος του, ὅπως ὡμολόγησε καὶ στὴ δίκη ὁ συνήγορός του κ. Δ. Μπαμπάκος. Καὶ πέθανε παίρνοντας γιὰ πολλοὺς τὸ «μυστικὸ» τοῦ ἐγκλήματος μαζί του, ἕνα μυστικὸ ποὺ δὲν ὑπῆρχε στὴν πραγματικότητα. Γιατὶ αὐτὸς ἦταν καὶ ὁ δολοφόνος καὶ ὁ ληστής. Γι' αὐτὸ δὲν μοῦ ἔμεινε καὶ δὲν μοῦ μένει καμμιὰ ἀμφιβολία.

Σ. ΛΕΩΤΣΑΚΟΣ

λίαν εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ θύματος. Ὅπως καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς δυσκαμψίας, οὕτω καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ὑπάρχει μεγάλη διαφορὰ ὡς πρὸς τὸν ρυθμὸν μὲ τὸν ὁποῖον ἀναπτύσσεται ἡ σῆψις. Πολλάκις ἔχει παρατηρηθῆ ὅτι ὅταν εἷς ὁμαδικὸς θάνατος ὀφείλεται εἰς τὴν ἰδίαν αἰτίαν, αἱ μεταθανάτιοι καταστάσεις νὰ εἶναι ὅμοιαι, δυνατὸν ὅμως ἓν πτῶμα νὰ παρουσιάσῃ ὀλίγα ἢ καθόλου σημεῖα σήψεως, ἐνῶ ἓν ἄλλο νὰ παρουσιάζῃ προκεχωρημένον στάδιον σήψεως.

Καταστροφὴ ἀπὸ ἔντομα. Ἐνίοτε ἡ γνῶσις τῶν οἰκογενειῶν καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν σκωλήκων καὶ ἄλλων ἐντόμων θὰ μᾶς δώσῃ μίαν ἔνδειξιν ὡς πρὸς τὸν χρόνον καὶ τὴν διάρκειαν ἐκθέσεως τοῦ πτώματος. Μερικοὶ ἐπιστήμονες, ὡς ὁ Δρ. Μεγκουὲν τῶν Παρισίων, ἀνέπτυξαν μίαν κλίμακα εἰς τὴν ὁποίαν δεικνύεται ποῖα εἴδη ἐντόμων προσβάλλουν ἀλληλοδιαδόχως ἓν ἀποσυντιθέμενον πτῶμα. Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν μελέτην τῶν κανθάρων καὶ τῶν ἄλλων ἐντόμων εἶναι ἀδύνατον νὰ πληροφορηθῶμεν πολλὰ πράγματα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν κατὰ προσέγγισιν χρόνον τοῦ θανάτου, ἰδίως δὲ εἰς μίαν περιοχὴν ἔνθα ἐπικρατοῦν ἰδιάζουσαι κλιματολογικαὶ συνθῆκαι. Τελικῶς τὸ πτῶμα μεταβάλλεται εἰς κόνιν καὶ ἡ κόνις αὕτη εἶναι βασικῶς ἡ αὐτή, ἡ ὁποία ἀπομένει μετὰ τὴν καῦσιν τοῦ νεκροῦ.

Εἰς πτώματα τὰ ὁποῖα ἔχουν ταφῇ, ὁ βαθμὸς τῆς ἀποσυνθέσεως ποικίλλει ἀναλόγως. Ὁ γράφων εἶχεν ἐξετάσει μερικὰ πτώματα τὰ ὁποῖα εἶχον ταφῇ πρὸ τριῶν ἐτῶν καὶ τὰ ὁποῖα διετηροῦντο θαυμάσια, ἐνῶ εἰς ἄλλας περιπτώσεις ἡ σῆψις ἦτο ἀρκετὰ ἐκτεταμένη μετὰ πάροδον ὀλίγων ἑβδομάδων. Οἱ παράγοντες οἵτινες ἐπιδροῦν ἐπὶ τῆς ἀποσυνθέσεως μετὰ τὴν ταφήν, εἶναι ἡ φυσικὴ κατάστασις τοῦ πτώματος, ἡ ταρίχευσις, ὁ τύπος τῆς σαρκοφάγου καὶ τὸ εἶδος τοῦ ἐδάφους εἰς τὸ ὁποῖον ἐνταφιάζεται. Ἓν λεπτὸν καὶ ἀδύνατον σῶμα θὰ ἀποσυντεθῇ πολὺ βραδύτερον ἀπὸ ἓν παχὺ σῶμα. Μία ξυλίνη σαρκοφάγος, ἐπιστρωμένη μὲ «πριονίδι», θὰ διατηρήσῃ τὸ πτῶμα καλύτερον ἀπὸ μίαν μεταλλικὴν τοιαύτην καὶ τὸ ἀμμῶδες ἔδαφος, καλῶς ἀπεστραγγισμένον, εἶναι ἰδεώδεις ἐδαφολογικαὶ συνθῆκαι διὰ μίαν μακρὰν διατήρησιν τοῦ πτώματος.

Ἀσυνήθεις μεταθανάτιοι μεταβολαί. (Adipocere). Σαπωνοποίησις. Πρόκειται περὶ μιᾶς σαπωνώδους οὐσίας ἥτις ἀναπτύσσεται ὅταν τὸ πτῶμα εὑρίσκεται εἰς ὑγρασίαν, εἴτε ἐντὸς ὕδατος, εἴτε εἰς ὑγρὸν ἔδαφος. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς χημικὰς μεταβολὰς τοῦ λίπους τοῦ πτώματος, αἱ ὁποῖαι ἀναπτύσσονται πολὺ ταχέως ὑπὸ θερμὰς καιρικὰς συνθήκας. Ὑπὸ ἰδεώδεις συνθήκας ἡ σαπωνοποίησις δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων κατὰ τὸ θέρος, ἀλλὰ γενικῶς διαρκεῖ περισσότερον. Τὸ πτῶμα ἀποβάλλει μίαν ὀσμὴν «ταγγίλας», λιπαρότητα καὶ ἐπιπλέει εἰς τὸ ὕδωρ. Ἡ σαπωνοποίησις δυνατὸν νὰ καλύψῃ ὁλόκληρον τὸ πτῶμα καὶ ὁ γενικὸς τύπος καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ σώματος θὰ παραμείνουν εἰς μίαν φυσικὴν κατάστασιν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον, ὥστε μερικὰς φορὰς ἓν τραῦμα νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ διαπιστωθῇ μετὰ ἀπὸ περίοδον παρελεύσεως ἀρκετῶν ἐτῶν. Ἡ σαπωνοποίησις ἀναπτύσσεται κυρίως εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς γλουτούς, ἀλλὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναπτυχθῇ καὶ εἰς οἱονδήποτε ἄλλο μέρος τοῦ σώματος.

Μουμιοποίησις. Ἡ κατάστασις αὕτη δημιουργεῖται ὑπὸ συνθήκας ἀκριβῶς ἀντιθέτους ἐκείνων αἵτινες προκαλοῦν τὴν σαπωνοποίησιν. Ὅταν ὁ θάνατος ἐπισυμβῇ εἰς θερμὸν καὶ ξηρὸν χῶρον, τὰ ὑγρὰ τοῦ σώματος ἐξατμίζονται ταχέως καὶ οἱ ἱστοὶ καθίστανται ξηροὶ καὶ σκληροί. Τοῦτο τείνει νὰ ἐπιβραδύνῃ τὴν σῆψιν εἰς τρόπον ὥστε τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πτώματος νὰ διατηρηθοῦν ἐπὶ ἔτη ἢ εἰσέτι καὶ ἐπὶ αἰῶνας. Εἰς τὰς περισσοτέρας ἀπὸ τὰς ἀκατοικήτους περιοχὰς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν αἱ ἀτμοσφαιρικαὶ συνθῆκαι δὲν εἶναι κατάλληλοι διὰ τὴν μουμιοποίησιν καὶ τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι σπάνιον εἰς τὴν φυσικήν του κατάστασιν.

Ἐξέτασις τοῦ περιεχομένου τοῦ στομάχου. Μία ἐνέργεια, ἡ ὁποία εἶναι σπουδαιοτάτη διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ χρόνου τοῦ θανάτου, εἶναι

ἡ ἐξέτασις τοῦ περιεχομένου τοῦ στομάχου. Ἐὰν ὁ στόμαχος περιέχῃ τροφάς, ὁ παθολόγος ἰατρὸς θὰ δυνηθῇ νὰ προσδιορίσῃ μὲ ἀρκετὴν ἀκρίβειαν, ἀπὸ τί ἀπετελεῖτο τὸ τελευταῖον ἔδεσμα τοῦ θύματος. Ὁ στόμαχος ἐκκενοῦται συνήθως μετὰ 4-6 ὥρας μετὰ τὴν λῆψιν τοῦ φαγητοῦ. Παραδείγματος χάριν ἐὰν εὑρεθῇ ὁ στόμαχος πλήρης τροφῶν καὶ ἡ πέψις τοῦ περιεχομένου δὲν ἔχει προχωρήσει, δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ θάνατος ἐπῆλθεν ὀλίγον μετὰ τὸ φαγητόν. Ἐὰν ὁ στόμαχος εἶναι τελείως κενός, ὁ θάνατος πιθανῶς νὰ ἔλαβε χώραν τουλάχιστον 4-6 ὥρας πρὸ τοῦ τελευταίου φαγητοῦ. Ἐπὶ πλέον ἐὰν τὸ λεπτὸν ἔντερον εἶναι ἐπίσης κενόν, ἡ πιθανότης εἶναι ὅτι ὁ θάνατος ἔλαβε χώραν 12 ἢ καὶ περισσοτέρας ὥρας πρὶν ληφθῇ τροφή. Ἡ ἐξήγησις τῶν διαφορῶν αὐτῶν τοῦ χρόνου, θὰ ἀφεθῇ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν νεκροψίαν ἰατροῦ.

Ἡ σπουδαιότης τῶν σχετικῶν γεγονότων. Ἡ ἐξέτασις τῶν γεγονότων, τῶν ἐχόντων σχέσιν μὲ ἓν ἔγκλημα, εἶναι ἐξ ἴσου σπουδαία ὅσον καὶ αἱ πληροφορίαι αἵτινες προκύπτουν ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν τοῦ πτώματος. Μεταξὺ τῶν σπουδαιοτέρων ἐκ τούτων εἶναι ἡ πτῶσις βροχῆς ἢ χιόνος. Π.χ. κατὰ τὴν διάπραξιν μιᾶς σοβαρᾶς ἀνθρωποκτονίας ἤρχισε νὰ πίπτῃ χιὼν 15 λεπτὰ μετὰ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ πτώματος. Ἓξ ὥρας ἀργότερον εὑρέθη τὸ αὐτοκίνητον τοῦ θύματος, περὶ τὰ τρία μίλλια μακρυά. Παρ' ὅλον ὅτι ἀπὸ τὸν χρόνον τῆς ἀνευρέσεως τοῦ πτώματος εἶχον πέσει τέσσαρες ἴντσαι χιόνος, τὸ ἔδαφος κάτωθεν τοῦ αὐτοκινήτου ἦτο στεγνὸν καὶ ἡ ἐξέτασις τῆς κάτω ἐπιφανείας τῶν ἐλαστικῶν ἀπέδειξεν ὅτι τὸ αὐτοκίνητον δὲν εἶχε μετακινηθῇ ἀπὸ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἤρχισε νὰ πίπτῃ ἡ χιών. Ἐπειδὴ τὸ θῦμα εἶχε θεαθῇ ἐν τῇ ζωῇ ἐντὸς τοῦ αὐτοκινήτου του μόνον 15 λεπτὰ πρὸ τῆς ἀνευρέσεως τοῦ πτώματός του, τοῦτο ἦτο ἀπόδειξις ὅτι τὸ αὐτοκίνητον εἶχεν ἐγκαταλειφθῇ σχεδὸν ἀμέσως μετὰ τὴν δολοφονίαν.

Εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ χρόνου τοῦ θανάτου βοηθοῦν καὶ πολλοὶ ἄλλοι παράγοντες. Π.χ. ὅταν ἀνάβουν τὰ ἠλεκτρικὰ φῶτα, ἐὰν τὸ γάλα ἢ ἡ ἐφημερὶς ἔχει παραληφθῇ ἀπὸ τὴν θύραν, ἐὰν τὰ φαγητὰ ἔχουν παρασκευασθῇ καὶ καταναλωθῇ, τὸ πλύσιμον τῶν μαγειρικῶν σκευῶν, ἡ περιποίησις τῶν κατοικιδίων ζώων καὶ ἡ κατάστασις τῆς πυρᾶς εἰς τὴν ἑστίαν. Ἐνίοτε ὅταν τὸ θῦμα ἔχῃ ὑποστῇ ἐπίθεσιν ἢ ἔχῃ κτυπηθῇ ἀπὸ ἓν αὐτοκίνητον, τὸ ὡρολόγιόν του δυνατὸν νὰ ὑποστῇ βλάβην καὶ οἱ δεῖκται του νὰ σταματήσουν κατὰ τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἔλαβε χώραν ὁ τραυματισμός.

Ὅταν ἀνευρίσκεται ἓν πτῶμα τὸ ὁποῖον κεῖται εἰς ἕνα ἀγρὸν ἢ εἰς δάσος, καὶ εὑρίσκεται ἐκεῖ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐπὶ ἀρκετὰς ἑβδομάδας, ἐξάγονται πολύτιμοι πληροφορίαι ἀπὸ τὰ φυτὰ ἅτινα εὑρίσκονται κάτωθεν τοῦ πτώματος. Τὰ φύλλα εἶναι πλήρως ἀνεπτυγμένα; Ὑπάρχουν ἄνθη; Τοιαῦται παρατηρήσεις παρέχουν ἓν θετικὸν ἴχνος ὡς πρὸς τὸ πότε τὰ φυτὰ ἐνεκρώθησαν. Εἷς βοτανολόγος, γνώστης τῆς πανίδος τῆς περιοχῆς, δυνατὸν νὰ παράσχῃ πολύτιμον βοήθειαν ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ χρόνου, καθ' ὃν τὸ πτῶμα ἐτοποθετήθη εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ταριχεύσεως. Σκοπὸς τῆς ταριχεύσεως εἶναι νὰ πληρωθῇ τὸ πτῶμα μὲ ἓν χημικὸν παρασκεύασμα, τὸ ὁποῖον θὰ καταστρέψῃ τὰ βακτηρίδια καὶ ταυτοχρόνως θὰ σκληρύνῃ τοὺς ἱστούς. Σχεδὸν ὅλα τὰ ὑγρὰ τὰ χρησιμοποιούμενα πρὸς ταρίχευσιν, εἶναι διάλυσις χλωροφορμίου καὶ ἀλκοόλ. Τὸ ὑγρὸν τοῦτο ἐγχέεται εἰς μίαν τῶν κυριωτέρων ἀρτηριῶν, εἴτε διὰ τῆς βαρύτητος, εἴτε ὑπὸ πίεσιν καὶ ταυτοχρόνως ἀφαιρεῖται τὸ αἷμα ἀπὸ τὰς φλέβας καὶ ἓν σημαντικὸν μέρος τούτου ἀντικαθίσταται ἀπὸ τὸ διάλυμα. Ἐκτὸς τούτων ἀνοίγεται μία ὀπὴ εἰς τὸ στῆθος καὶ τὴν κοιλιακὴν χώραν καὶ ἀρκετὴ ποσότης τῆς διαλύσεως ἐγχέεται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ πτώματος. Τοῦτο ἐξουδετερώνει τὴν δρᾶσιν τῶν βακτηριδίων τῆς σήψεως καὶ διατηρεῖ τὸ πτῶμα μέχρι τῆς ταφῆς του.

Ἡ ταρίχευσις συχνάκις ἐπιφέρει δυσκολίας καὶ ἐπιπλοκὰς εἰς τὴν ἔρευναν πρὸς διαπίστωσιν τοῦ θανάτου. Μετὰ τὴν ταρίχευσιν εἶναι ἀδύνατος ἡ διαπίστωσις ὡρισμένων δηλητηρίων, ἐνῶ δι' ἄλλα δηλητήρια εἶναι δύσκολος. Γενικῶς, εἶναι καλύτερον νὰ προηγῆται ἡ ἰατροδικαστικὴ ἐξέτασις τοῦ πτώματος καὶ νὰ ἕπεται ἡ ταρίχευσις, εἰς πολλὰς δὲ περιπτώσεις ἐπιβάλλεται ἡ ταρίχευσις νὰ καθυστερῆ μέχρι τῆς ὁλοκληρώσεως τῆς ἰατροδικαστικῆς ἐξετάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ἐξέτασις κηλίδων αἵματος.

Ἡ ἐξέτασις τῶν κηλίδων, περὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχει ὑπόνοια ὅτι πρόκειται περὶ αἵματος, θὰ πρέπει νὰ ἐπαφίεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸν ἐμπειρογνώμονα εἰδικὸν τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐργαστηρίου. Ἐν τούτοις, εἶναι σπουδαῖον νὰ γνωρίζωμεν τί πρέπει νὰ πράξωμεν ἢ νὰ μὴ πράξωμεν ὅταν ἐπιλαμβανώμεθα μιᾶς τοιαύτης ὑποθέσεως.

Αἷμα ἢ ξένη οὐσία ; Ὅταν ὁ ἐπιληφθεὶς ἀνευρίσκη εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος μίαν κηλῖδα, τὴν ὁποίαν νομίζει ὅτι δυνατὸν νὰ εἶναι αἷμα, ἔχει αὐτομάτως ἔμπροσθέν του τρεῖς σπουδαίας ἐρωτήσεις, αἱ ὁποῖαι θέλουν ἀνάλογον ἀπάντησιν:

1. Ἡ κηλὶς ἐπροξενήθη ἀπὸ αἷμα ἢ ἀπὸ ἄλλην τινὰ οὐσίαν ;
2. Ἐὰν πρόκειται περὶ αἵματος, εἶναι αἷμα ἀνθρώπου ἢ ζώου ;
3. Ἐὰν εἶναι ἀνθρώπινον αἷμα, εἰς ποίαν ἀπὸ τὰς τέσσερας κατηγορίας τοῦ ἀνθρωπίνου αἵματος ἀνήκει;

Ἡ πρώτη ἐρώτησις θὰ τεθῆ εἰς τὸν ἀστυνομικόν, ὅταν θὰ παρατηρήση μίαν κηλῖδα ἐπὶ ἐνδύματος ἢ οἱουδήποτε ἄλλου ἀντικειμένου καὶ θὰ θελήση νὰ ἐξακριβώση ἐὰν εἶναι ἢ δὲν εἶναι αἷμα. Πολλαὶ οὐσίαι, ὅπως κηλῖδες ἀπὸ καφέ, σοκολάτα, διάφορα χρώματα, σκουριά, καπνός, διὰ νὰ ἀναφέρωμεν ὀλίγας μόνον, ὁμοιάζουν μὲ ἀπεξηραμμένον αἷμα. Ὅταν αἱ κηλῖδες αὐταὶ προσκομισθοῦν εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν ἐργαστήριον, εἶναι δυνατὸν ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν νὰ διαπιστωθῆ ἐὰν πρόκειται περὶ αἵματος ἢ ἄλλης τινὸς οὐσίας. Αἱ κηλῖδες αἵματος εἶναι ἐξαιρετικῶς ἀνθεκτικαὶ εἰς τὸ πλύσιμον δι' ὕδατος, ἀκόμη καὶ ἐὰν ἐν ἐνδυμα φέρον κηλῖδας αἵματος πλυθῆ ἀρκετὰς φοράς, ὁ εἰδικὸς τοῦ ἐργαστηρίου εἶναι εἰς θέσιν νὰ διαπιστώση ὅτι αἱ κηλῖδες προεκλήθησαν ἀρχικῶς ἀπὸ αἷμα.

Τὸ ἀνευρισκόμενον ἐπὶ πτώματος ἢ ἄλλου ἀντικειμένου ἀπεξηραμμένον αἷμα εἶναι λίαν ἀνθεκτικὸν εἰς τὸ ὕδωρ. Συνεπῶς ἐὰν ἕν ἄτομον φονευθῆ κατὰ ἕνα τοιοῦτον τρόπον ὥστε τὸ αἷμα νὰ ρεύση καὶ νὰ ξηρανθῆ ἐπὶ τῆς κόμης, τοῦ δέρματος ἢ τῶν ἐνδυμάτων, τὸ ἀπεξηραμμένον αἷμα θὰ παραμείνη ἐπὶ ἐν ἐκπληκτικῶς μακρὸν χρονικὸν διάστημα, ἀκόμη καὶ ἐὰν τὸ πτῶμα βυθισθῆ πλήρως ἐντὸς τοῦ ὕδατος. Εἰς ἕν πείραμα τὸ ὁποῖον ἔγινεν εἰς μίαν πρόσφατον δολοφονίαν, ἐτοποθετήθησαν κηλῖδες αἵματος ἐπὶ ξύλων πεύκης, τὰ ὁποῖα ἐν συνεχείᾳ ἐξετέθησαν εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν ἐπὶ χρονικὰ διαστήματα καὶ κατόπιν ἐβυθίσθησαν εἰς θαλάσσιον ὕδωρ ἐπὶ 72 ὥρας. Μετὰ τὴν ἐξαγωγήν των ἐκ τοῦ ὕδατος αἱ κηλῖδες ἦσαν ἐξ ἴσου εὐδιάκριτοι ὅσον καὶ πρὸ τῆς βυθίσεώς των.

(Συνεχίζεται)

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ ΕΙΣ ΑΝΩΝΥΜΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ

Ὑπὸ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. **Γ. ΔΟΥΚΑΚΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

25η Μαρτίου 1928. Παραμονὴ τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς.

Ἐκτελοῦσα νυκτερινὴ ὑπηρεσία στὴν περιφέρεια τοῦ Νέου Φαλήρου, ὅταν ὁ δρόμος μου μ' ἔβγαλε μπροστὰ στὴ χαρτοπαικτικὴ λέσχη τῆς ὁδοῦ Πεσμαζόγλου. Εὐκαιρία, εἶπα, νὰ ρίξω μιὰ ματιά. Τὴν ὥρα ἐκείνη ἡ αἴθουσα ἦταν κατάμεστη ἀπὸ φυσιογνωμίες γνωστὲς καὶ ἄγνωστες. Ἄλλες κατσουφιασμένες μὲ τὴν κακοτυχία τους, κι' ἄλλες ἱκανοποιημένες μὲ τὴν εὔνοια τῆς τύχης τους. Ἡ ἐπίσκεψίς μου στὴ λέσχη ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς δὲν ἦταν καὶ τόσο ἐπιθυμητή, ὅπως καὶ στὸν ἴδιο τὸν λεσχιάρχη, ποὺ μὲ πλησίασε καὶ μὲ ρώτησε κάπως ἀνήσυχος.

—Συμβαίνει τίποτε κ. Γιῶργο ;

—Ὄχι, ὄχι, ὁ συνηθισμένος μας νυκτερινὸς περίπατος καὶ γιὰ νὰ περάσῃ ἡ ὥρα.

Ἐγὼ ὅμως μὲ φευγαλέες ματιὲς περιεργαζόμουν μιὰ - μιὰ τὶς φυσιογνωμίες ποὺ ἦταν καθισμένες γύρω ἀπὸ τὰ πράσινα τραπέζια. Κάποια στιγμὴ τὰ χαρακτηριστικὰ κάποιου κάτι μοῦ θύμισαν. Ὅπως ἦταν ἀπορροφημένος στὸ παιγνίδι μπόρεσα νὰ τὸν προσέξω καλύτερα καὶ ἀνεγνώρισα τὸ παράξενα χαλκοπράσινο πρόσωπο ποὺ πρὶν λίγες μέρες συνάντησε ἡ Κούλα ἔξω ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο «Θεσσαλονίκη».

Ἔπρεπε ὁπωσδήποτε νὰ μάθω ποιὸς εἶναι κι' ἐπλησίασα τὸν λεσχιάρχη ποὺ καθόταν στὸ μπουφέ.

—Κὺρ Γεράσιμε, τοῦ εἶπα, δῆθεν ἀπὸ περιέργεια, ποιοὶ εἶναι οἱ χαμένοι καὶ ποιοὶ οἱ κερδισμένοι;

—Ποιοὶ κερδισμένοι μοῦ λές; Ἐδῶ ἔχομε τὸν Τέλη ποὺ τοὺς τὰ μαζεύει κανονικὰ κάθε βράδυ, μοῦ εἶπε, δείχνοντας τὸ χαλκοπράσινο πρόσωπο.

Ἐπὶ τέλους. Ἐσὺ λοιπὸν εἶσαι ὁ περίφημος καὶ μυστηριώδης Τέλης. Τώρα ἔπρεπε νὰ βρῶ δικαιολογία γιὰ νὰ παραμείνω ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερο στὴ λέσχη. Γιὰ καλή μου τύχη ξαφνικὰ ἄρχισε μιὰ ραγδαία βροχὴ ποὺ κράτησε μέχρι τὰ ξημερώματα. Τότε καὶ οἱ παῖκτες σταμάτησαν τὸ παιγνίδι τους καὶ πῆρε ὁ καθένας τὸ δρόμο του, ὅπως καὶ ὁ Τέλης.

Τὸν πῆρα στὸ κατόπιν. Μπῆκε στὸ πρῶτο τραῖνο ἀπ' τὸ Νέο Φάληρο καὶ βγῆκε στὴν Ὁμόνοια. Τράβηξε τὴν ὁδὸ Πειραιῶς καὶ σὲ μιὰ πάροδο τῆς πλατείας Κουμουνδούρου μπῆκε σ' ἕνα ἰσόγειο σπίτι. Ἀσφαλῶς ἦταν τὸ σπίτι του, γιατὶ περίμενα ἀρκετὰ στὸ γωνιακὸ καφενεδάκι μὰ δὲν βγῆκε.

Ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέρα βρισκόμουν τὶς περισσότερες ὧρες μου στὴ γειτονιὰ τοῦ Τέλη. Πότε σὲ μιὰ ὑπόγεια ταβερνούλα, ποὺ ἦταν σχεδὸν πλάϊ στὸ σπίτι του, καὶ πότε στὸ γωνιακὸ καφενεῖο.

Ἕνα βράδυ, ὅπως καθόμουνα στὴν ταβερνούλα, ἄκουσα τὸν κάπελα νὰ λέῃ σ' ἕνα γεροντάκο.

—Μπάρμπα Μανώλη ἔφυγε ἐκεῖνο τὸ καλὸ παιδί, ὁ μουσαφίρης τοῦ Τέλη;

—Ναί, ἀπάντησε ὁ γέρος. Μάλαμα παιδί, κι' ἀνοιχτοχέρικο.

Ἡ συνομιλία ἦταν ἐνδιαφέρουσα. Γιὰ νὰ πλησιάσω τὸν γεροντάκο εἶπα στὸν κάπελα νὰ τοῦ προσφέρῃ ἀπὸ μένα ἕνα ἑκατοσταράκι.

Τὸ ἄλλο βράδυ τὴν ἴδια ὥρα στὴν ταβερνούλα κι' ὁ γεροντάκος ἐκεῖ.

Μόλις μὲ εἶδε μὲ κάλεσε στὸ τραπέζι του νὰ τοῦ κάνω παρέα.

Παρήγγειλα στὸν ταβερνιάρη νὰ μᾶς φέρη ἕνα ἑκατοσταράκι. Τὸ πρῶτο ἀκολούθησε δεύτερο, τρίτο καὶ ἡ γλῶσσα τοῦ μπάρμπα Μανώλη λύθηκε γιὰ συζήτησι.

Ὅταν ἑτοιμάσθηκα νὰ πληρώσω ὁ μπάρμπα Μανώλης μὲ σταμάτησε καὶ μοῦ εἶπε λίγο ζόρικα.

—Τὶ κάνεις; Σήμερα δὲν γίνεται. Θὰ πληρώσω κι ἐγὼ τουλάχιστο τὸ μερτικό μου. Μὴ θὲς νὰ μοιάσης τοῦ φίλου τοῦ Τέλη, τοῦ γείτονά μου, ποὺ δὲν ἄφηνε νὰ πληρώση κανένας ἄλλος.

—Καὶ ποιὸς ἦταν μπάρμπα Μανώλη αὐτὸς ὁ χουβαρντάς;

—Ὁ κύριος Μίμης. Ἔτσι ἄκουα νὰ τὸν λέη ὁ Τέλης. Ἕνας λεβέντης καὶ φαίνεται νἄναι πλουσιόπαιδο. Καὶ συνέχισε νὰ μοῦ μιλᾶ μὲ θαυμασμὸ γιὰ τὸν νέο ποὺ φιλοξενοῦσε ὁ Τέλης στὸ σπίτι του.

Ἀπ' τὶς κουβέντες τοῦ ἀγαθοῦ γέροντα, ἔβγαινε ξεκάθαρα πὼς ὁ χουβαρντὰς τῆς παρέας καὶ φιλοξενούμενος τοῦ Τέλη δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν Δημήτρη Νίλα.

Περνοῦσαν οἱ μέρες μὰ καμμιὰ ὕποπτη κίνησι δὲν ἔβλεπα στὸ σπίτι τοῦ Τέλη. Μὰ κάποτε, ἕνα πρωινό, κτύπησε τὴ πόρτα του ἕνας νέος ἀδύνατος μὲ μυωπικὰ γυαλιά. Ἀπὸ τὴ γωνιὰ ποὺ βρισκόμουν τράβηξα πρὸς τὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιο καὶ εἶδα τὸν ἴδιο τὸν Τέλη νὰ τοῦ ἀνοίγη καὶ νὰ τὸν ὑποδέχεται ἐγκάρδια. Ὕστερα ἀπὸ λίγη ὥρα ὁ μυωπικὸς ἐπισκέπτης του ἔφυγε καὶ τράβηξε πρὸς τὴν Ὁμόνοια. Τὸν παρηκολούθησα. Μπῆκε στὸ πρῶτο βαγόνι τοῦ ἠλεκτρικοῦ καὶ κατέβηκε στὸν Πειραιᾶ. Προχώρησε τὴ λεωφόρο Βασιλέως Γεωργίου Α' καὶ μπῆκε στὸ μέγαρο Σπυράκη.

Πρὶν νὰ μπῆ στὸ ἀσανσὲρ ἄκουσα νὰ λέη στὸν καφετζή, κάτω ἀπὸ τὶς μαρμάρινες σκάλες τοῦ μεγάρου.

—Ἕνα καφὲ ἐπάνω στὸ γραφεῖο μου.

Ρώτησα τὸν καφετζὴ ποὺ ἦταν πολὺ γνωστὸς καὶ μ' ὅλο τὸ θάρρος, ποιὸς ἦταν ὁ κύριος.

—Ὁ Κράουβιτς, μοῦ εἶπε, ὁ τροφοδότης τῆς τσεχοσλοβακικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρείας.

Νὰ λοιπὸν κι' ὁ τελευταῖος ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς τῆς συντροφιᾶς τοῦ Νίλα. Ἡ παρακολούθησίς του ὅμως μὲ δυσκόλεψε γιατὶ ἦταν πολυάσχολος καὶ μὲ πολλὲς ἐπαφές.

***

Ἐκεῖνες τὶς μέρες στὴ γειτονιὰ τοῦ Νίλα ἄρχισαν νὰ κυκλοφοροῦν μερικὲς ἐνδιαφέρουσες διαδόσεις. Τὸ γυναικεῖο κουτσομπολιὸ ἔδινε κι' ἔπαιρνε.

—Εἶδες καλὲ ὁ Μίμης τὰ κατάφερε καὶ τὄσκασε γιὰ τὸ ἐξωτερικό.

Νὰ ἦταν ἀλήθεια, ἢ μήπως οἱ δικοί του τὶς ἐξαπέλυσαν σκόπιμα γιὰ νὰ παραπλανήσουν τὴν Ἀστυνομία ποὺ τὸν κατεδίωκε; Ἡ φήμη συμφωνοῦσε καὶ μὲ τὴν στιχομυθία τοῦ μπάρμπα Μανώλη μὲ τὸν ταβερνιάρη ὅτι ὁ μουσαφίρης τοῦ Τέλη ἔφυγε. Ἂν πραγματικὰ εἶχε φύγει ποιὸς τὸν βοήθησε;

Ὁ νοῦς μου πῆγε στὸν Κράουβιτς. Αὐτὸς ἦταν ὁ μόνος κατάλληλος νὰ τὸν φυγαδεύση σύμφωνα μὲ τὸ ἐπάγγελμά του. Ἀπὸ τὴν παρακολούθησί του ὅμως δὲν εἶχε βγῆ τίποτε. Ὅπως καὶ οἱ δικοί του δὲν ἔκαμαν καμμιὰ ὕποπτη κίνησι, καμμιὰ ὕποπτη ἐπαφή. Τότε ποιὸς ἄλλος τὸν βοήθησε;

Ἕνα μεσημέρι, ποὺ εἶχα πάρει τὸν Τέλη στὸ κατόπιν, παρηκολούθησα μιὰ τηλεφωνικὴ συνδιάλεξί του στὸ καφενεῖο «Νέον Ἀθήναιον» στὴν Ὁμόνοια. Ζήτησε κάποιον Μάρτη.

—Γειά σου Κώστα. Καλὰ τὰ κατάφερες. Πῆρα γράμμα τοῦ Μίμη ἀπὸ τὴ Γαλλία.

Τίποτε ἄλλο δὲν μοῦ χρειαζόταν. Τὸ τηλεφώνημα αὐτὸ τὰ ἔλεγε ὅλα. Ἐνθουσιασμένος ἐγκατέλειψα τὴν παρακολούθησι τοῦ Τέλη.

Ὁ Κώστας Μάρτης ἦταν γνωστὴ μάρκα. Πονηρὸς καὶ καπάτσος καὶ πάντα μπλεγμένος σὲ ὕποπτες δουλειές. Ξεκίνησα ἀπὸ τὴν ἴδια μέρα κι' ὅλας γι' αὐτὸν κι' ἔμαθα ὅσα μπόρεσα γιὰ τὴν τωρινὴ ζωή του.

Ἐπλησίασα ὅλους τοὺς γνωστούς του, καὶ τέλος ἀπὸ ἕνα ἐπιστήθιο φίλο, γνωστὸ χαρτοπαίκτη, πληροφορήθηκα πὼς πραγματικὰ ὁ Μάρτης ἐφυγάδευσε τὸν Δημήτρη Νίλα μὲ τὸ ἀτμόπλοιο «Ἀττική», τὸ μοναδικὸ μεσογειακὸ καράβι τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ποὺ ἔκανε τὴ γραμμὴ Μασσαλίας.

Μέσα στὸ «Ἀττικὴ» εἶχα πολλοὺς γνωστοὺς καὶ μόλις ἔφθασα στὸν Πειραιᾶ συναντήθηκα μὲ τὸν ναύτη Γαρμπῆ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔμαθα πὼς πρὶν ἀπὸ ἕνα μήνα ὁ λοστρόμος βοήθησε κάποιο νέο ποὺ ταξίδευε κρυφὰ νὰ βγῆ μὲ τὸ πάσσο του στὴ Μασσαλία.

Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ λαθρεπιβάτη ποὺ μοῦδωσε ὁ Γαρμπῆς, δὲν ὑπῆρχε καμμιὰ ἀμφιβολία, ἦταν τοῦ Δημήτρη Νίλα. Πολὺ σωστά, κατὰ τὴν πληροφορία τοῦ ναύτη, τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1928 ὁ Νίλας βγῆκε στὴ Μασσαλία καὶ χάθηκε μέσ' τὴν ἀνθρωποθάλασσα τοῦ μεγάλου λιμανιοῦ.

Ἐπὶ τέλους στὴν ὑπόθεσι τῆς μεγάλης καταχρήσεως τῆς ἑταιρείας ἀνοίχτηκε πιὰ ὁ δρόμος στὰ ἴχνη τοῦ δράστου. Ἔγραψα λεπτομερῶς τὸ δελτίο μου καὶ τὸ παρέδωσα στὸν ὑποδιοικητή.

Ὁ μακαρίτης ἀστυνόμος Νικόλαος Τσαγκλῆς, τὸ διάβασε καὶ τὸ ξαναδιάβασε μ' ἐνδιαφέρον καὶ μ' ἐρώτησε γιὰ τὸν Μάρτη ποὺ ἀνέφερα.

—Πρέπει νὰ τὸν θυμᾶσθε κ. Ἀστυνόμε.

—Μήπως εἶναι ἐκεῖνος ὁ χαρτοκλέφτης ποὺ μᾶς ἀπασχόλησε πολλὲς φορές;

—Μάλιστα, αὐτὸς εἶναι ποὺ χώνει παντοῦ τὴ μύτη του χωρὶς νὰ φαίνεται.

—Τὸ σπουδαῖο εἶναι τώρα ποὺ μάθαμε πὼς ὁ Νίλας βρίσκεται στὴ Γαλλία, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀρκετό, μοῦ εἶπε ὁ ἀστυνόμος. Ἡ Γαλλία εἶναι μεγάλη χώρα καὶ μπορεῖ κανεὶς εὔκολα νὰ κρύψη τὴν ταυτότητά του. Πρέπει ὅμως νὰ μάθωμε καὶ σὲ ποιὰ πόλι διαμένει καὶ μὲ ποιὸ ὄνομα κυκλοφορεῖ.

—Ἐλπίζω σύντομα νὰ τὸ κατορθώσω κ. Ἀστυνόμε. Ἔχω στὸ νοῦ μου κάποιο σχέδιο, ἂν καὶ δὲν ταιριάζει μὲ τὶς ἀρχές μου, ἀλλὰ εἶναι ἴσως ὁ μόνος τρόπος. Σκέφθηκα νὰ πλησιάσω τὴ μικρὴ ὑπηρέτριά τους, καὶ νὰ συνδεθῶ μαζί της. Ξέρω πὼς τὴν ἔχουν χρόνια στὸ σπίτι τοῦ Νίλα καὶ εἶναι τῆς ἐμπιστοσύνης τους. Δὲν εἶμαι δὰ καὶ γόης νὰ ξεμυαλίζω κοπέλλες, μὰ θὰ τὰ καταφέρω κι' ἀφοῦ τῆς ἀποσπάσω ἐκεῖνα ποὺ θέλω, ἔπειτα γίνομαι καπνός.

Ὁ ἀστυνόμος γέλασε μὲ τὴν καρδιά του καὶ μοῦ εἶπε ἀστειευόμενος.

—Πρόσεξε Δουκάκη μὴ πάθης τὸ ἀντίθετο.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μέρα ἄρχισα κιόλας τὴν πολιορκία τῆς Ἀδριανῆς, ἔτσι τὴν ἔλεγαν. Τὸ κακόμοιρο τὸ κορίτσι ποὺ ἴσως γιὰ πρώτη φορὰ νὰ τοῦ συνέβαινε κάτι τέτοιο, ὑπέκυψε κι' ἀπὸ τότε συναντιόμαστε ὅταν τῆς δινόταν εὐκαιρία, πότε σὲ κανένα ἀπόμερο ζαχαροπλαστεῖο καὶ πότε σὲ κανένα στενὸ δρομάκι. Ἀθῶα ἡ μικρούλα Ἀδριανὴ πίστευε στὰ ἐρωτόλογα καὶ τὶς ἀπατηλὲς ὑποσχέσεις, καὶ χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνη μοῦ σερβίριζε κάθε τόσο ὅ,τι γινόταν μέσα στὴν οἰκογένεια τοῦ Νίλα.

Γιὰ τὸν Δημήτρη ποὺ τὴν ρωτοῦσα κάπου-κάπου καὶ δῆθεν ἀδιάφορα, δὲν ἤξερε πολλὰ πράγματα.

—Μὲ τὸν Μίμη εἴμαστε ὅλοι στενοχωρημένοι καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ τότε ποὺ ἦρθε ἡ ἀστυνομία καὶ τὸν ζήτησε, δὲν ξανάρχεται πιὰ στὸ σπίτι μας.

Ὅμως ἕνα πρωὶ νὰ καὶ συναντῶ τὴν Ἀδριανὴ στὴν πλατεῖα τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου.

—Ποῦ πᾶς πρωὶ-πρωὶ καὶ ἔτσι βιαστική; τὴ ρώτησα.

—Στὸ ταχυδρομεῖο νὰ ρίξω αὐτὸ τὸ γράμμα, ποὺ μούδωσε ἡ κυρία μου.

—Τότε πᾶμε.

Τῆς Ἀδριανῆς τὰ ἀπονήρευτα μάτια ἔλαμψαν χαρούμενα ποὺ θὰ βρισκώμαστε ἔστω καὶ γιὰ λίγο μαζὶ καὶ τραβήξαμε γιὰ τὸ ταχυδρομεῖο.

Ὅταν φθάσαμε στὴν εἴσοδο τῆς εἶπα.

—Ἔχω κι' ἐγὼ νὰ ρίξω ἕνα γράμμα, δός μου καὶ τὸ δικό σου καὶ περίμενέ με.

Τῆς πῆρα τὸ γράμμα ἀπ' τὰ χέρια καὶ μπῆκα γιὰ γραμματόσημα. Τὸ γράμμα ἦταν ὕποπτο, μὰ νὰ τὸ κρατοῦσα καὶ νὰ τὸ παρεβίαζα δικαιολογημένα γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ μου ἦταν ἀδύνατον. Ἡ Ἀδριανὴ δὲν ἦταν κουτὸ κορίτσι καὶ ἦταν τυφλὰ ἀφωσιωμένο στὴν οἰκογένεια Νίλα, γι' αὐτὸ περιωρίσθηκα στὸ νὰ ἀντιγράψω γρήγορα πίσω ἀπὸ τὸ κουτὶ τῶν τσιγάρων μου τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσι ποὺ ἔγραφε.

Τὸ κόλπο εἶχε πετύχει, ρίξαμε στὶς θυρίδες τὰ γράμματα καὶ συνώδευσα λίγο τὴν Ἀδριανὴ μὲ τὴν ὑπόσχεσι πὼς θὰ περνοῦσα τὸ ἴδιο βράδυ ἀπὸ τὸ σπίτι της.

Βιαζόμουν νὰ διαβάσω ὅ,τι εἶχα ἀντιγράψει κι' ἔφτασα τρεχᾶτος στὴν Ἀσφάλεια.

«Πωλὲτ Λαρουά. Πὸστ Ρεστάντ-Μασσαλία».

Καὶ τώρα τί μ' αὐτό; Ἕνα γυναικεῖο ὄνομα καὶ διεύθυνσι πὸστ ρεστάντ. Τρέχα γύρευε. Κι' ὅμως ὕστερα ἀπὸ λίγη σκέψι ἔβγαλα κάποιο συμπέρασμα ποὺ θἄπρεπε νὰ ἦταν καὶ τὸ σωστό. Τότε πῆγα στὸ γραφεῖο τοῦ ὑποδιοικητοῦ.

—Τί συμβαίνει Δουκάκη;

—Κύριε ἀστυνόμε, ἔχω εὐχάριστα ἀποτελέσματα ἀπὸ τὶς ἐνέργειές μου. Καὶ τοῦ ἐξιστόρησα τὴν πρωινὴ συνάντησι μὲ τὴν Ἀδριανὴ καὶ τὸ ὕποπτο γράμμα ποὺ ἔστελνε ἡ κυρία της στὴ Μασσαλία. Τοῦ ἔδωσα τὸ ὄνομα μὲ τὴ διεύθυνσι ποὺ εἶχα ἀντιγράψει καὶ τοῦ ἐξέθεσα τὶς ὑποψίες μου καὶ τὰ συμπεράσματά μου.

—Κύριε ἀστυνόμε ἂν δὲν ἦταν ὕποπτο τὸ γράμμα θὰ ἔγραφαν σ' αὐτὴ τὴν Πωλὲτ Λακρουὰ στὴ διεύθυνσί της καὶ ὄχι πὸστ ρεστάντ. Ἐφ' ὅσον ξέρομε πὼς ὁ Δημήτριος Νίλας βρίσκεται στὴ Γαλλία ὁπωσδήποτε εἶναι γιὰ κεῖνον καὶ ἡ Λαρουὰ ὁ σύνδεσμος. Ἔξυπνο καὶ ἐπιτυχημένο τὸ κόλπο ν' ἀλληλογραφῆ ἄφοβα μὲ τὸ σπίτι του.

—Δὲν ἔχεις ἄδικο, εἶπε ἱκανοποιημένος ὁ ἀστυνόμος. Νὰ μοῦ ὑποβάλης τὸ γρηγορώτερο νέο δελτίο μὲ κάθε λεπτομέρεια ὥστε νὰ ἐνεργήσης καὶ γι' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσι παράλληλα μὲ τοὺς Ἄντερσον καν Ροδαναῖον, ὅταν θὰ πᾶς στὴ Γαλλία.

Τὴν ἴδια ἐποχὴ μᾶς εἶχαν ἀπασχολήσει πολὺ οἱ δύο αὐτοὶ σοβαροὶ ἀπατεῶνες ποὺ τὴν ἀνακάλυψί τους μᾶς εἶχε ἀναθέσει τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν.

Ὁ Ἄντερσον, Ἑλληνοαφρικανός, εἶχε κάνει θραῦσι μὲ σοβαρὲς ἀπάτες εἰς βάρος ὁμογενῶν στὴ Νέα Ὑόρκη, ὁ δὲ Ροδαναῖος ἀπὸ τὴν Ἀθήνα εἶχε μεταβῆ στὸν Καναδᾶ καὶ παρουσιαζόταν ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ μ' αὐτὸ τὸ κόλπο ἔβαλε στὸ χέρι πολλοὺς Ἕλληνας τῆς παροικίας. Ἐργάσθηκα καὶ γι' αὐτούς ἀρκετὸ διάστημα. Μάζεψα πληροφορίες, τὶς διεσταύρωσα καὶ ἀνεκάλυψα ὅτι εἶχαν καταφύγει στὴ Γαλλία, καὶ συμπτωματικὰ νὰ διαμένουν καὶ οἱ δύο στὴ Μασσαλία. Τὸ ἱστορικὸν καὶ τὴ δρᾶσι τους θὰ περιγράψω εἰς εἰδικὴν μελέτην.

Τὴν ἐπομένη κιόλας παρέδωσα στὸν ὑποδιοικητὴ τὴν ἔκθεσί μου καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες τὸ Ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν διέτασσε τὴν ἀναχώρησίν μου στὴ Γαλλία.

Ἦταν ἀκριβῶς 3 Ἰουλίου ὅταν ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς κ. Ἰωάννης Σπύρου μὲ διαταγή του μὲ καλοῦσε στὸ γραφεῖο του.

Δὲν ἀνησύχησα βέβαια γιὰ τὴν πρόσκλησι, ὅπως μᾶς συμβαίνει συνήθως σὲ παρόμοιες περιπτώσεις γιατὶ ἤξερα πὼς ἐπρόκειτο γιὰ τὸ ταξίδι μου στὴν Γαλλία.

(Συνεχίζεται)

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΦ·ΜΠΙ·ΑΪ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάιτχεντ «Ἡ Ἱστορία τοῦ F.B.I.», κατὰ μετάφρασιν Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ Κόουπλαντ ἐτόνισε τὴν ἐπίμονη ἀπαίτησι τοῦ κοινοῦ, ποὺ ζητοῦσε νὰ ληφθοῦν δραστικὰ μέτρα κατὰ τῶν ἐγκληματιῶν ἀπὸ τὸ ὁμοσπονδιακὸ κράτος. Ἐζητεῖτο μάλιστα νὰ κηρυχθῆ στρατιωτικὸς νόμος καὶ νὰ ἀνατεθῆ στὸ στρατὸ ἡ ἐκκαθάρισις τῆς χώρας ἀπὸ τοὺς ἐγκληματίες. Σύμφωνα μὲ μιὰ ἄλλη πρότασι, ἔπρεπε νὰ τροποποιηθῆ τὸ Σύνταγμα καὶ νὰ μεταβιβασθῆ ὅλη ἡ ἀστυνομικὴ ἐξουσία στὴν ὁμοσπονδιακὴ κυβέρνησι.

Ὁ Κάμμινγκς ὅμως συνεφώνησε μὲ τὶς ἀπόψεις τοῦ Χοῦβερ, ὅπως ἡ πρωταρχικὴ εὐθύνη γιὰ τὴν καταστολὴ τοῦ ἐγκλήματος παραμείνη στὶς τοπικὲς ἀστυνομικὲς ἀρχές. Μιλώντας στὸ Κογκρέσσο, ὁ ὑπουργὸς Δικαιοσύνης, εἶπε μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«... Δὲν εἶναι καθῆκον τῆς ὁμοσπονδιακῆς κυβερνήσεως νὰ ἀναλάβη τὴν τήρησι τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας τῶν διαφόρων κοινοτήτων τῆς χώρας μας... Χρειαζόμεθα ὅμως ἐπέκτασι τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ ποινικοῦ νόμου, ὥστε νὰ συμπεριλάβη ὅλες τὶς παράνομες ἐνέργειες ὅλων ἐκείνων ποὺ ἐπωφελοῦνται καὶ ἐκμεταλλεύονται τὸ προτέρημα τῆς προστασίας ποὺ τοὺς παρέχεται ἀπὸ τὰ διαχωριστικὰ σύνορα τῶν Πολιτειῶν, γιὰ νὰ διαπράττουν ἐγκλήματα».

Ὁ Κάμμινγκς κατέθεσεν ἐνώπιον τοῦ Κογκρέσσου νέο νομοσχέδιο πρὸς ψήφισι, διὰ τοῦ ὁποίου παρείχοντο περισσότερα δικαιώματα στὴν ὁμοσπονδιακὴ κυβέρνησι γιὰ τὴ μάχη κατὰ τοῦ ἐγκλήματος. Ἡ ἐφημερὶς τῆς Σαὶντ Λούϊς «Πὸστ Ντισπὰτς» ἔγραφε γιὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης:

«Ὁ ὑπουργὸς Δικαιοσύνης εἶναι ἕτοιμος νὰ ἐξαπολύση τὴν μεγάλη ἐπίθεσι κατὰ τοῦ ὑποκόσμου. Τὸ ἔθνος περιμένει μὲ ἀγωνία νὰ ἀρχίση τὸ ἔργο του. Μιὰ ὡρισμένη ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, στὴν ὁποία θὰ παρέχεται ἀμέριστος ἡ ὑποστήριξις τοῦ κράτους, θὰ ἀντιμετωπίση τοὺς γκάγκστερς, ποὺ θὰ βρεθοῦν ἀντιμέτωποι ἑνὸς ἀοράτου ἐχθροῦ».

Τὸ Κογκρέσσο ἐνέκρινε τὸ νομοσχέδιο τοῦ Κάμμινγκς, ποὺ ὑπεγράφη ἀπὸ τὸν Πρόεδρο Ροῦζβελτ.

Οἱ νόμοι αὐτοὶ ἄνοιξαν νέες λεωφόρους μὲ τὶς ὁποῖες τὸ F.B.I. μποροῦσε νὰ κινῆται ἄνετα ἐναντίον τῶν ἐγκληματιῶν. Τώρα ἡ ἐπίθεσις κατὰ ἀστυνομικοῦ καὶ ὁ φόνος τούτου, ἐχαρακτηρίζετο ὡς ὁμοσπονδιακὸν ἔγκλημα, ὅπως καὶ ἡ ληστεία μιᾶς τραπέζης. Τώρα ἐθεωρεῖτο παράνομη ἡ διαφυγὴ ἀπὸ μιᾶς Πολιτείας σὲ ἄλλην ἑνὸς ἀτόμου μὲ σκοπὸ νὰ ἀποφύγη τὴν δίκη του ἢ τὴν μαρτυρικὴ κατάθεσι. Ἐκεῖνος ποὺ μετέφερε κλοπιμαῖα ἀπὸ Πολιτεία σὲ Πολιτεία ἦταν ἔνοχος ὁμοσπονδιακοῦ ἐγκλήματος. Ἡ χρῆσις τῶν μέσων ἐπικοινωνίας, ὅπως τὸ τηλέφωνο καὶ ὁ τηλέγραφος, μεταξὺ Πολιτειῶν, σὲ περιπτώσεις ἐκβιασμῶν, ἐχαρακτηρίζετο παράνομη. Ὁ νόμος «περὶ ἀπαγωγῆς» τροποποιήθηκε ὥστε μιὰ ἀπαγωγὴ ἀπὸ Πολιτεία σὲ Πολιτεία νὰ χαρακτηρίζεται ὁμοσπονδιακὸ ἔγκλημα, ἀκόμα καὶ ἂν τὰ ἐλατήρια δὲ ἦσαν λύτρα ἢ ἄλλη ἀμοιβή.

Σὲ εἰδικὲς περιπτώσεις, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ F.B.I. εἶχαν τὸ δικαίωμα νὰ ὁπλοφοροῦν. Τὸ Κογκρέσσο ἐψήφισε νόμους διὰ τῶν ὁποίων παρεχωρεῖτο στοὺς ὑπαλλήλους τοῦ F.B.I. ἀπόλυτο δικαίωμα νὰ ἐνεργοῦν συλλήψεις καὶ νὰ ὁπλοφοροῦν κατὰ τὴν ἐκτέλεσι τῆς ὑπηρεσίας των.

Καὶ τότε τὸ F.B.I., κυριολεκτικά, ἐξεστράτευσε κατὰ τοῦ ὑποκόσμου.

Πάταξις τῶν ἐγκληματιῶν

'Ο Τζὼν Χέρμπερτ Ντίλλιγκερ ἦταν ὁ ἀρχηγὸς μιᾶς τρομερῆς σπείρας, ἡ ὁποία δροῦσε στὴ Μίντγουεστ ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1933 μέχρι τὸν 'Ιούλιο τοῦ 1934. Εἶχε στὸ ἐνεργητικό της δέκα φόνους, πέντε τραυματισμούς, τέσσερες ληστεῖες τραπεζῶν, τρεῖς διαρρήξεις ἀστυνομικῶν ἀποθηκῶν καὶ τρεῖς δραπετεύσεις καὶ ἀπελευθερώσεις κρατουμένων ἀπὸ τὶς φυλακές.

Δὲν ἦταν ὅμως οἱ δολοφονίες, οὔτε οἱ ληστεῖες, οὔτε οἱ ἀπελευθερώσεις φυλακισμένων ποὺ ἀνάγκασαν τὸ F.B.I. νὰ κινηθῆ ἐναντίον τοῦ Ντίλλιγκερ, γιατί κανένα ἀπὸ τὰ ἐγκλήματα αὐτὰ δὲν ἦταν παράβασις ὁμοσπονδιακοῦ νόμου. 'Ο Ντίλλιγκερ κατέστη παραβάτης καὶ συνεκρούσθη μὲ τὸ F.B.I. γιατί μετέφερε ἕνα κλεμμένο αὐτοκίνητο ἀπὸ μιὰ Πολιτεία σὲ ἄλλη.

'Ο Ντίλλιγκερ κατεζητεῖτο στὴν 'Ιντιάνα γιὰ τὸ φόνο ἑνὸς ἀστυνομικοῦ καὶ ἡ 'Αστυνομία διατελοῦσε ἐν συναγερμῷ, ψάχνοντας νὰ τὸν ἀνακαλύψη στὴν περιοχή της. Βρέθηκε ὅμως στὴ Τάκσον τῆς 'Αριζόνας, ὅπου καὶ συνελήφθηκε μαζὶ μὲ ἄλλα τρία μέλη τῆς σπείρας του. Μέσα στὸ κρησφύγετο τοῦ Ντίλλιγκερ ἡ 'Αστυνομία τῆς Τάκσον βρῆκε, ἐκτὸς ἀπὸ ἄλλα πράγματα, τρία αὐτόματα «Τόμσον», δύο μακρύκαννα αὐτόματα «Γούιντσεστερ», πέντε ἀλεξίσφαιρους θώρακες καὶ πάνω ἀπὸ 25.000 δολλάρια, μέρος τῶν ὁποίων ἀναγνωρίσθηκε ὡς προερχόμενον ἀπὸ τὴ λεία διαρρήξεως μιᾶς τραπέζης τοῦ Σικάγου.

'Ο Ντίλλιγκερ ἐξεδόθη στὴν 'Ιντιάνα καὶ κλείσθηκε στὶς φυλακὲς τῆς Κράουν Πόϊντ—τὶς ἀποκαλούμενες ἀπόρθητες φυλακὲς—γιὰ νὰ περιμένη μέχρι τὴ δίκη του γιὰ φόνο ποὺ εἶχε διαπράξει στὸ Σικάγο. Τὴν 3 Μαρτίου κατώρθωσεν ὅμως νὰ δραπετεύση. 'Ο ἴδιος ἰσχυριζόταν ὅτι εἶχε τρομοκρατήσει τοὺς φύλακες μὲ ἕνα ξύλινο ὅπλο, ποὺ εἶχε κατασκευάσει μὲ μιὰ λάμα ξυρίσματος μέσα στὸ κελλί του, περνώντας τὴν ὥρα του. Οἱ κατατρομαγμένοι φύλακες, ἀφ' ἑτέρου, ἰσχυρίζονταν ὅτι ὁ Ντίλλιγκερ ἦταν ὡπλισμένος μὲ ἕνα σαρανταπεντάσφαιρο, τὸ ὁποῖο κάποιος τοῦ ἐπρομήθευσε.

Γεγονὸς εἶναι ὅτι ὁ Ντίλλιγκερ κατάφερε ἕνα φύλακα νὰ τοῦ ἀνοίξη τὸ κελλί του, μετὰ ἅρπαξε δύο αὐτόματα ὅπλα, ὑπὸ τὴν ἀπειλὴ τῶν ὁποίων κλείδωσε τοὺς φύλακες, ἔκλεψε τὸ αὐτοκίνητο ἑνὸς ἀστυνομικοῦ καὶ κατευθύνθηκε πρὸς τὸ Σικάγο. Τὴ στιγμὴ ποὺ περνοῦσε τὰ σύνορα 'Ιντιάνας-'Ιλλινόϊς, διέπραττε παράβασιν ὁμοσπονδιακοῦ νόμου—δηλαδὴ παρέβαινε τὸ νόμο περὶ κλοπῆς αὐτοκινήτων, σύμφωνα μὲ τὸν ὁποῖον ἀπαγορεύεται ἡ μεταφορὰ ἑνὸς κλεμμένου αὐτοκινήτου ἀπὸ Πολιτείας σὲ Πολιτείαν.

Μέχρι τώρα ὁ Ντίλλιγκερ παρέβαινε μόνο τοπικοὺς νόμους τῆς Πολιτείας. Τώρα τὸ F.B.I. εἶχε δικαίωμα καὶ καθῆκον νὰ τὸν διώξη ὡς παραβάτην ὁμοσπονδιακοῦ νόμου. Ἔτσι ἀνετέθη σ' ἕνα εἰδικὸν ὑπάλληλον ἡ ὑπόθεσις τοῦ Ντίλλιγκερ.

Μετὰ τὴν ἀπόδρασί του, ὁ Ντίλλιγκερ ἄρχισε νὰ χλευάζη τὰ ὄργανα τῆς τάξεως καὶ τοῦ νόμου. Ἔγραψε στὴν ἀδελφή του νὰ μὴ στενοχωριέται πιὰ γι' αὐτόν, γιατί ἦταν ἐλεύθερος καὶ διασκέδαζε. Τῆς ἔγραφε:

«... Εἶχα ἕνα πραγματικὸ σαρανταπεντάσφαιρο καὶ ἀρκετὲς σφαῖρες, ἀφοῦ δὲν θέλουν νὰ παραδεχθοῦν ὅτι κλείδωσα ὀκτὼ φύλακες καὶ δώδεκα ἄλλους καταδίκους, ἀπειλώντας τους μὲ τὸ ξύλινό μου πιστόλι, πρὶν βάλω χέρι στὰ αὐτόματα. Ὅταν πῆρα τὰ αὐτόματα, ἔδειξα σὲ ὅλους τὸ ξύλινο ὅπλο μου καὶ φαντάζεσαι τὴν ἔκπληξί τους. Χά! χά! χά! Μὲ τὴν ἐπιτυχία μου αὐτὴ κέρδισα δέκα χρόνια ζωή. Χά! χά! χά!»

Ὅπως ὅμως ἐξελίχθησαν τὰ γεγονότα, δὲν εἶχε κερδίσει δέκα χρόνια ζωὴ μὲ τὴν ἀπόδρασί του ὁ Ντίλλιγκερ. Μόνο μερικὲς ἑβδομάδες ἔζησεν ἀκόμα, ὅταν ἔγραψε τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολή.

Δυὸ φορὲς τὸ F.B.I. ἐπαγίδευσε τὸν Ντίλλιγκερ. Καὶ τὶς δυὸ φορὲς ὅμως κατώρθωσε νὰ ξεφύγη κάτω ἀπὸ μιὰ βροχὴ σφαιρῶν. Ὁ κλοιὸς ὅμως πάλι ἄρχισε νὰ περισφίγγεται.

Τὴν 1ην Ἰουνίου, δύο ἑβδομάδες μετὰ τὴν ὑπογραφὴν ὑπὸ τοῦ Προέδρου Ροὺζβελτ τοῦ νέου νομοσχεδίου, ὁ Χοῦβερ ἐκάλεσε τὸν εἰδικὸ ὑπάλληλο Σάμουελ Κώλεϋ στὸ γραφεῖο του γιὰ νὰ τοῦ ἀναθέση τὴν καταδίωξι τοῦ Ντίλλιγκερ καὶ νὰ τοῦ δώση τὶς κατάλληλες ὁδηγίες.

—Θὰ πάρης ἀπὸ κοντὰ τὸν Ντίλλιγκερ, εἶπεν ὁ Χοῦβερ. Θὰ τὸν ἀκολουθήσης ὅπου πάει. Θὰ ἐξετάσης ὁποιονδήποτε ποὺ κατὰ τὸ παρελθὸν εἶχε σχέσεις μὲ τὴν σπεῖρα του. Ἂν μπορέσης νὰ τὸν συλλάβης ζωντανόν, ἀλλὰ φυλάξου.

Ὁ Κώλεϋ πῆγε στὸ Σικάγο. Ὅπως εἶχε πληροφορηθῆ, ὁ Ντίλλιγκερ κρυβόταν κάπου μέσα στὴν πόλι, τελῶν ἐν ἀναρρώσει, ὕστερα ἀπὸ μιὰ πλαστικὴ ἐγχείρησι ποὺ τοῦ ἔκανε ἕνας γιατρὸς γιὰ νὰ τοῦ ἀλλάξη τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου. Ὁ Κώλεϋ καὶ ὁ Μέλβιν Πούρβις, εἰδικὸς ὑπάλληλος τοῦ Γραφείου τοῦ Σικάγου, συνεργάσθηκαν μὲ τοὺς ἀστυνομικοὺς Τίμοθυ Νέϊλ καὶ Μάρτιν Ζάρκοβιτς, ἐξετάζοντες τὶς διάφορες διαδόσεις καὶ πληροφορίες ποὺ ἐλάμβανον περὶ τῶν κινήσεων τοῦ Ντίλλιγκερ.

Ἡ ὑπόθεσις ἔληξε τὴν 21ην Ἰουλίου τὸ βράδυ. Ὁ Νέϊλ καὶ ὁ Ζάρκοβιτς ὡδήγησαν στὸ Γραφεῖο τοῦ F.B.I. μιὰ μεσήλικη γυναίκα μὲ μαῦρα μαλλιά. Ἦταν ἡ Ἄννα Κουμπάνας, ποὺ εἶχε ἔρθει στὴν Ἀμερικὴ τὸ 1914 ἀπὸ ἕνα μικρὸ χωριὸ τῆς Ρουμανίας. Τώρα ἦταν γνωστὴ ὡς Ἄννα Σέητζ.

Ἡ Ἄννα Κουμπάνας ἤθελε νὰ τακτοποιήση τὴν ὑπόθεσι παραμονῆς της στὴν Ἀμερική. Ἡ Ὑπηρεσία Ἀλλοδαπῶν καὶ Πολιτογραφήσεως ἤθελε νὰ τὴν ἀπελάση ὡς ἀνεπιθύμητη, γιατὶ ἦταν διευθύντρια ἑνὸς οἴκου ἀνοχῆς στὴν Γκάρυ τῆς Ἰντιάνα. Ἡ Κουμπάνας ἔθεσε τοὺς ἑξῆς ὅρους στοὺς ἀστυνομικούς: Θὰ ὡδηγοῦσε τὸν Τζὼν Ντίλλιγκερ στὰ χέρια τοῦ F.B.I., ἀλλὰ ἤθελεν ὅμως νὰ τῆς ὑποσχεθοῦν ὅτι ὡς ἀμοιβὴ γιὰ τὴν ἐκδούλευσί της αὐτὴ θὰ τῆς ἐπέτρεπαν νὰ παραμείνη στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες.

Οἱ ἀστυνομικοὶ τῆς τὸ ὑποσχέθηκαν. Ὁ Πούρβις τῆς εἶπεν ὅτι θὰ κατέβαλε κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ τὴν βοηθήση. Ἡ συνεργασία της θὰ ἐγνωστοποιεῖτο πρὸς τοὺς ἁρμοδίους τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας—γιατὶ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐργασίας καὶ ὄχι Δικαιοσύνης ἐξέδιδε τὶς ἀποφάσεις περὶ ἀπελάσεως κατὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη!

Ἡ Ἄννα Κουμπάνας τοὺς ἀπεκάλυψε τότε ὅτι ὁ Τζὼν Ντίλλιγκερ ἐπρόκειτο νὰ τὴν συνοδεύση μαζὶ μὲ μιὰ φίλη της, τὴν Πόλλυ Χάμιλτον, σὲ ἕνα κινηματοθέατρο τὴν ἄλλη μέρα τὸ βράδυ. Δὲν ἐγνώριζε σὲ ποιὸ θέατρο θὰ πήγαιναν, ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα στὸ «Μάρμπρο». Τὴν ἄλλη μέρα ὅμως θὰ μάθαινε καὶ θὰ τοὺς εἰδοποιοῦσε. Πῶς ὅμως οἱ ὑπάλληλοι τοῦ F.B.I. ποὺ δὲν εἶχαν ἰδῆ τὴν Κουμπάνας θὰ τὴν ἀνεγνώριζαν; Ἡ Ἄννα τοὺς εἶπεν ὅτι θὰ φοροῦσε κόκκινα.

Ὁ Κώλεϋ καὶ ὁ Πούρβις συγκέντρωσαν καὶ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους τοῦ Γραφείου καὶ ἀρκετοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ κατέστρωσαν τὸ σχέδιο ἐγκλωβισμοῦ τοῦ Ντίλλιγκερ.

Ἡ Ἄννα Κουμπάνας ἐκράτησε τὸ λόγο της. Ἐνωρὶς τὸ ἀπόγευμα τῆς 22 Ἰουλίου ἐτηλεφώνησε στοὺς ἀστυνομικούς. Δὲν ἤξερε ἀκόμα σὲ ποιὸ θέατρο θὰ πήγαιναν. Πάντως ἢ στὸ «Μάρμπρο» ἢ στὸ «Μπάϊογκραφ». Αὐτὸ ἐσήμαινεν ὅτι καὶ τὰ δύο αὐτὰ σημεῖα ἔπρεπε νὰ παρακολουθηθοῦν.

Ἐδόθησαν οἱ τελευταῖες ὁδηγίες πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους:

«Κύριοι, ὅλοι σας γνωρίζετε τὸν χαρακτῆρα τοῦ Τζὼν Ντίλλιγκερ. Ἂν τὸν βροῦμε καὶ μᾶς ξεφύγη θὰ γελοιοποιηθῆ ἡ ὑπηρεσία μας. Μπορεῖ ἀκόμα ὁ Ντίλλιγκερ νὰ συνοδεύση τὶς γυναῖκες στὸν κινηματογράφο ὅπλος. Ἀκόμα μπορεῖ νὰ κάνη τὴν ἐμφάνισί του, μαζὶ μὲ ἄλλα μέλη τῆς σπείρας του. Γιὰ νὰ

ἐπιτευχθῆ ἡ σύλληψις τοῦ Ντίλλιγκερ θὰ βρεθοῦμε μπροστὰ σὲ ἄμεσο κίνδυνο. Ἐλπίζομε νὰ τὸν συλλάβωμε ζωντανό, ἐὰν εἶναι δυνατόν, καὶ χωρὶς νὰ πληγωθῆ κανένας ὑπάλληλός μας... Αὐτὴ εἶναι ἡ εὐκαιρία ποὺ περιμέναμε ὅλοι μας καὶ πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ τὸν συλλάβωμε. Μὴν ἐκτίθεσθε σὲ κίνδυνο χωρὶς νὰ ὑπάρχη λόγος. Ἐὰν ὁ Ντίλλιγκερ ἀντιτάξη οἱανδήποτε ἀντίστασι, ὁ καθένας θὰ λάβη τὰ ἀνάλογα μέτρα. Ἐπαφίεται στὴν κρίσι τοῦ καθενὸς νὰ πράξη ὅ, τι θὰ κρίνη ἀναγκαῖον γιὰ νὰ προστατεύση τὸν ἑαυτό του καὶ νὰ συλλάβη τὸν Ντίλλιγκερ».

Ὁ Ντίλλιγκερ μετέβη τελικὰ στὸ θέατρο «Μπάϊογκραφ», ὅπου ἐπαίζετο τὸ μελόδραμα τοῦ Μανχάταν μὲ τὸ Κλὰρκ Γκέημπλ. Παρὰ τὴν πλαστικὴ ἐγχείρησι, οἱ ἀστυνομικοὶ ἀνεγνώρισαν τὸν Ντίλλιγκερ τὴ στιγμὴ ποὺ ἔμπαινε στὸ θέατρο μαζὶ μὲ τὴν Πόλλυ Χάμιλτον καὶ τὴν Ἄννα Κουμπάνας([1]), τὴ «γυναίκα μὲ τὰ κόκκινα». Ὁ Κώλεϋ ἐπῆρε στὸ τηλέφωνο ἀμέσως τὸν Χοῦβερ, ποὺ βρισκόταν στὴ βιβλιοθήκη τοῦ σπιτιοῦ του, στὴν Οὐάσιγκτων. Ὁ Χοῦβερ τοὺς συνέστησε νὰ συλλάβουν τὸν Ντίλλιγκερ ὅταν θὰ ἔβγαινε ἀπὸ τὸ θέατρο, καὶ νὰ μὴ ριψοκινδυνεύσουν ἔνοπλη συμπλοκὴ μέσα στὸ γεμᾶτο ἀπὸ κόσμο θέατρο.

Ὅταν ὁ Ντίλλιγκερ μὲ τὴν παρέα του φάνηκε νὰ βγαίνη, ὁ Πούρβις ἄναψε ἕνα τσιγάρο ὡς σύνθημα. Ὁ κλοιὸς τῶν ἀστυνομικῶν ἄρχισε νὰ περισφίγγεται. Ὁ Ντίλλιγκερ σὰν νὰ ἀντιλήφθηκε κάτι καὶ κοίταξε στὸ πλάϊ του, ὅπου εἶδε ἕνα ἄνδρα τοῦ F.B.I. νὰ κινῆται πρὸς τὸ μέρος του. Πρὶν προλάβη νὰ τραβήξη τὸ ὅπλο του, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ F.B.I. τοῦ ἔρριξαν πέντε σφαῖρες. Ὁ Ντίλλιγκερ ἔπεσε μὲ τὸ πρόσωπο στὴ γῆ. Ὁ ἀγώνας εἶχε λήξει.

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Χοῦβερ ἔγραφε στὸν Κώλεϋ: «Σᾶς ἐπαναλαμβάνω τὴν ἱκανοποίησι καὶ εὐχαρίστησί μου γιὰ τὰ ἐξαιρετικά σας ἀποτελέσματα τῆς παρελθούσης νύκτας... Ἡ ἐπιμονή, ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ ἐνεργητικότης σας συνέβαλαν στὴν ἐπιτυχία αὐτὴ καὶ αἰσθάνομαι ὑπερήφανος καὶ εὐγνώμων πρὸς ἐσᾶς». Ὡς ἀνταμοιβή, ὁ Χοῦβερ προήγαγε τὸν Κώλεϋ σὲ ὑπαστυνόμο.

Ὁ Κώλεϋ ὅμως δὲν ἔζησε πολὺ γιὰ νὰ χαρῆ τὸ βαθμό του. Τέσσερες μῆνες μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Ντίλλιγκερ, ὁ Κώλεϋ καὶ ὁ εἰδικὸς ὑπάλληλος Χέρμαν Χόλις, ἔπεσαν ξαφνικὰ σὲ μιὰ ἐνέδρα δύο ἀνδρῶν τῆς παλιᾶς σπείρας τοῦ Ντίλλιγκερ, καθὼς διέσχιζαν τὴν δημοσία ὁδὸ κοντὰ στὴ Μπάριγκτον τοῦ Ἰλλινόϊς. Ἦταν ὁ Τζὼν Τσέηζ καὶ ὁ «Νέλσον μὲ τὸ παιδικὸ πρόσωπο»([2]), ἕνας ἐγκληματίας, ποὺ ὁ τύπος τὸν ἐχαρακτήριζεν ὡς τὸν ὑπ' ἀριθ. 1 «δημόσιο κίνδυνο». Τὸ πραγματικό του ὄνομα ἦταν Λέστερ Τζίλις. *(Συνεχίζεται)*

---

1. Ὁ ὑπαστυνόμος Κώλεϋ κατέβαλε στὴν Ἄννα Κουμπάνας 5.000 δολλάρια ἀπὸ τὸ ποσὸν τῶν 10.000 δολλαρίων ποὺ εἶχε ἐπικηρυχθῆ ὁ Ντίλλιγκερ. Οἱ δυὸ ἀστυνομικοὶ τοῦ Σικάγου ἔλαβαν 2.500 δολλάρια ὁ καθένας. Ὁ Μέλβιν Πούρβις ἔκαμε τὸ πᾶν γιὰ νὰ βοηθήση τὴν Ἄννα Κουμπάνας στὴν ὑπόθεσι τῆς ἀπελάσεώς της. Παρ' ὅλες ὅμως τὶς ὑποσχέσεις τῶν Κώλεϋ καὶ Πούρβις, τὸ ὁμοσπονδιακὸ δικαστήριο ἀποφάσισε τὴν ἀπέλασί της. Οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν ἦσαν ἁρμόδιοι νὰ ἐπεμβαίνουν καὶ νὰ ἀκυρώνουν τὶς ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας. Ὅταν ἡ Ἄννα Κουμπάνας ἐπιβιβάσθηκε σ' ἕνα πλοῖο στὴ Νέα Ὑόρκη γιὰ νὰ ἀναχωρήση, τὸ 1935, οἱ δημοσιογράφοι τὴν ρώτησαν ἐὰν ἐνόμιζεν ὅτι εἶχε ἐξαπατηθῆ ἀπὸ τὶς ἀρχές, σχετικῶς μὲ τὴν ὑπόσχεσι ἀκυρώσεως τῆς ἀπελάσεώς της. Αὐτὴ ἀπήντησεν ὅτι δὲν εἶχε αὐτὴ τὴ γνώμη. Πέθανε ἀπὸ πάθησι τοῦ ἥπατος στὴ μικρὴ ρουμανικὴ πόλι Τιμισοάρα.

2. Ἡ ἐγκληματικὴ καριέρα τοῦ Τζίλις ἄρχισε τὸ 1922. Συνελήφθηκε στὸ Σικάγο γιὰ κλοπὴ αὐτοκινήτου καὶ ἐστάλη στὶς φυλακὲς ἀνηλίκων, ἀπ' ὅπου ἀπελύθη τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1924. Τὸ ἑπόμενο Σεπτέμβριο ἐπέστρεψε πάλι στὴ φυλακὴ ὡς ὑπότροπος καὶ τὸν Ἰούλιο τοῦ 1925 τοῦ ἐδόθη χάρις. Τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1925 ἐπέστρεψε πάλι στὴ φυλακὴ καὶ πῆρε πάλι χάρι τὸν Ἰούλιο τοῦ 1926. Ἀργότερα καταδικάστηκε σὲ ἰσόβια καὶ ἐστάλη στὶς ποινικὲς φυλακὲς τοῦ Ἰλλινόϊς γιὰ διάρρηξι καὶ ληστεία μιᾶς τραπέζης. Τὸ 1932 δραπέτευσε, ξεφεύγοντας ἀπὸ τοὺς φύλακες ποὺ τὸν μετέφεραν πίσω στὶς φυλακές, ὕστερα ἀπὸ μιὰ δίκη στὸ Χουήτον τοῦ Ἰλλινόϊς, ὅπου τὸν εἶχαν ὁδηγήσει γιὰ νὰ δικαστῆ γιὰ ἄλλη διάρρηξι τραπέζης. Δραπέτης ἐκ τῶν φυλακῶν τυγχάνων, ἐφόνευσε τρεῖς ὑπαλλήλους τοῦ F.B.I.

ΤΟ ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Β' κ. **Γ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ**

Πολλαπλῆ ἡ χρησιμότης τοῦ ἑλικοπτέρου.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀπὸ μακροῦ χρόνου χρησιμοποιοῦνται ἤδη ἑλικόπτερα καὶ διὰ στρατιωτικοὺς σκοπούς, ἀλλὰ κυρίως διὰ τὴν διάσωσιν κινδυνευόντων προσώπων εἰς ἀπομεμακρυσμένας καὶ ἀπροσίτους περιοχάς.

Ὅπως εἴχομεν γράψει καὶ ἄλλοτε, τὰ ἑλικόπτερα χρησιμοποιοῦνται ἤδη ὑπὸ πολλῶν ἀστυνομικῶν διὰ τὴν ρύθμισιν τῆς τροχαίας κινήσεως καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν μεγάλων συγκεντρώσεων.

Ἀπὸ ἐτῶν, τὰ ἑλικόπτερα χρησιμοποιοῦνται κατὰ τρόπον λίαν ἀποδοτικὸν ἀπὸ τὴν Λιμενικὴν Ἀστυνομίαν τῆς Νέας Ὑόρκης. Τὸ τοιοῦτον, προφανῶς, ὑπέπεσεν εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν Ἑλλήνων Λιμενικῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐβράδυναν νὰ προβοῦν εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας διὰ τὴν προμήθειαν ἑνὸς ἑλικοπτέρου διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ λιμένος τοῦ Πειραιῶς.

Ὅπως πληροφορούμεθα, ὁ Ὀργανισμὸς Λιμένος Πειραιῶς (ΟΛΠ) πρόκειται νὰ ἀγοράσῃ ἓν ἑλικόπτερον, προκειμένου νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς διαρκῶς αὐξανομένας ἀνάγκας του διὰ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Πειραϊκοῦ λιμένος, ἀκολουθῶν τὸ ἐφαρμοζόμενον ἤδη σύστημα ἐναερίου ἐλέγχου εἰς τὸν λιμένα τῆς Νέας Ὑόρκης

Τὸ ἑλικόπτερον — λιμενοφύλαξ θὰ εἶναι δυνατόν, κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῶν εἰδικῶν, νὰ καλύψῃ πολλὰς ἀνάγκας, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντιμετωπισθοῦν σήμερον, λόγω τῆς μεγάλης κινήσεως τοῦ λιμένος καὶ τῶν δυσκινήτων καὶ μικρᾶς ταχύτητος πλωτῶν μέσων, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιεῖ σήμερον ὁ Ὀργανισμὸς Λιμένος Πειραιῶς. Περὶ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν γίνεται λόγος εἰς ἔκθεσιν εἰδικευμένου μηχανικοῦ, ἡ ὁποία ὑπεβλήθη εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Ὀργανισμοῦ Λιμένος τῆς γείτονος καὶ ἀφορᾶ πολλὰς λειτουργίας αὐτοῦ.

Ὑπηρεσίαι τοῦ ἑλικοπτέρου εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς.

Ὡς ἀναφέρεται εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ εἰδικοῦ τὸ ἑλικόπτερον — λιμενάρχης θὰ ἀσχολῆται κυρίως :

α) Μὲ τὴν πλοήγησιν τῶν πλοίων καὶ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀκριβοῦς θέσεως ἀγκυροβολίας καὶ πλευρίσεως αὐτῶν.

β) Μὲ τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν ὅλων τῶν μηχανικῶν μέσων καὶ ἐγκαταστάσεων τοῦ λιμένος καὶ τοῦ προλιμένος.

γ) Θὰ μεταφέρῃ σοβαρῶς ἀσθενεῖς ἀπὸ πλοῖα εἰς νοσοκομεῖα.

δ) Θὰ ἐπιδίδεται εἰς τὴν διάσωσιν ναυαγῶν.

ε) Ὁ ἐντοπισμὸς πυρκαϊῶν πλησίον παραλίων περιοχῶν καὶ ἡ κατάσβεσις τούτων εἰς τὸ πρῶτον στάδιον ἐκδηλώσεως αὐτῶν, δι' εἰδικῶν βομβῶν, θὰ εἶναι ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ἀσχολιῶν τοῦ ἑλικοπτέρου.

στ) Θὰ ἐρευνᾶ διὰ τὴν ἀνακάλυψιν ἀκαθάρτων πετρελαίων, τὰ ὁποῖα ἀπορρίπτονται ἀπὸ τὰ πλοῖα εἰς ἀπηγορευμένας περιοχάς, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ρυπαίνωνται αἰσθητῶς τὰ παράλια τοῦ Σαρωνικοῦ. Ὅσον ἀφορᾶ τὸ θέμα τοῦτο ἔγινε πρότασις ὅπως ὁ Ὀργανισμὸς Λιμένος, κατόπιν συμφωνίας μὲ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐρεύνης πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἀκαθάρτων πετρελαίων ἔναντι ποσοστῶν ἐκ τῶν προστίμων τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλει τὸ Ὑπουργεῖον Ναυτιλίας εἰς τοὺς παραβάτας τῆς σχετικῆς διατάξεως πλοιάρχους.

Τὸ ἑλικόπτερον — λιμενοφύλαξ, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω καθηκόντων, δύναται νὰ μεταφέρῃ καὶ ὁμάδας ἐκτάκτου ἀνάγκης εἰς μικρὰς ἀποστάσεις. Εἰς παρομοίας

περιπτώσεις δύο πρόσωπα κάθηνται ἐντὸς τοῦ ἑλικοπτέρου, τὰ δὲ ὑπόλοιπα μέλη τῆς ὁμάδος (συνήθως 8μελοῦς) προσδένονται διὰ ζωνῶν ἀσφαλείας ἐπὶ εἰδικῶν ἑδράνων ἐκτὸς τοῦ σκάφους τοῦ ἑλικοπτέρου.

Τύποι ἑλικοπτέρου.

Τὸ ἑλικόπτερον, τὸ ὁποῖον θὰ ἀγοράσῃ ὁ Ὀργανισμὸς Λιμένος Πειραιῶς θὰ εἶναι τύπου Bell 47J ἢ Bell C — 2.

Τὰ χαρακτηριστικὰ ἑκατέρων τῶν τύπων τούτων εἶναι τὰ κάτωθι:

Τὸ Bell 47J ἔχει βάρος 1340 κιλῶν. Δύνανται νὰ ἐπιβοῦν αὐτοῦ 4 πρόσωπα ἐκτὸς τοῦ χειριστοῦ ἢ νὰ παραλάβῃ φορτίον 560 κιλῶν. Ἔχει μεγίστην ταχύτητα 169 χιλιομέτρων τὴν ὥραν καὶ δύναται νὰ ἀνυψωθῇ μέχρι 2800 μ. Ὁ κινητήρ του ἔχει δύναμιν 270 ἵππων καὶ ἡ διάρκεια πτήσεώς του εἶναι 3 ὧραι καὶ 12 λεπτά. Ἑλικόπτερον ὁμοίου τύπου ἔχει ἀγορασθῇ ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ ναυπηγεῖα.

Τὰ Bell 47 C — 2 ἔχουν βάρος 1293 χιλιογράμμων καὶ δύνανται νὰ ἐπιβοῦν αὐτῶν δύο πρόσωπα, ἐκτὸς τοῦ χειριστοῦ. Τὸ ὠφέλιμον φορτίον των εἶναι 550 κιλὰ καὶ ἡ ταχύτης των 169 χιλιόμετρα τὴν ὥραν. Δύνανται νὰ ὑψωθοῦν εἰς ὕψος 1500 μέτρων καὶ νὰ παραμείνουν ἐν πτήσει ἐπὶ 3 ὥρας καὶ 5 λεπτά. Ἑλικόπτερα τοῦ τύπου αὐτοῦ διαθέτει ἤδη ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς καὶ διατίθενται κυρίως εἰς ἀποστολὰς διασώσεως.

Ὅσον ἀφορᾶ τὸν χειρισμὸν τῶν ἑλικοπτέρων δὲν ἀντιμετωπίζονται δυσχέρειαι, διότι εὐτυχῶς ὁ στρατὸς ἔχει ἐκπαιδεύσει ἀρκετοὺς χειριστὰς καὶ μηχανικοὺς τοῦ εἴδους αὐτοῦ. Ἡ ἐπισκευὴ καὶ ἡ ἐν γένει συντήρησις αὐτῶν δύναται νὰ γίνεται εὐχερῶς εἰς τὸ κρατικὸν ἐργοστάσιον ἀεροπλάνων.

Τὰ ἑλικόπτερα τοῦ πρώτου τύπου στοιχίζουν 1.900.000 δραχμὰς καὶ τοῦ δευτέρου τύπου 1.450.000 δραχμάς. Τὰ ἔξοδα πτήσεώς των εἶναι 600 δραχμαὶ ἀνὰ ὥραν.

Ἑλικόπτερα διὰ τὴν Τροχαίαν.

Ἐφ' ὅσον ἔχει καταδειχθῇ τόσον πολύτιμος ἡ συνδρομὴ τῶν ἑλικοπτέρων διὰ διαφόρους ἀποστολὰς καὶ ἰδίως ἐναερίου ἐλέγχου καὶ διασώσεως, νομίζομεν ὅτι θὰ ἦτο πολύτιμος ἡ συνδρομή των καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ διάθεσις ἑλικοπτέρου ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς περιοχῆς πρωτευούσης, θὰ ἠδύνατο τὰ μέγιστα νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν Ἀστυνομίαν εἰς θέματα Τροχαίας, ἰδίως κατὰ τὰς ὥρας μεγάλης κυκλοφοριακῆς κινήσεως καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν μεγάλων συγκεντρώσεων.

Πολύτιμος θὰ ἠδύνατο νὰ εἶναι ἡ συνδρομὴ ἑνὸς ἑλικοπτέρου καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τροχαίων δυστυχημάτων εἰς μεγάλας λεωφόρους ἢ ἀπομεμακρυσμένας ὁδούς, ὅπου, ἐλλείψει μέσων ἐπικοινωνίας, πολλάκις βραδύνει ἡ ἀποστολὴ αὐτοκινήτων τῆς Ἀμέσου Δράσεως καὶ Ἐπεμβάσεως. Τὸ ἑλικόπτερον, εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς, διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ διατιθεμένων μέσων ἐπικοινωνίας, θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποβῇ ἕνας ἄριστος παρατηρητὴς καὶ πληροφοριοδότης τῆς Ἀστυνομίας, ἐπὶ μεγίστη ὠφελεία τῶν πολιτῶν.

Τὸ μέτρον τοῦτο, ἄλλωστε, ἔχει ἐφαρμοσθῇ ἐπιτυχῶς ὑπὸ τῶν Ἀστυνομιῶν καὶ ἄλλων μεγάλων πόλεων.

Γ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

LOS ANGELES

ΠΕΡΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΓΕΝΙΚΩΣ * ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΔΙΚΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΠΕΡΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΓΕΝΙΚΩΣ

Μιὰ μεγάλη πόλις σὰν τὸ Λὸς Ἄντζελες εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχη καὶ Ἀστυνομία ὠργανωμένη ἀνάλογα. Κατὰ σύμπτωσιν σερίφης, δηλαδὴ διευθυντὴς ἢ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας τῆς ἐπαρχίας (ὄχι μόνον τῆς πόλεως) τοῦ Λὸς Ἄντζελες εἶναι ὁ Ἑλληνοαμερικανὸς κ. Πέτρος Πίτσιος. Ἔχει γεννηθῆ βέβαια στὴν Ἀμερική, ἀλλὰ οἱ γονεῖς του κατάγονται ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Ἦταν φυσικὸ νὰ ζητήσω νὰ τὸν συναντήσω. Πράγματι τὸν ἐπεσκέφθηκα στὸ γραφεῖο του καὶ εἴχαμε μιὰ συνομιλία μαζί. Στὴν ἐπιθυμία δὲ ποὺ διετύπωσα νὰ ἰδῶ τὶς ὑπηρεσίες τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Λὸς Ἄντζελες προθυμότατα μοῦ ἐδήλωσε ὅτι ὁποιαδήποτε ἡμέρα θέλω θὰ μοῦ διαθέση ἀξιωματικὸν γιὰ νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ νὰ ἰδῶ ὅ, τι μὲ ἐνδιαφέρει. Ὁ κ. Πίτσιος εἶναι νέος ἀξιωματικὸς ἡλικίας ἕως 45 ἐτῶν, μὲ ἔντονα τὰ ἑλληνικὰ χαρακτηριστικά, ἐξελέγη δὲ διὰ ψηφοφορίας, γιατὶ ἐδῶ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας (ὁ σερίφης) ἐκλέγεται ἀπὸ τοὺς πολίτες, ὅπως ὁ Δήμαρχος. Ὅπως δὲ ἔμαθα ἐπέτυχε πρωτοφανῆ πλειοψηφίαν, ἔναντι τῶν ἄλλων ὑποψηφίων. Τοὺς βοηθούς του, ὑποδιευθυντὰς καὶ τμηματάρχας, τοὺς προτείνει ὁ Ἀρχηγὸς καὶ προσλαμβάνονται στὶς διάφορες ὑπηρεσίες τῆς Ἀστυνομίας. Ὁ κ. Πίτσιος μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι εἶναι ἀξιωματικὸς τῆς καριέρας, γιατὶ εἶχε διατελέσει ἐπὶ ἀρκετὰ ἔτη καὶ λοχαγὸς τοῦ Ἔφ Μπὶ Ἄϊ. Πάντως θεωρεῖται δραστηριότατος καὶ εἶναι ἀγαπητὸς καὶ στοὺς πολίτες καὶ στοὺς ὑφισταμένους του.

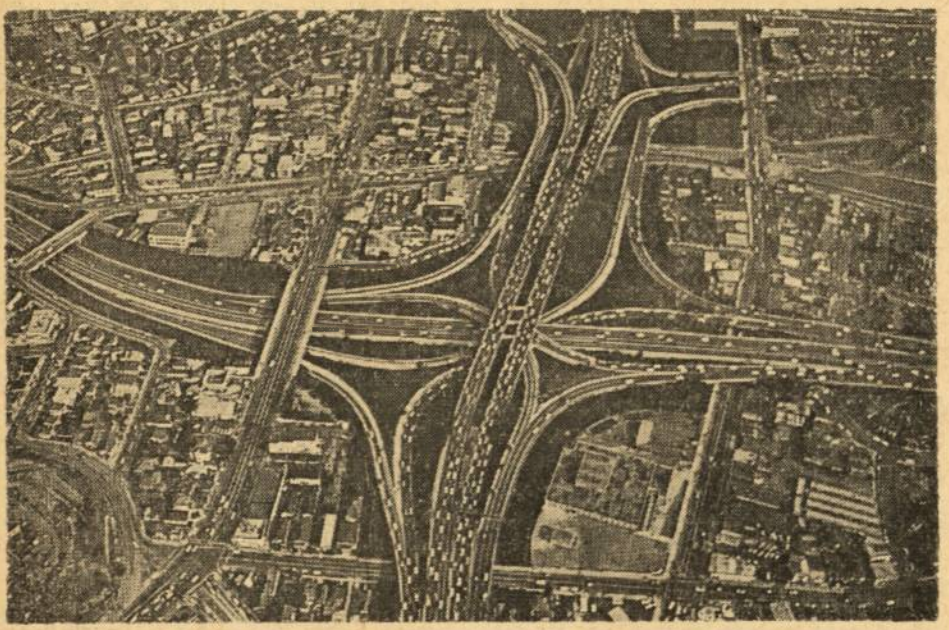
Τὸν παρεκάλεσα γιὰ τὶς 31 Ἰουλίου, νὰ μὲ διευκολύνη ὅπως ἐπισκεφθῶ τὶς διάφορες ἀστυνομικὲς ὑπηρεσίες. Πράγματι στὶς 9 π.μ. τῆς 31-7-63 ἐστάθμευσε στὸ σπίτι ὅπου ἔμενα, τοῦ κουμπάρου μου κ. Σταύρου Κολίνου, ἕνα ἀπὸ τὰ ἰδιαίτερά του αὐτοκίνητα (χρησιμοποιεῖ δύο), μία καντιλὰκ ἐξωπλισμένη μὲ ὅλα τὰ σύγχρονα μέσα τηλεπικοινωνιῶν, μὲ ὁδηγὸ καὶ ξεναγό μου κ. Ἀρμάνδο Κρούζ, ποὺ εἶναι ἀξιωματικὸς τοῦ Τμήματος Δημοσίων Σχέσεων, τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ στὸ κεντρικὸ γραφεῖο τοῦ κ. Πίτσιου. Εἶναι ἕνας νεαρὸς εὐγενέστατος ἀξιωματικός, ὁ ὁποῖος παρὰ τὴν ἡλικία του (μόλις 30 ἐτῶν) εἶναι ἔγγαμος καὶ πατέρας πέντε παιδιῶν.

Μέχρις ὅτου πιοῦμε τὸν καφὲ ποὺ μᾶς ἐσέρβιρε ἡ κ. Ἑλένη Κάλας, ἐζήτησα μερικὲς γενικὲς κατατοπιστικὲς πληροφορίες. Ἔτσι ἔμαθα ὅτι ἡ ἐπαρχία τοῦ Λὸς Ἄντζελες τὴν ὁποία ἀστυνομεύουν οἱ ὑπηρεσίες στὴν ὁποίαν ὑπάγεται καὶ ἡ συνοικία τοῦ Χόλλυγουντ περιλαμβάνει ἐκτὸς τῆς πόλεως τοῦ Λὸς Ἄντζελες καὶ τὶς πόλεις (δήμους) Πασαντένα, Ἀφεντέηλ, Σάντα Μόνικα, Ἀλάμπρα, Χάντιγκτον Πάρκ, Ἴγκλεγουντ, Μπέβερλυ Χίλλς καὶ διάφορα ἄλλα περίχωρα. Ἐννοεῖται ὅτι ὅλες οἱ πόλεις (δῆμοι) αὐτὲς ἀποτελοῦν ἑνιαῖο σύνολο μὲ τὴν πόλι τοῦ Λὸς Ἄντζελες. Ὁ πληθυσμὸς τῆς ἐπαρχίας τοῦ Λὸς Ἄντζελες φθάνει τὰ 6.500.000, ὁ δὲ πληθυσμὸς τῆς πόλεως τοῦ Λὸς Ἄντζελες εἶναι 2.500.000 κάτοικοι.

Ἡ δύναμις τῆς Ἀστυνομίας στὴν πόλι τοῦ Λὸς Ἄντζελες εἶναι 4.600 ἀστυνομικοί. Ἀλλ' ἂς ἐξετάσουμε χωριστὰ κάθε μιὰ ἀπὸ τὶς διάφορες ἀστυνομικὲς ὑπηρεσίες γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ κατατοπισθοῦμε καλύτερα πῶς λειτουργεῖ στὴ μεγάλη αὐτὴ Πολιτεία ὁ ἀστυνομικὸς θεσμός. Καὶ πρῶτα ἂς πᾶμε στὴν Ὑπηρεσία Τροχαίας Κινήσεως.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΔΙΚΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ.

Κατὰ τὶς πληροφορίες ποὺ μᾶς ἐδόθησαν στὴν ἐπαρχία τοῦ Λὸς Ἄντζελες κυκλοφοροῦν 4.000.000 αὐτοκίνητα, τὰ ὁποῖα σχεδὸν ὅλα βρίσκονται σὲ ἀέναο κίνησι. Ἀποτελεῖ λοιπὸν κατόρθωμα ὅτι τὰ αὐτοκίνητα αὐτὰ δαμάζονται καὶ μπαίνουν σ' ἕναν κανονικὸ ρυθμὸ κυκλοφορίας. Αὐτὸ βέβαια ἐπιτυγχάνεται ὄχι μόνον μὲ τὰ ἀστυνομικὰ μέτρα ἐπιβλέψεως καὶ ρυθμίσεως τῆς κυκλοφορίας, ἀλλὰ κυρίως μὲ τὰ τεχνικὰ ἔργα ὁδικῆς κυκλοφορίας, τὰ ὁποῖα εἶναι τεραστίας ἐκτάσεως καὶ ἀνυπολογίστων δαπανῶν. Ὑπάρχει μία εἰδικὴ ὑπηρεσία ἀπὸ μηχανικοὺς οἱ ὁποῖοι συνεχῶς παρακολουθοῦν τὴν κίνησι τῶν αὐτοκινήτων στοὺς δρόμους καὶ φροντίζουν μὲ τεράστια ἔργα νὰ προκαταλαμβάνουν κάθε περίπτωσι ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ φέρῃ ἀνωμαλία ἢ δυσχέρεια στὴν ὁμαλὴ καὶ ἄνετη κυκλοφορία τῶν αὐτοκινήτων. Ὅταν βλέπουν ὅτι ἕνας δρόμος δὲν ἀντέχει στὸ φόρτο τῆς κυκλοφορίας τὸν ἀφήνουν ἀμέσως, κατασκευάζουν παράλληλα ἄλλο δρόμο καινούργιο τετραπλασίου φάρδους. Ὁ παλαιὸς δρόμος μένει ὡς τουριστικός. Εἶδα στὸ Λὸς Ἄντζελες μιὰ τεράστια γέ-

Χαρακτηριστικὴ εἰκὼν κυκλοφοριακοῦ κόμβου.

φυρα ἀπὸ μπετὸν ἁρμὲ ποὺ χάθηκε σὲ τρεῖς μέρες καὶ στὴ θέσι της μπῆκε ἄλλη μεγαλύτερη μὲ δύο ὀρόφους, μέσα σὲ 15 ἡμέρες. Εἶναι καταπληκτικὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν γεφυρῶν διωρόφων, τριωρόφων καὶ τετραωρόφων ποὺ διασταυρώνονται κατὰ τέτοιο τρόπο, ὥστε ποτὲ νὰ μὴ συναντῶνται (συγκρούονται) τὰ ὀχήματα. Ὁμολογουμένως, ἔργα ὁδικῆς κυκλοφορίας τόσης ἐντάσεως καὶ τέτοιου ὄγκου δὲν συναντάει κανεὶς σὲ καμμιὰ χώρα. Εἶναι φυσικὸ γιὰ τὰ ἔργα αὐτὰ νὰ χρειάζωνται τεράστια χρηματικὰ ποσὰ καὶ αὐτὰ ἐξευρίσκονται καὶ διατίθενται στὴ χώρα αὐτὴ τοῦ πλούτου καὶ τῆς δυνάμεως. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον τὰ ὁδικὰ καὶ τεχνικὰ γενικῶς ἔργα, τὰ ὁποῖα διευκολύνουν τὴν κυκλοφορία τῶν ὀχημάτων. Εἶναι καὶ τὰ ἔργα σηματοδοτήσεως καὶ καθοδηγήσεως μὲ ἐπιγραφὲς τὰ ὁποῖα προβλέπουν ὅλες τὶς περιπτώ-

σεις καὶ δείχνουν στοὺς ὁδηγοὺς τῶν ὀχημάτων ἐγκαίρως, ποιὰ ζώνη ν' ἀκολουθήσουν καὶ ποῦ νὰ στρίψουν γιὰ νὰ φθάσουν στὸν προορισμό τους. Χρειάζεται ὅμως καὶ ἐντατικὴ προσοχὴ ἀπὸ μέρους τῶν ὁδηγῶν γιατὶ ἐὰν κανεὶς δὲν προσέξη καὶ πάρη ἄλλη κατεύθυνσι, ἀπὸ κείνη ποὺ πρέπει, θὰ χρειασθῆ ὕστερα νὰ διατρέξη πολὰ χιλιόμετρα γιὰ νὰ ξαναγυρίση στὸ ἴδιο μέρος καὶ νὰ πάρη τὴ σωστὴ κατεύθυνσι.

Εἶναι ὡραῖο, ἀλλὰ καὶ καταπληκτικὸ τὸ θέαμα τῶν δρόμων τοῦ Λὸς Ἄντζελες μὲ τὰ πλέγματα τῶν γεφυρῶν ὅταν τὸ βλέπει ἀπὸ ὑψηλά, βρισκόμενος σὲ ἀεροπλάνο ἢ ἑλικόπτερο ἢ καὶ ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς ταράτσας 20ωρόφου μεγάρου ἢ λόφου.

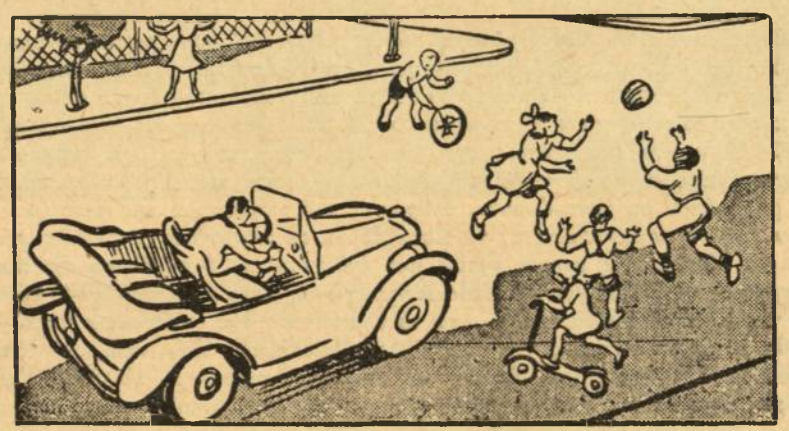
Ἡ Ὑπηρεσία Τροχαίας Κινήσεως εἶναι ὠργανωμένη γιὰ νὰ ἐπιβλέπη καὶ ἐλέγχη ὄχι μόνο τὴν πόλι τοῦ Λὸς Ἄντζελες, ἀλλὰ ὅλες τὶς πόλεις καὶ τὰ χωριὰ ποὺ βρίσκονται στὴν ἐπαρχία τοῦ Λὸς Ἄντζελες. Πλέον ἀπὸ 3.000 ἀστυνομικοί, εἰδικῶς ἐκπαιδευμένοι, χρησιμοποιοῦν μοτοσυκλέττες καὶ αὐτοκίνητα ἐξωπλισμένα μὲ ἀσυρμάτους καὶ μὲ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα μέσα γιὰ βεβαίωσι παραβάσεων. Αὐτοὶ ἐλέγχουν συνεχῶς τοὺς δρόμους καὶ ἐπικοινωνοῦν διαρκῶς μὲ τὸ σταθμὸ ἀσυρμάτου, στὸν ὁποῖον δίνουν τὸ στίγμα, ὅπου βρίσκονται, ἀναφέρουν συνεχῶς καὶ παίρνουν ἐντολές. Οἱ διατάξεις τῆς Τροχαίας Κινήσεως ἐφαρμόζονται αὐστηρότατα. Χρῆσις ἠχητικῶν ὀργάνων δὲν ἐπιτρέπεται, παρὰ μόνον σὲ περίπτωσι ἀνάγκης ἀπολύτου προλήψεως δυστυχήματος. Παραβάσεις τῶν φωτεινῶν σημάτων σημαίνουν πρόστιμο γιὰ πρώτη φορά, κράτησι γιὰ δεύτερη, καὶ ὁριστικὴ ἀφαίρεσι τῆς ἀδείας ὁδηγοῦ γιὰ τρίτη φορά. Μέσα στὴν πόλι τοῦ Λὸς Ἄντζελες δὲν βλέπει κανεὶς ἀστυφύλακες τῆς Τροχαίας γιὰ τὴ ρύθμισι τῆς κυκλοφορίας, παρὰ μόνον σὲ δύο ἢ τρεῖς διασταυρώσεις τῆς συνοικίας Ντάουντάουν (κέντρον τῆς πόλεως) καὶ τὶς μεσημβρινὲς καὶ ἀπογευματινὲς ὧρες, κατὰ τὶς ὁποῖες παρατηρεῖται ζωηρὴ κίνησις περιπατητῶν. Οἱ πεζοὶ συμμορφώνονται ἀπόλυτα πρὸς τὰ σήματα γιὰ διάβασι τοῦ δρόμου κάθε δὲ παράβασις σημαίνει πρόστιμον ἐπὶ τόπου 5 δολλαρίων, ἤτοι δρχ. 150. Πάντως δὲν παρατηρεῖται παράβασις ἀπὸ μέρους τῶν πεζῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν συνηθίσει ἀπολύτως στὸν κανονικὸ τρόπο κυκλοφορίας.

Στὰ μέσα ἐπιβλέψεως τῆς Τροχαίας Κινήσεως περιλαμβάνονται καὶ τέσσερα ἑλικόπτερα. Ἐπεσκέφθηκα τὴ βάσι τῶν ἑλικοπτέρων ποὺ βρίσκεται πάνω σ' ἕνα ὑψηλὸ λόφο. Στὸ ἴδιο κτίριο βρίσκονται καὶ οἱ ἀσύρματοι ποὺ καλύπτουν ὁλόκληρη τὴν ἐπαρχία τοῦ Λὸς Ἄντζελες. Προορισμὸς τῶν ἑλικοπτέρων εἶναι: α) νὰ σπεύδουν ἀμέσως στὸν τόπο δυστυχήματος αὐτοκινήτων, ἐφ' ὅσον βρίσκεται μακρυὰ ἢ σὲ ὑψηλὸ μέρος καὶ νὰ παραλαμβάνουν μὲ εἰδικὰ κρεβάτια ποὺ τὰ κρεμοῦν κάτω ἀπὸ τὸ ἑλικόπτερο τοὺς τραυματίες, β) νὰ παρακολουθοῦν τὴν κίνησι στοὺς δρόμους καὶ βλέποντας αὐτοκίνητα ποὺ κινοῦνται παρὰ τοὺς κανονισμοὺς τῆς Τροχαίας νὰ εἰδοποιοῦν τὰ περιπολικὰ αὐτοκίνητα γιὰ τὴν παράβασι, γ) νὰ παρακολουθοῦν αὐτοκίνητα ἐγκληματιῶν ὥστε νὰ μὴ μποροῦν νὰ διαφύγουν, δ) νὰ περιπολοῦν πάνω ἀπὸ μέρη ὅπου συγκεντρώνονται ἄνθρωποι τοῦ ὑποκόσμου καὶ καπνίζουν χασὶς ἢ κάνουν χρῆσιν ναρκωτικῶν, ε) νὰ μεταφέρουν σὲ περίπτωσι πυρκαϊᾶς σὲ δάσος νερὸ καὶ νὰ σβύνουν τὶς μικρὲς ἑστίες ποὺ ἐνδέχεται νὰ ἐπεκτείνουν τὴν πυρκαϊά, στ) νὰ χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴ διάσωσι ναυαγῶν ἢ ἀνθρώπων ποὺ κινδυνεύουν στὰ λουτρά, γιατὶ τοποθετώντας κάτω ἀπὸ τὸ ἑλικόπτερο δύο σκάφανδρα κατορθώνουν νὰ προσθαλασσώνωνται καὶ ζ) νὰ παρακολουθοῦν ἐκείνους ποὺ παίζουν ἔξω ἀπὸ τὸν ἱππόδρομο. Ὁ διοικητὴς τῆς βάσεως τῶν ἑλικοπτέρων κ. Γκλὰντ Γκοῦγκεν προσεφέρθη εὐγενέστατα καὶ μὲ πῆρε μαζί του σὲ μιὰ περιπολία πάνω ἀπὸ τὸ Λὸς Ἄντζελες. Ὁμολογῶ ὅτι γιὰ πρώτη φορὰ πατοῦσα σὲ ἀστυνομικὸ ἑλικόπτερο καὶ δὲν αἰσθάνθηκα καθόλου εὐχάριστα, ὅπως συμβαίνει μὲ τὸ ἀεροπλάνο. Καὶ τοῦτο γιατὶ μόλις ἀρχίσαμε νὰ ἀνεβαίνουμε εἶχα τὴν αἴσθησι ὅτι καθόμουν πάνω σὲ μιὰ καρέκλα ποὺ πετοῦσε στὸ κενό. Πλάϊ μας ὑπῆρχε κενὸ καὶ μόνο μπροστά μας ὑπῆρχεν ὁ θόλος ἀπὸ ζελατίνα. Ἔτσι μποροῦσα νὰ βλέπω μπροστὰ καὶ πλάϊ μου κάτω

καὶ ἐπάνω. Παρὰ τὸ αἴσθημα αὐτὸ τῆς αἰωρήσεως στὸ κενό, ποὺ τὸ κατανίκησα μὲ αὐτοσυγκέντρωσι καὶ ἐπιβολή, τὸ θέαμα ἦταν ὑπέροχο καὶ ἐνδιαφέρον. Παρακολουθήσαμε καθαρότατα τὴν κίνησι τῶν ὀχημάτων στοὺς δρόμους, ἰδίως στοὺς Φρίγουαίη, ἐκείνους δηλαδὴ ποὺ δὲν διασταυρώνονται πουθενὰ καὶ βλέπαμε μὲ εὐχέρεια κάθε παράβασι. 'Αλλὰ ἐκεῖνο ποὺ μοῦ ἔκανεν ἐντύπωσι ἦταν ἡ γενικὴ εἰκόνα τὴν ὁποίαν ἔβλεπα τῶν τόπων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων (πάρκα αὐτοκινήτων). Ὑπῆρχαν τόσα πολλὰ πάρκα αὐτοκινήτων, τὰ ὁποῖα ἦσαν γεμάτα μὲ αὐτοκίνητα πολύχρωμα, ὥστε νόμιζε κανεὶς ὅτι τὰ πάρκα αὐτὰ εἶναι περισσότερα ἀπὸ τὰ οἰκοδομικὰ τετράγωνα. Φυσικὰ τὰ πολυώροφα κτίρια τὰ βλέπαμε σὰν μπιμπελό, ἰδίως ὅταν τὸ ἑλικόπτερο ἀνέβηκε σὲ ὕψος 1.300 μέτρων, ὁπότε μπήκαμε σὲ ὁμίχλη καὶ εἶχα τὴν αἴσθησι τοῦ μαγικοῦ χαλιοῦ. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ εὐγενέστατος πιλότος μου δὲν εἶχε γνῶσι ἀπὸ τὶς ἀντιδράσεις μου καὶ τὰ πάντα τὰ θεωροῦσε φυσικά. Πάντως πρὶν ἀνεβοῦμε δὲν παρέλειψε νὰ μὲ βάλῃ νὰ ὑπογράψω ἕνα χαρτὶ ποὺ ἔλεγε ὅτι γιὰ κάθε τι ποὺ θὰ πάθαινα ἐξ αἰτίας τοῦ ἑλικοπτέρου δὲν θὰ εἶχα ἀξίωσι ἀπὸ τὸ 'Αμερικανικὸ δημόσιο. Ἡ περιπολία μας κράτησε μιὰ ὥρα, ὁπότε, χωρὶς κἂν νὰ τὸ καταλάβω, βρέθηκα πάνω ἀπὸ τὸ λόφο ἀπὸ τὸν ὁποῖο ξεκινήσαμε καὶ ἁπαλά, ἁπαλὰ καθίσαμε στὸ γήπεδο προσγειώσεως. Εὐχαρίστησα φυσικὰ τὸν πιλότο μου, ὑπεσχέθην ὅμως καὶ στὸν ἑαυτό μου ὅτι δὲν θὰ ἐπαναλάβω τὸ πείραμα ἄλλη φορά. Σὲ σχετικὴ ἐρώτησί μου μοῦ ἀνέφερεν ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπενέβησαν τὰ ἑλικόπτερα σὲ 328 περιπτώσεις.

(Στὸ ἑπόμενο: Στάθμευσις αὐτοκινήτων — ἀστικὴ συγκοινωνία — ἀστυνομικὴ ἀκαδημία — δικαστικὲς φυλακές).

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Προσέχετε ἰδιαιτέρως τὰ μικρὰ παιδιά, δὲν μπορεῖτε νὰ εἶσθε βέβαιοι διὰ τὰς κινήσεις των. Ὅταν τὰ βλέπετε νὰ παίζουν εἰς τὸν δρόμον ἢ εἰς τὰ πεζοδρόμια, ἐλαττώνετε τὴν ταχύτητα τοῦ αὐτοκινήτου σας, γιὰ νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ συμβῇ δυστύχημα καὶ στὴν ἀνάγκη κορνάρετε δυνατά

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Κουμαριανοῦ Ἰωάννου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἰουστινιανοῦ 14, ὄπισθεν τοῦ θεάτρου «Πάρκ».

Ὁ Γιάννης Κουμαριανός, πυρπολητὴς στὴν ἐπανάστασι τοῦ 1821, κατήγετο ἀπὸ τὰ Λάμυρα τῆς Ἄνδρου καὶ ἐπέβαινε τοῦ πυρπολικοῦ τοῦ Πιπίνου κατὰ τὴν ἐπίθεσι ἐναντίον τῆς τουρκικῆς ἁρμάδας στὴ Χίο (6 Ἰουνίου 1822).

Κουμουνδούρου Ἀλεξάνδρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου 24, παραπλεύρως τοῦ Βασιλικοῦ θεάτρου.

Ὁ Ἀλέξανδρος Κουμουνδοῦρος, πολιτικός, ἀρχηγὸς κόμματος, ἀπὸ τοὺς ἐπιφανεστέρους τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, διατελέσας δεκάκις πρωθυπουργὸς καὶ ἑπτάκις ὑπουργός, γεννήθηκε τὸ 1817 στὴ Σελίτσα τῆς Οἰτύλου.

Τὸ 1847, πρωθυπουργοῦντος τοῦ Κωλέττη, διωρίσθη ἀντεισαγγελεὺς πρωτοδικῶν, σύντομα ὅμως παρητήθη (1850) γιὰ νὰ πολιτευθῇ. Ἔκτοτε ἀπὸ τὸ 1853 μέχρι τοῦ θανάτου του, ἐξελέγετο ἀνελλιπῶς βουλευτὴς καὶ κατ' ἐπανάληψι πρόεδρος τῆς Βουλῆς. Ἐπρωτοστάτησε στὴν ψήφισι τοῦ Συντάγματος τοῦ 1864 καὶ ἐπέτυχε τὴν ψήφισι τῶν νόμων «Περὶ ληστείας» (1871) καὶ «Περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν».

Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου τοῦ Βερολίνου ἀνέπτυξε σπουδαίαν διπλωματικὴ δρᾶσι καὶ ἐπέδειξεν ἐξαιρετικὴν ψυχραιμίαν, ἰδίως ἀργότερον ὅταν ἐπρόκειτο νὰ πραγματοποιηθοῦν οἱ ἀποφάσεις αὐτοῦ περὶ προσαρτήσεως τῶν νέων χωρῶν. Ἔνθερμος πατριώτης, σώφρων καὶ ψύχραιμος πολιτικός, ρήτωρ κοινοβουλευτικὸς εὐφραδέστατος, ἀπέθανε τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1883 στὸ σπίτι του, ποὺ εὑρίσκετο στὴν ὁμώνυμη σήμερα πλατεῖα τῶν Ἀθηνῶν. Ἐτάφη στὸ Α' νεκροταφεῖο καὶ τὸν ἐπικήδειον ἐξεφώνησεν ὁ Χαρίλαος Τρικούπης, ἀποδίδοντας δικαιοσύνη στὸ «μέγα τῆς πατρίδος τέκνον». (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὴν Ἁγία Παρασκευή).

Κουμπάρη Κυριάκου.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας 17, ἀπέναντι στὸν Ἐθνικὸ κῆπο.

Ὁ Κυριάκος Κουμπάρης, Ἔφορος τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας στὴν Ὀδησσό, γεννήθηκε τὸ 1760 στὴ Μεσημβρία τοῦ Εὐξείνου Πόντου. Οἱ ὑπηρεσίες του γιὰ τοὺς σκοποὺς τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας ὑπῆρξαν σημαντικές. Ἀπέθανε τὸ 1860.

Κουνδούρου Μανούσου.

Πάροδος τῆς πλατείας Κυκλοβόρου, στὸ τέρμα τῆς λεωφορειακῆς γραμμῆς «Γκύζη».

Ὁ Μανοῦσος Κούνδουρος, δικηγόρος καὶ πολιτευτής, πρωτοστατήσας στὴν αὐτονόμησι τῆς Κρήτης, γεννήθηκε στὰ Σφακιὰ τῆς Κρήτης τὸ 1860. Τὸ 1916 ἐξελέγη βουλευτὴς καὶ ἐχρημάτισε δυὸ φορὲς (1922, 1926) γενικὸς διοικητὴς Κρήτης. Ἀπέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1933.

Κουντουριώτου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μπουμπουλίνας 22, ὄπισθεν τοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴν συνώνυμη ἐπιφανέστατη Ὑδραϊκὴ οἰκογένεια, τῆς ὁποίας πολλὰ μέλη διεκρίθησαν κατὰ τὸν Ἀγῶνα τοῦ 1821 καὶ κατὰ τοὺς μετέπειτα χρόνους. Τὸ πραγματικὸν ἐπώνυμον τῆς οἰκογενείας ἦταν «Ζέρβας». Τὸ «Κουντουριώτης» ἐπεκράτησεν ὡς ἐπώνυμον λόγω τοῦ ὅτι ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας Χατζῆ-Γιώργης Ζέρβας παραμείνας ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα στὰ Κούντουρα τῆς Μεγαρίδος, γιὰ κανένα λόγο δὲν ἤθελε νὰ ἀποβάλη τὴν «κουντουριώτικη φορεσιά» του ὅταν ἐπέστρεψε στὴν Ὕδρα. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ πολλὲς συνοικίες καθὼς καὶ στὰ προάστια).

Κούπα Γερασίμου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μπαϊρακτάρη 17, ἀπέναντι στὶς Σχολὲς Χωροφυλακῆς.

Ὁ Γεράσιμος Κούπας, ἀξιωματικὸς τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ, κατήγετο ἀπὸ τὴν Κεφαλληνία καὶ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ὑπηρέτησε στὸ ἑλληνικὸ ναυτικό.

Κουρμούλη Μιχάλη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Νιρβάνα 38, κοντὰ στὸν Ἅγιο Δημήτριο τῶν Ὅπλων (Τρεῖς Γέφυρες).

Ὁ Μιχαὴλ Κουρμούλης, ἀγωνιστὴς τοῦ 1821, γεννήθηκε τὸ 1765 στὸ Μεσορᾶ τῆς Κρήτης καὶ ἀνῆκε σὲ ἐξισλαμισθεῖσα, ἀπὸ τὸ 1680, Κρητικὴ οἰκογένεια, ἡ ὁποία ὅμως εἶχε διατηρήσει κρυφίως τὴν χριστιανική της πίστι. Ὁ Μιχαήλ, τουρκιστὶ Χουσεΐν Ἀγᾶς, ἐμυήθη ἐνωρὶς στὰ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας καὶ προσέφερεν ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες. Μετὰ τὴν καταστολὴ τῆς ἐπαναστάσεως στὴ Κρήτη, ἠκολούθησε στὴν Ὕδρα τὸν ἁρμοστὴ Τομπάζη, ὅπου καὶ πέθανε τὸ 1824.

Κουρτίδου Ἀριστοτέλους.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸ Λιοσίων (μιὰ στάσι πρὶν τοῦ τέρματος τῆς λεωφορειακῆς γραμμῆς «Τρεῖς γέφυρες») καὶ τελειώνει στὴν ὁδὸ Ζαχαρίου Παπαντωνίου («Ἅγιος Ἐλευθέριος» ὁδοῦ Ἀχαρνῶν).

Ὁ Ἀριστοτέλης Κουρτίδης, παιδαγωγὸς καὶ λογοτέχνης, γεννήθηκε τὸ 1858 στὸ Μυριόφυτο τῆς Θράκης. Διετέλεσε διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου Θηλέων Πειραιῶς καὶ ἀρχισυντάκτης τῆς «Διαπλάσεως τῶν παίδων» κατὰ τὸ διάστημα 1880-1894. Ἐκ τῶν πλέον διακεκριμένων ἐκπροσώπων τῆς πνευματικῆς κινήσεως τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, συνέτεινε σημαντικὰ στὴν ἀνύψωσι τῆς μορφώσεως τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας. Ἀπέθανε τὸ 1928.

Κουρτίου Ἐρνέστου.

Εὑρίσκεται στὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Φαιδριαδῶν, κοντὰ στὸ τέρμα τῆς λεωφορειακῆς γ αμμῆς «Ἄνω Κυψέλη».

Ὁ Ἐρνέστος Κούρτιος, Γερμανὸς ἱστορικὸς καὶ ἀρχαιολόγος ἀπὸ τοὺς γνωστοτέρους ἀσχοληθέντας γύρω ἀπὸ τὸν ἀρχαῖον ἑλληνικὸν πολιτισμόν, γεννήθηκε στὴ Λυβέκκη τὸ 1814. Ἐνήργησε πολλὲς ἀνασκαφὲς στὴν Ἑλλάδα καὶ ἔγραψε διάφορα ἱστορικὰ καὶ ἀρχαιολογικὰ ἔργα. Ἀπέθανε στὸ Βερολῖνο τὸ 1896.

Κουσιανόφσκυ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κατεχάκη 37, στὸ συνοικισμὸ Ἑλληνορώσων.

Ὁ Κουσιανόφσκυ, Πολωνὸς φιλέλλην, ἐπολέμησε στὶς μάχες τοῦ Πέτα καὶ τῆς Τριπόλεως.

Κούτουλα Δημητρίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀρδηττοῦ 16, ὄπισθεν τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς Ἰλισοῦ.

Ὁ Δημήτριος Κούτουλας Ἕλλην ἀθλητής, ἀνεκηρύχθη νικητὴς στὸ ἀγώνισμα τοῦ δίσκου κατὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες τοῦ 1906.

Κουτσικάρη Ἐμμανουήλ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ραγκαβῆ 115, ὄπισθεν τῶν φυλακῶν «Ἀβέρωφ».

Ὁ Ἐμμανουὴλ Κουτσικάρης (1812—1865), Ἀθηναῖος μεγαλοκτηματίας καὶ φαρμακοποιός, διετέλεσε Δήμαρχος Ἀθηναίων κατὰ τὸ διάστημα τῆς μεσοβασιλείας καὶ ἐσημείωσεν ἀξιόλογη δρᾶσι. Ἐχρημάτισεν ἐπίσης ἀρχηγὸς τῆς ἐθνοφυλακῆς μετὰ τὴν ἐκθρόνισι τοῦ Ὄθωνος.

Κουτσονίκα Λάμπρου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀμβροσίου Φραντζῆ 80, στὸ συνοικισμὸ «Κυνοσάργους».

Ὁ Λάμπρος Κουτσονίκας, Σουλιώτης ἀγωνιστής, μετὰ τὴν ἀποκατάστασι κατετάγη στὸ στρατό. Ὅταν ἀπεστρατεύθη ἀπεσύρθη στὴν Εὔβοια, ὅπου καὶ ἔγραψε, βάσει τῶν ἀναμνήσεών του, τὴν «Γενικὴ Ἱστορία τῆς Ἐπαναστάσεως». Ἀπέθανε τὸ 1870.

Κραναοῦ.

Πάροδος τῆς πλατείας Ἐλευθερίας (Κουμουνδούρου).

Ὁ Κραναός, μυθολογικὸς ἥρως καὶ βασιλεὺς τῆς Ἀττικῆς μετὰ τὸν Κέκροπα, ἐνυμφεύθη τὴν Πεδιάδα, κόρη τοῦ Λακεδαιμονίου Μύκητος, καὶ ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς τὴν Κρανάη, τὴν Κραναίχμη καὶ τὴν Ἀτθίδα, ἀπὸ τὴν ὁποία καὶ ἡ Ἀττικὴ ὠνομάσθη Ἀτθίς. Ὅταν ἐξεθρονίσθη ἀπὸ τὸν γαμβρό του Ἀμφικτύονα, ὁ ὁποῖος, κατ' ἄλλους μὲν ἦταν Ἀθηναῖος, κατ' ἄλλους δὲ γυιὸς τοῦ Δευκαλίωνος καὶ τῆς Πύρρας, κατέφυγε στὸν Ἀττικὸ Δῆμο Λαμπτραί, ὅπου καὶ ἀπέθανε.

Κρασσᾶ Ἀλκιβιάδου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δροσοπούλου 202, μιὰ στάσι μετὰ τὴν πλατεῖα «Κολιάτσου».

Ὁ Ἀλκιβιάδης Κρασσᾶς, νομομαθής, καθηγητὴς τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν (1879), γεννήθηκε στὸ Ναύπλιο τὸ 1840 καὶ ἀπέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1912. Ἔγραψε διάφορα νομικὰ βιβλία καὶ διεκρίνετο γιὰ τὸ ἦθος, τὴν εὐθύτητα καὶ τὴν αὐστηρότητά του.

Κρατεροῦ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Γρηγορίου—Αὐξεντίου στὰ Ἡλύσια.

Ὁ Κρατερὸς ἢ Κράτερος, ἕνας τῶν ἐπιφανεστέρων στρατηγῶν καὶ φίλων τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, μετέσχε τῶν μαχῶν Γρανικοῦ (334 π.Χ.) καὶ Ἰσσοῦ (333 π.Χ.),

τῆς πολιορκίας τῆς Τύρου (332 π. Χ.), τῆς μάχης τῶν Γαυγαμήλων (331 π. Χ.) κ.ἄ. Ὅταν ἀπέθανεν ὁ Μ. Ἀλέξανδρος διωρίσθη πολιτικὸς διοικητὴς τῆς Μακεδονίας καὶ συνετέλεσε στὸν τερματισμὸ τοῦ Λαμιακοῦ πολέμου (322 π. Χ.). Τὸ 321 π. Χ., πολεμώντας, μαζὶ μὲ τὸν Ἀντίπατρο, στὴ Καππαδοκία ἐναντίον τοῦ παλαιοῦ φίλου καὶ συμπολεμιστοῦ του Εὐμένους, ἐτραυματίσθη θανασίμως.

Κρατησικλείας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Π. Τσαλδάρη 80, στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων «Ἅγιος Ἀρτέμιος».

Ἡ Κρατησίκλεια, σύζυγος τοῦ Σπαρτιάτου βασιλέως Λεωνίδου καὶ μητέρα τοῦ Κλεομένους τοῦ Γ' (3ος π.Χ. αἰών), μὲ τὴν εὐφυία της καὶ τὰ πλούτη της συνετέλεσε τὰ μέγιστα στὴν ἐφαρμογὴ τῶν πολιτικῶν σχεδίων τοῦ γιοῦ της καὶ μετέσχε σημαντικῶν διπλωματικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀποστολῶν.

Κράτητος.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Συγγροῦ 123, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Σώστη».

Ἔλαβε τὴν ὀνομασία αὐτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ συνωνύμου Ἀθηναίου ποιητοῦ τῆς κωμωδίας (Ε' π. Χ. αἰὼν) καὶ τοῦ συνωνύμου Ἀθηναίου κυνικοῦ φιλοσόφου, ὁ ὁποῖος κατήγετο ἀπὸ τὴν Θήβα καὶ ἦταν ἐκ τῶν σημαντικωτέρων μαθητῶν τοῦ Διογένους (Δ' π. Χ. αἰών).

Κρατίνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Αἰόλου 93, ἔμπροσθεν τοῦ Κεντρικοῦ Ταχυδρομείου.

Ὁ Κρατῖνος, ἕνας τῶν σημαντικωτέρων Ἀθηναίων κωμικῶν ποιητῶν (Ε' π. Χ. αἰών), ηὔξησε τὸν ἀριθμὸ τῶν ὑποκριτῶν τῆς ἀρχαίας κωμωδίας καὶ ἐδίδαξεν 21 δράματα. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὴν Ἁγία Μαρίνα).

Κρατύλου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πλάτωνος 110, μιὰ στάσι πρὸ τοῦ τέρματος τῆς λεωφορειακῆς γραμμῆς «Ἀκαδημία Πλάτωνος».

Ὁ Κρατύλος, Ἕλλην φιλόσοφος τοῦ Ε' π. Χ. αἰῶνος, ὀπαδὸς τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἡρακλείτου, ἦταν διδάσκαλος τοῦ Πλάτωνος.

Κρεββατᾶ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βρυσακίου 3, κοντὰ στὸν ἠλεκτρικὸ σταθμὸ Μοναστηρακίου.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴν συνώνυμη ἐπιφανῆ οἰκογένεια τῆς Λακεδαίμονος, μέλη τῆς ὁποίας διεκρίθησαν ὡς στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ κατὰ τὸν ΙΗ' αἰῶνα καὶ τὴν ἐπανάστασι τοῦ 1821. Ἀπὸ τὴν οἰκογένεια Κρεββατᾶ ἔλκει τὴν καταγωγή της καὶ ἡ οἰκογένεια Βενιζέλου στὴ Κρήτη.

Κρέμου Γεωργίου.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Γαλατσίου (στάσις «Γεφυράκι»), στὸ Γαλάτσι.

Ὁ Γεώργιος Κρέμος, Ἕλλην ἱστορικὸς συγγραφεύς, γεννήθηκε τὸ 1839 στὸ Στείριο τῆς Λεβαδείας. Διετέλεσεν ὑφηγητὴς τῆς ἱστορίας στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν, ἔγραψε διάφορα ἱστορικὰ ἔργα, συνεπλήρωσε τὴν «Γενικὴν Ἱστορίαν» τοῦ Πολυζωίδου καὶ ἀπέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1926. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὴ Καλλιθέα).

(Συνεχίζεται)

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΤΑΜΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1963

Α) Κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον ἐ.ἔ. καὶ ἀπὸ 1-31 εἰς Ἀθήνας-Πειραιᾶ-Πάτρας καὶ Κέρκυραν:

1) Ἐξητάσθησαν ἀπὸ ἰατροὺς τῆς ἐκλογῆς των οἰκοι ...	592	Μέλη
2) » εἰς ἰατρεῖα » » »	998	»
3) Παρεπέμφθησαν διὰ παρακλινικὰς ἐξετάσεις ἢ θεραπείας εἰς ἰδιώτας ἰατροὺς ἢ ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια	268	»
4) Ὑπεβλήθησαν εἰς ὀδοντιατρικὰς θεραπείας.....	88	»
5) Εἰσήχθησαν εἰς νοσοκομεῖα καὶ κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των	159	»
6) Ἐγεννήθησαν εἰς μαιευτήρια	34	νέα »
7) Παθολογικαὶ καὶ παρακλινικαὶ ἐξετάσεις πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὰ ἰατρεῖα καὶ ἐργαστήρια τοῦ νοσοκομείου Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Κλάδου Ὑγείας Ἀθηνῶν - Πειραιῶς	5.487	»
8) Ἐχορηγήθησαν ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας δραχμῶν 9.429 εἰς	49	»
Ἦτοι τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλῳ.....	7.675	»
9) Ἐξετελέσθησαν εἰς φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των 4.888 συνταγαί.		

Ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ὁ μὴν Σεπτέμβριος 1963 ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἔσοδα τακτικὰ	Δραχμαὶ	486.321,55
Ἔσοδα ἐκ συμμετοχῆς Δημοσίου	»	273.540.—
Σύνολον Ἐσόδων	»	759.861,55
Ἔξοδα	»	1.085.289,25

Β) Ἅπαντες οἱ ἠσφαλισμένοι μέτοχοι τοῦ Κλάδου Ὑγείας πρὸς καλυτέραν καὶ ταχυτέραν ἐξυπηρέτησίν των, δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει των τὰ κάτωθι :

α) Ὡς γνωστὸν ἀπὸ τῆς 5ης Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. ἐν τῇ περιοχῇ μόνον τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης ἰσχύει τὸ νέον σύστημα παροχῆς ὑγειονομικῆς περιθάλψεως εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των, τοὺς ἰδίους συνταξιούχους καὶ τὰς συζύγους αὐτῶν. Ἐπειδὴ τὸ σύστημα τοῦτο τῆς, διὰ τῶν νέων βιβλιαρίων ἐξυπηρετήσεως, δὲν ἐπεξετάθη εἰσέτι εἰς τὴν ὑπόλοιπον χώραν, οἱ λαβόντες βιβλιάρια νοσηλείας ὑπάλληλοι διὰ μέλη οἰκογενείας των ἅτινα διαμένουσιν εἰς ἐπαρχίας, νὰ μὴ ἀποστείλωσιν εἰσέτι αὐτὰ εἰς ταῦτα μέχρι νεωτέρας ἀνακοινώσεώς μας, καθοριζούσης καὶ τὸν τρόπον ἐξυπηρετήσεως τῶν μελῶν τούτων.

β) Οἱ κάτοχοι ἀτομικῶν βιβλιαρίων νοσηλείας ὑπάλληλοι ὀφείλουσι νὰ συμπληρώσωσι τὰς σχετικὰς ἐπ' αὐτῶν ἐνδείξεις, ἤτοι νὰ ἀναγράψωσι κάτωθι μὲν τῆς φωτογραφίας τὸν ἀριθμὸν δελτίου ταυτότητος τοῦ μέλους των, εἰς τὴν ἑπομένην δὲ ταύτης σελίδα τὴν διεύθυνσιν κατοικίας του (ὁδὸν, ἀριθμὸν, συνοικίαν).

γ) Τὰ μέλη τοῦ Κλάδου Ὑγείας δύνανται νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τοὺς ἰατροὺς τῆς ἐκλογῆς των, συμβεβλημένους ὅμως μετὰ τοῦ Δημοσίου, ὁσάκις συντρέχει πρὸς τοῦτο ἄφευκτος ἀνάγκη. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὀφείλουσιν ὅπως, τὴν ἰδίαν ἢ τὸ πολὺ τὴν ἑπομένην ἡμέραν ἀπὸ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἐπισκέψεως, προσέρχωνται εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Κλάδου Ὑγείας Ἀθηνῶν ἢ Πειραιῶς, φέροντα μεθ' ἑαυ-

τῶν καὶ τὰ βιβλιάρια νοσηλείας πρὸς λῆψιν ἐντολῆς διὰ τὸν ἰατρὸν καὶ θεώρησιν τυχὸν συνταγῆς.

Χορήγησις ἐντολῶν πρὸς ἰατροὺς ἢ θεώρησις συνταγῶν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῶσι πέραν τῆς ἀνωτέρω ὁριζομένης προθεσμίας. Πᾶσα συνεπῶς πραγματοποιουμένη τοιαύτη δαπάνη θὰ βαρύνῃ τὸν ὑπάλληλον.

δ) Αἱ ἐντολαὶ πρὸς ἰατροὺς καὶ αἱ τοιαῦται διὰ τὴν ἐνέργειαν παρακλινικῶν ἐξετάσεων ἢ θεραπειῶν καὶ αἱ συνταγαί, πρὶν ἢ παραδοθῶσιν εἰς ἰατρόν, φαρμακοποιὸν κ.λ.π., δέον νὰ συμπληρῶνται προηγουμένως καὶ ὑπογράφωνται εἴτε ὑπὸ τῶν ἰδίων προστατῶν ὑπαλλήλων εἴτε ὑπὸ τῶν περιθαλπομένων μελῶν.

Τὰ ὑπὸ τοῦ Κλάδου 'Υγείας χρησιμοποιούμενα ἔντυπα (ἐντολαὶ πρὸς ἰατρούς, συνταγαί, ἐντολαὶ διὰ παρακλινικὰς ἐξετάσεις ἢ θεραπείας) εἶναι διαφόρων χρωμάτων, ἤτοι διὰ τὰ μέλη οἰκογενείας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων εἶναι χρώματος πρασίνου, διὰ τὰ μέλη οἰκογενείας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ διοικητικῶν ὑπαλλήλων χρώματος κιτρίνου, διὰ τοὺς συνταξιούχους ἀστυνομικοὺς χρώματος κυανοῦ καὶ διὰ τοὺς συνταξιούχους διοικητικοὺς ὑπαλλήλους χρώματος ρόζ.

Οἱ προστατεύοντες μέλη τῆς πατρικῆς οἰκογενείας των ὑπάλληλοι, ὀφείλουσι νὰ προσκομίσωσι τὰ βιβλιάρια τῶν μελῶν τούτων εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Κλάδου 'Υγείας 'Αθηνῶν πρὸς θεώρησιν καὶ καθορισμὸν τοῦ τυχὸν ποσοστοῦ συμμετοχῆς των. Πρὸς τοῦτο οἱ μὴ προσκομίσαντες μέχρι σήμερον σχετικὰς βεβαιώσεις περὶ τῶν μηνιαίων προσόδων τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων ἑτέρων ἀδελφῶν των δέον ὅπως, ὁσάκις προβάλλουσι τὸν ἰσχυρισμόν, ὅτι αἱ μηνιαῖαι πρόσοδοι ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἑτέρων ἀδελφῶν των εἶναι κατώτεραι τῶν 2.000 δρχ. προσκομίσωσι σχετικὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα. Δὲν ἀπαιτεῖται προσκόμισις βεβαιώσεως ἐφ' ὅσον δηλώσωσιν, ὅτι αἱ μηνιαῖαι πρόσοδοί των εἶναι ἀνώτεραι τῶν 2.000 δραχμῶν.

ε) 'Η νοσοκομειακὴ περίθαλψις εἰς τὰ μέλη, παρέχεται μετ' ἔγκρισιν (ἔκδοσιν ἀποφάσεως) τῆς 'Υπηρεσίας 'Υγειονομικῆς Περιθάλψεως τοῦ 'Υπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας. Πᾶσα ἔκτακτος εἰσαγωγὴ ἀσθενοῦς μέλους εἰς οἱονδήποτε νοσηλευτικὸν ἵδρυμα δέον νὰ γνωστοποιῆται ἀμελλητὶ εἰς τὴν ἀνωτέρω 'Υπηρεσίαν. Πρὸς τοῦτο πᾶς ὑπάλληλος ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἀσθενοῦς μέλους οἰκογενείας του εἰς νοσοκομεῖον ἢ κλινικὴν καὶ πᾶς οὕτινος τὸ μέλος εἰσήχθη ἐκτάκτως, ὀφείλει νὰ προσέλθῃ εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Κλάδου 'Υγείας 'Αθηνῶν, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τὰ ἀτομικὰ βιβλιάρια νοσηλείας τοῦ ἀσθενοῦς (βιβλιάριον καὶ συνταγολόγιον), ὡς καὶ γνωμάτευσιν τοῦ ἰατροῦ τοῦ νοσηλευτικοῦ ἱδρύματος, ὅτι ὁ ἀσθενὴς εἰσήχθη ἐκτάκτως, εἴτε τοιαύτην τοῦ νοσηλευτικοῦ ἱδρύματος ἢ τοῦ θεράποντος ἰατροῦ ὅτι ἔχει ἀνάγκην εἰσαγωγῆς πρὸς νοσηλείαν. 'Εν τῇ γνωματεύσει ταύτῃ ἀναφέρεται ἡ πάθησις καὶ ὁ πιθανὸς χρόνος νοσηλείας. Τὰ ἀτομικὰ βιβλιάρια τοῦ ἐκτάκτως εἰσαχθέντος ἢ μέλλοντος νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἀσθενοῦς, κρατοῦνται εἰς τὸ 'Υπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ παραδίδονται εἰς τὸν ὑπάλληλον μετὰ τὴν ἔξοδον τοῦ νοσηλευθέντος ἐκ τοῦ νοσοκομείου, ἀφοῦ συμπληρωθῶσιν αἱ οἰκεῖαι στῆλαι ἡμερομηνιῶν εἰσαγωγῆς καὶ ἐξόδου, βάσει προσκομιζομένου ἐξιτηρίου.

στ) Αἱ παρακλινικαὶ ἐξετάσεις ἢ θεραπεῖαι αἵτινες πρόκειται νὰ διενεργηθῶσιν ἐν κρατικῷ νοσοκομείῳ ὡς π.χ. 'Ιπποκράτειον, 'Αλεξάνδρα, Βασιλεὺς Παῦλος κ.τ.λ. ἢ νοσηλευτικῷ ἱδρύματι ἀγαθοεργοῦ πρωτοβουλίας ὡς π.χ. Εὐαγγελισμός, Σμπαρούνη, 'Ερυθρὸς Σταυρὸς κ.λ.π. ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς 'Υπηρεσίας 'Υγειονομικῆς Περιθάλψεως τοῦ 'Υπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας, βάσει γνωματεύσεως χορηγουμένης ὑπὸ τοῦ θεράποντος ἰατροῦ ἢ ἰατροῦ τοῦ νοσηλευτικοῦ ἱδρύματος. Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἐνδιαφερόμενος δέον προηγουμένως νὰ διέλθῃ ἐκ τῶν γραφείων τοῦ Κλάδου 'Υγείας 'Αθηνῶν μὲ τὰ ἀτομικὰ βιβλιάρια τοῦ ἀσθενοῦς.

'Εὰν αἱ παρακλινικαὶ ἐξετάσεις ἢ θεραπεῖαι πρόκειται νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐν ἰδιωτικῇ κλινικῇ ἢ ἐν ἐργαστηρίῳ ἰδιώτου ἰατροῦ, δὲν ἀπαιτεῖται ἰδιαιτέρα γνω-

μάτευσις, ἀλλ' ἀναγραφὴ τῶν παραγγελλομένων ἐξετάσεων ἐν τῇ οἰκείᾳ στήλῃ τοῦ ἀτομικοῦ βιβλιαρίου νοσηλείας, βάσει τῶν ὁποίων θὰ χορηγῆται ὑπὸ τοῦ Κλάδου Ὑγείας Ἀθηνῶν ἢ Πειραιῶς εἰδικὴ ἐντολὴ διὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν.

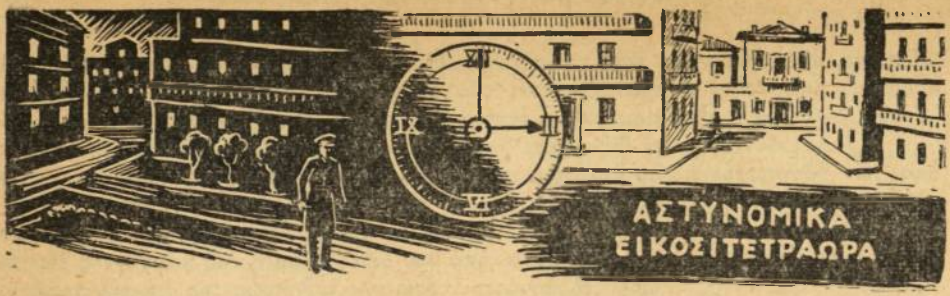
ζ) Αἱ ὀδοντιατρικαὶ θεραπεῖαι ἐνεργοῦνται εἰς τὰ μέλη τοῦ Κλάδου Ὑγείας ὑπὸ τῶν ὀδοντιάτρων τῆς ἐκλογῆς των, ἀφοῦ προηγουμένως τὰ πάσχοντα μέλη μεταβῶσιν εἰς τοὺς ἐλεγκτὰς ὀδοντιάτρους τοῦ Ν.Α.Π. μετὰ τῶν ἀτομικῶν βιβλιαρίων των διὰ τὴν χορήγησιν σχετικῆς γνωματεύσεως. Ἡ γνωμάτευσις αὕτη δέον νὰ προσκομίζηται μετὰ τῶν βιβλιαρίων ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ πάσχοντος εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας ἐντὸς 48ώρου τὸ ἀργότερον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της διὰ τὴν χορήγησιν ἐντολῆς πρὸς τὸν ἰδιώτην ὀδοντίατρον.

Ἡ χορηγουμένη ἐντολὴ ἐκδίδεται εἰς διπλοῦν καὶ ἡ μὲν χρώματος πρασίνου παραδίδεται ἀμέσως εἰς τὸν ἰατρόν, ἡ δὲ χρώματος λευκοῦ κρατεῖται ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου μέχρι πέρατος τῆς παραγγελλομένης θεραπείας καὶ παραδίδεται εἰς τὸν ὀδοντίατρον, ἀφοῦ προηγουμένως βεβαιωθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῶν παραγγελθεισῶν ἐργασιῶν ὑπὸ τοῦ ἐλεγκτοῦ ὀδοντιάτρου τοῦ Ν.Α.Π. Ὁ θεράπων ὀδοντίατρος συμπληροῖ καὶ οὗτος τὴν σχετικὴν ἔνδειξιν περὶ ἐκτελέσεως τῆς θεραπείας καὶ ἀμφότερα τὰ ἔντυπα (πράσινον καὶ λευκὸν) ὑποβάλλει εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Ὑγειονομικῆς Περιθάλψεως τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας διὰ τὴν ἔκδοσιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐπ' ὀνόματί του.

η) Παρακαλοῦμεν ὅπως, μερίμνῃ τῶν κ.κ. διοικητῶν Τμημάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν, γνωστοποιῆται ἐγκαίρως εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας, πᾶσα δηλουμένη αὐτοῖς μεταβολὴ τῆς οἰκογενειακῆς καταστάσεως τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων, τὰ δὲ βιβλιάρια ἀσθενείας θεωρούμενα ὡς δημόσιον εἶδος παραλαμβάνωνται καὶ ἀποστέλλωνται εἰς τὸ Ταμεῖον μετ' ἐνδείξεως τῆς ἐπερχομένης μεταβολῆς (ἀπόλυσις ὑπαλλήλου διὰ λόγους ὑγείας, διὰ λόγους πειθαρχίας, γάμος προστατευομένου μέλους, θάνατος ὑπαλλήλου ἢ μέλους του κ.λ.π.).

Ἐπειδὴ ὑφίστανται περιπτώσεις τινές, καθ' ἃς, διὰ προστατευόμενα μέλη ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων ἀστυνομικῶν καὶ διοικητικῶν τοιούτων (συζύγους καὶ γονεῖς τούτων), ἅτινα κέκτηνται καὶ τὴν ἰδιότητα τοῦ συνταξιούχου, ἔχουσιν ἐκδοθῆ βιβλιάρια ἀσθενείας βάσει καὶ τῶν δύο ἰδιοτήτων, ἤτοι τὴν τοῦ προστατευομένου μέλους ὑπαλλήλου καὶ τὴν τοῦ συνταξιούχου τοιαύτην καὶ ὡς ἐκ τούτου κατέχουσιν οὗτοι δύο βιβλιάρια ἀσθενείας, παρακαλοῦμεν ὅπως, οἱ τῆς κατηγορίας ταύτης ὑπάλληλοι καὶ συνταξιοῦχοι, ἀφοῦ ἐπιλέξωσι τὴν μίαν ἐκ τῶν δύο ἰδιοτήτων κρατήσωσι τὸ ἓν σχετικὸν βιβλιάριον καὶ καταθέσωσι εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας τὸ ἕτερον, ὅπερ ἐν συνεχείᾳ θέλει ἀποσταλῆ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας πρὸς ἀκύρωσιν. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐφιστᾶται ἰδιαιτέρως ἡ προσοχὴ τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς ἀποφυγὴν συνεπειῶν.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ
Ὡς Πρόεδρος τοῦ Κλάδου Ὑγείας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ν. ΡΑΚΙΝΤΖΗΣ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ «Χ»

Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται». Καὶ ἐπὶ τὸ νεοελληνικώτερον καὶ ... ἀστυνομικώτερον, «εὐκαιρίας δοθείσης πᾶς κακοποιὸς ὀργιάζει ...» Ἀπασχόλησις λοιπὸν τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὰς προεκλογικὰς συγκεντρώσεις ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν εἰς πολλά, μέρος ἐλάχιστον τῶν ὁποίων εἴδομεν εἰς τὰ προηγούμενα «Εἰκοσιτετράωρα». Μόνον ποὺ οἱ κακοποιοί, ὅσοι πραγματικῶς ἔδρασαν εἰς σοβαροὺς τομεῖς, δὲν ὑπελόγισαν εἰς τὸν ἐκ τῶν ὑστέρων ἀστυνομικὸν ὀφθαλμόν, εἰς τὰς ἐκ τῶν ὑστέρων μὲ ἡμᾶς «δοσοληψίας». Θῦμα τῆς πλάνης αὐτῆς ὁ πολυπράγμων Π.Ε. Π. τῶν 27 ἐτῶν, «ἄρτι ἀπολυθείς» τῶν φυλακῶν ὕστερα ἀπὸ ὀκτὼ καταδίκας εἰς φυλακίσεις τεσσάρων ἐτῶν, συνολικῶς, διὰ κλοπὰς καὶ διαρρήξεις. Εἰς τὸν φρενήρη δρόμον του ὁ ρηξικέλευθος ἐπραγματοποίησεν ἰσαρίθμους περίπου τῶν προεκλογικῶν ἡμερῶν διαρρήξεις: Τριάκοντα δύο, ἐκ τῶν ὁποίων πολλὰς φορὰς διέπραττε 4 - 5 κατὰ τὸ διάστημα μιᾶς καὶ μόνον νυκτός ! Καὶ αὐτὰς εἰς τὴν σχετικὴν ἀναλογίαν μεταξὺ τῶν δύο μεγαλοπόλεων, ἀφοῦ τὰ εἴκοσι διαρρηχθέντα καταστήματα ἀνήκουν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὰ δώδεκα εἰς τὸν Πειραιᾶ.

***

Ἄλλα θύματα τῆς ἰδίας πλάνης : Ὁ Χ. Κ. τῶν 20 ἐτῶν, καταληφθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ νὰ διαρρηγνύῃ κατάστημα τῆς ὁδοῦ Πατησίων καὶ ὁμολογήσας ἄνω ἀπὸ τριάντα διαρρήξεις κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον εἰς Ἀθήνας. Ἀποκάλυψις συγκλονιστική: Ἔχει διαπράξει σαράντα διαρρήξεις ἐσχάτως καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ μᾶς ἦλθεν τόσον ἀπαιτητικὸς ὁ φέρελπις τῶν 20 Μαΐων! Ὁ Γ.Δ. τῶν 30 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος διέπραξε πολλὰς ἀπάτας μὲ τὸν «παπὰν» καὶ πολλὰς διαρρήξεις, εἶναι δὲ ὁ δράστης καὶ τῶν δύο διαρρήξεων ὡρολογοποιείων τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Ὁ Α. Β. τῶν 18 ἐτῶν, νέος μὲ πολλὰς φιλοδοξίας εἰς τὸν τομέα κλοπῶν καὶ ἀπατῶν, ὁ ὁποῖος τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῶν ἐκλογῶν ἀπεπειράθη καὶ νὰ ληστεύσῃ ἀνάπηρον εἰς τὸν Πειραιᾶ, προτείνας εἰς αὐτὸν ξύλινον ὁμοίωμα περιστρόφου. Καὶ ἀρκετοὶ ἄλλοι, ὀλιγώτερον «ἐπιδεικτικοὶ» ἀλλὰ καὶ ὀλιγώτερον χαρακτηριστικοί, διὰ τοὺς ὁποίους, ὅπως καὶ δι' ὅσους ἀνέφερα, ἴσχυσε τὸ Εὐαγγελικὸν κατ' ἀντιστροφὴν τοῦ ἀρχαϊκοῦ : «Ὀψόμεθα».

***

Φεμινισμὸς ἐν πλήρει ἀναπτύξει. Τὸ παράδειγμα τῆς Ἐθνεγερσίας, τῆς ὡραίας ἐκείνης νεάνιδος τῶν 20 ἐτῶν, ποὺ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1962 ἔδωσε νέαν πνοὴν εἰς τὰ ἐγκληματολογικά μας χρονικά, εὗρε αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἄξιον μιμητήν. Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ Βαρβάρα, νέα 18 ἐτῶν καὶ ὡραία, κομμώτρια τὴν ἡμέρα καὶ ἱέρεια τῆς «μπόσα νόβα», τοῦ τουΐστ κ.λ.κ.λ. τὴν νύκτα, ἐπὶ τὰ ἴχνη τῆς Ἐθνεγερσίας. Ὅπως καὶ ἐκείνη, τίθεται καὶ ἡ Βαρβάρα Ζ. ἐπὶ κεφαλῆς «παιδιῶν» τῶν νάϊτ κλάμπς, νέων ἀκούρευτων, ὠργισμένων καὶ μὴ τὴν μορφὴν κ.λ. κ.λ. Εἶναι δὲ τὰ «παιδιὰ» ὁ Π.Μ. τῶν 35 ἐτῶν, ὁ Ν.Κ. τῶν 34, ὁ Λ.Κ. τῶν 23 καὶ ὁ Ι.Κ. τῶν 20 ἐτῶν. Στόχος τους οἱ διαρρήξεις, ὄχι ὅμως οἰκιῶν καὶ καταστημάτων, ὅπως τότε μὲ τὴν

'Εθνεγερσίαν, ἀλλὰ αὐτοκινήτων. Καὶ ἡ μέθοδος ἁπλῆ: 'Αναγνώρισις τοῦ ἐδάφους πρῶτα μὲ ἕνα ἐνοικιασμένον αὐτοκίνητον, ἐν συνεχείᾳ ἡ ἐπισήμανσις τοῦ ὑπὸ διάρρηξιν ὀχήματος καὶ τελικὰ ἡ δρᾶσις αὐτὴ καθ' ἑαυτήν: Παρακολούθησις—κοινῶς «τσίλιες»—τῶν «ὑπόπτων» κινήσεων εἰς τὴν ὁδὸν ὑπὸ τῆς Βαρβάρας, ποὺ ἔμενεν ἐντὸς τοῦ ἀναγνωριστικοῦ ὀχήματος, κοπὴ τοῦ κρυστάλλου τοῦ αὐτοκινήτου ἀπὸ τὰ παιδιὰ μὲ ἕνα διαμάντι, ἀφαίρεσις τῶν εἰδῶν ποὺ εὑρίσκοντο ἐντὸς—τρανζίστορς, ἐνδύματα κ.λ.—καί, φυσικά, φυγὴ καὶ ἐναπόθεσις τῶν εἰδῶν εἰς «μέρος ἀσφαλές». Ἦτο δὲ τὸ μέρος τὸ ἀσφαλὲς χορευτικὸν κλὰμπ τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου, ἐν ἀργίᾳ, τὸ ὁποῖον ἡ σπεῖρα εἶχεν ὁρκισθῆ νὰ τὸ ἀνοίξῃ πάσῃ θυσίᾳ μὲ πώλησιν τῶν κλοπιμαίων. Καὶ θὰ τὸ ἄνοιγεν ὁπωσδήποτε, ἐὰν δὲν ἐπενέβαινεν ἡ μακρὰν τόσων λεπτῶν συναισθημάτων εὑρισκομένη 'Αστυνομία. 'Εὰν δηλαδὴ δὲν ἀνεκάλυπτεν ἡ 'Αστυνομία τὴν δρᾶσιν τῆς σπείρας, δὲν κατέσχε τὰ ἀξίας ἄνω τῶν 200.000 δραχμῶν κλαπέντα ἀντικείμενα ἀπὸ πενῆντα αὐτοκίνητα, καί, φυσικά, δὲν συνελάμβανε τοὺς δράστας....

***

Δεύτερον κροῦσμα, ποὺ ἀναβιβάζει τὸν φεμινισμὸν εἰς ὑψηλὰ ἐπίπεδα, ἐκεῖνο τῆς κ. Μαρίας. Κατὰ τοὺς μηνυτάς, ὑποσχομένη ἡ Μ.Μ. τῶν 38 ἐτῶν διορισμοὺς εἰς κρατικὰς ὑπηρεσίας, χορηγήσεις μακροπροθέσμων δανείων μὲ ἐπιτόκιον λίαν χαμηλόν, ἐκδόσεις ἀδειῶν ταξί, παραχωρήσεις διαμερισμάτων εἰς λαϊκὰς πολυκατοικίας καὶ ἄλλα πολλά, ἀπέσπασε διάφορα χρηματικὰ ποσὰ χωρὶς νὰ πραγματοποιήσῃ τὰ ἐπαγγελλόμενα. Ἦτο δὲ τὰ ποσὰ αὐτὰ ὄχι καὶ τόσον εὐκαταφρόνητα, ἀφοῦ ἀπὸ ἀφελῆ χήραν ἀπεσπάσθησαν—κατὰ τὰς μηνύσεις πάντοτε—30.000 δραχμαί, καὶ ἀπὸ ἄλλους 26.000, 22.000, 20.000, 15.000, 13.000 κ.λ. Τρίτον κροῦσμα ἐκεῖνο τῆς Μ.Κ. τῶν 24 ἐτῶν, ἀσέμνου ὅμως γυναικός, ἡ ὁποία, μὴ ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰς 2.000 δραχμὰς ποὺ τῆς κατέβαλε γέρων δι' ἐρωτικὴν συνομιλίαν μιᾶς νυκτός, ἀφήρεσε καὶ τὸ πορτοφόλιόν του μὲ 4.000 δραχμὰς περίπου. Τέταρτον ἐκεῖνο τῆς Σ.Ψ. τῶν 27 ἐτῶν, ποὺ διὰ τῆς μεθόδου τῆς μαγγανείας ἀφήρεσεν ἀπὸ δύο νεάνιδας 19 καὶ 20 ἐτῶν 3.500 δραχμάς. Καὶ ἄλλα πολλά, τὰ ὁποῖα ὅμως εὑρίσκονται εἰς τὰ συνήθη πλαίσια τοῦ συγχρόνου φεμινισμοῦ καὶ δὲν παρουσιάζουν πρωτοτυπίας, ἐκπλήξεις καὶ συγκινήσεις τῆς κοινῆς γνώμης, καὶ πρὸ πάντων δὲν ἐξοργίζουν.

***

Τὰ βίαια μέσα τῶν σωματεμπόρων, πρὸς ἐξαναγκασμὸν τῶν θυμάτων των ὅπως ἐκδίδωνται ἢ παραδίδουν τὰ «κέρδη» των εἰς αὐτούς, φαίνεται νὰ γνωρίζουν κάποιαν ἄνθησιν τελευταίως. Τὸ «κτῆνος μὲ τὸ μαστίγιο» τοῦ προηγουμένου δεκαπενθημέρου ἠκολούθησε τώρα ἄλλο ὁμοειδὲς ὄν, εἰς τὸν Πειραιᾶ: ὁ Κ. Ζ. τῶν 24 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος, ὅπως καταγγέλλει τὸ θῦμα του, ἐλευθερίων ἠθῶν γυναίκα 29 ἐτῶν, ἐξηνάγκαζε τοῦτο νὰ ἐξέρχεται τὴν νύκτα πρὸς ἄγραν πελατῶν μὲ τὴν ἀπειλὴν φόνου, εἰς τὰς «καλάς» του δὲ στιγμὰς ἠρκεῖτο νὰ τὸ ἐξαναγκάζῃ καίγοντας τὰ χέρια του μὲ τὸ τσιγάρο... Ἄλλοι σωματέμποροι τοῦ εἴδους, οἱ Ε.Μ. καὶ Σ.Μ., δὲν ἠρκοῦντο εἰς τὸ νὰ λαμβάνουν τὸ ἥμισυ τῶν εἰσπράξεων ἱεροδούλου—χιλίας δραχμὰς περίπου ἡμερησίως,—ἀλλὰ ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν μαχαίρας τὴν ὑπεχρέωσαν νὰ ὑπογράψῃ τέσσερα γραμμάτια τῶν 5.000 δραχμῶν πρὸς ἐξόφλησιν δῆθεν δανείου τῶν 15.000 δραχμῶν, καὶ μάλιστα μετὰ τοῦ «νομίμου» τόκου. Πραγματικά, «ὅμορφος κόσμος, ἠθικός, ἀγγελικὰ πλασμένος...», κατὰ τὸν σκεπτικισμὸν τοῦ ποιητοῦ.

***

Μέσα πρωτότυπα μεταφορᾶς ναρκωτικῶν καὶ θησαυροῦ κοσμημάτων ἐδοκιμάσθησαν αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἰς τὴν Χώραν μας ὑπὸ ξένων παραγόντων, ἐν ἀγαστῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἡμετέρων. «Αὐγὰ χήνας», εἶπεν εἰς τοὺς συναδέλφους τοῦ Πει-

ραιῶς ὅτι μετέφερεν ὁ Αἰγυπτιώτης Σ.Α. Καὶ ἐκεῖνοι, εἶδαν ὅτι πράγματι ὁ ἄνθρωπος μετέφερεν «αὐγά», καλυμμένα μάλιστα μὲ σκουπίδια διὰ τὸν φόβον τοῦ σπασίματος, πλὴν ἀντελήφθησαν τὰ ἑξῆς: Ὅτι δὲν προήρχοντο ἀπὸ ὠοτόκους χήνας, ἀλλὰ εἶχαν κατασκευασθῆ ἀπὸ τσιμέντον. Ὅτι ἐντὸς αὐτῶν ὑπῆρχεν ἡρωίνη μισοῦ κιλοῦ, καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποὺ τὰ μετέφερεν ἦτο διεθνὴς λαθρέμπορος ναρκωτικῶν. Μάλιστα, ἐξ ἴσου ἐπικίνδυνος μὲ αὐτὸν ἦτο καὶ ὁ σεσημασμένος ἡμέτερος λαθρέμπορος ναρκωτικῶν Σ.Τ., ὁ ὁποῖος εἶχε συλληφθῆ ἀπὸ τὴν ἰδίαν ὁμάδα ἀστυνομικῶν ὀλίγον ἐνωρίτερον καὶ κατόπιν πολυημέρου παρακολουθήσεως εἰς τὴν συνοικίαν Ἁγίων Ἀναργύρων. Ἐξ ἄλλου, «ραδίκια κεφαλλονίτικα καὶ πορτοκάλια», εἶπεν εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ τελωνειακοὺς τῶν Πατρῶν ὅτι μετέφερεν ὁ ἁπλοϊκὸς τὸ σχῆμα καὶ τοὺς τρόπους Σ.Ρ. Μόνον ποὺ τὸ καλάθι τὸ ὁποῖον ἐβαστοῦσε δὲν ἦτο καλάθι ἀλλὰ χρηματοκιβώτιο, τὰ ραδίκια καὶ τὰ πορτοκάλια ἐχρησίμευαν διὰ νὰ σκεπάζουν δώδεκα κιλὰ χρυσαφικὰ—τεμάχια 1350—, καὶ ὁ ἀγαθὸς καὶ ἁπλοϊκὸς κεφαλλονίτης χωρικὸς δὲν ἦτο ἄλλος ἀπὸ τὸν τροφοδότη πλοίου τουριστικῆς γραμμῆς, μέγα λαθρέμπορον καὶ σημαίνοντα παράγοντα σπείρας Ἑλλήνων καὶ Ἰταλῶν λαθρεμπόρων. Πρέπει νὰ ὁμολογηθῆ ὅτι τὸ σχέδιον ποὺ εἶχε καταστρώσει ἡ σπεῖρα ἦτο ἀπὸ τὰ τελειότερα: Ἰταλοὶ λαθρέμποροι ἠγόραζαν εἰς Ἰταλίαν κοσμήματα καὶ τὰ παρέδιδαν εἰς τὸν καμαρότον τοῦ τουριστικοῦ πλοίου Γ.Δ. Κατὰ τὸν γυρισμόν, ὅταν τὸ πλοῖον περνοῦσε ἀπὸ τὴν Κέρκυρα καὶ τὴν Σάμην, ὁ Δ. παρέδιδε τὰ κοσμήματα εἰς τὸν Ρ., ὁ ὁποῖος μετημφιεσμένος εἰς Κεφαλλονίτην χωρικὸν καὶ μὲ ἕνα καλάθι χόρτα ἀνὰ χεῖρας, ἔβγαινε εἰς Πάτρας ἢ τὸν Πειραιᾶ. Σχέδιον τέλειον λοιπόν, τὸ ὁποῖον ὅμως, ὅπως ὅλα τὰ τέλεια σχέδια, ὡδήγησεν εἰς τὴν σύλληψιν τῶν ἐμπνευσμένων δημιουργῶν του.

***

Τέσσαρες χαρακτηριστικαὶ ὑποθέσεις ἐμπρησμοῦ μᾶς ἀπησχόλησαν τὰς τελευταίας ἡμέρας καὶ ἔδωσαν ἀφορμὴν διὰ ποικίλα σχόλια καὶ παρατηρήσεις. Ἡ πρώτη, χαρακτηρισθεῖσα ὡς ἐμπρησμὸς ἐξ ἀμελείας κατὰ τὴν νομικὴν ὁρολογίαν, ὡς «πυρκαϊὰ τοῦ ἔτους» δὲ κατὰ τὴν δημοσιογραφικὴν τοιαύτην, λόγῳ τῶν τεραστίων διαστάσεων ποὺ προσέλαβεν, ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα νὰ ἐπιδείξουν σπάνια προσόντα ψυχισμοῦ κατὰ τὴν προσπάθειαν διασώσεως κινδυνευόντων προσώπων καὶ πραγμάτων. Πρόκειται ἐδῶ περὶ τῆς τρομακτικῆς πυρκαϊᾶς εἰς τὴν «Ἀθηναϊκὴν Χαρτοποιίαν», ἡ ὁποία ἐπροξένησε ζημίας τριάκοντα ἑκατομμυρίων δραχμῶν καὶ ἠπείλησε μὲ καταστροφὴν τὰς μεγάλας μηχανικὰς ἐγκαταστάσεις, ὅπερ θὰ ἐσήμαινε πολλαπλασιασμὸν τῶν ζημιῶν. Ἡ δευτέρα ὑπόθεσις ἀφορᾶ ἀπόπειραν ἐμπρησμοῦ ὀπωροπωλείου τοῦ Πειραιῶς, ἐνέχει δὲ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ ὅτι εἶναι αὕτη τὸ πρῶτον ἐγκληματικὸν κροῦσμα τοῦ εἴδους κατὰ τὸ τρέχον ἔτος. Μέσα αὐτῆς τῆς ἀποπείρας ἐμπρησμοῦ παλαιὰ ὑφάσματα, διαβραχέντα μὲ πετρέλαιον, καὶ ἐν συνεχείᾳ θέσις πυρός. Τρίτη ὑπόθεσις εἶναι ἐκείνη τῆς πυρομανοῦς ἀνηλίκου τῆς ὁδοῦ Δρακοπούλου, ἡ ὁποία εἰς διάστημα μιᾶς ἡμέρας ἔθεσε πῦρ εἰς τρία διαμερίσματα μιᾶς πολυκατοικίας, εὐτυχῶς ἄνευ σοβαρῶν συνεπειῶν. Ἡ τετάρτη ὅμως ὑπόθεσις εἶναι καὶ ἡ πλέον .... συγκλονιστική, ὡς θέμα μέγα δὲ τοῦ εἰκοσιτετραώρου ἐκείνου δὲν ἠμποροῦσε παρὰ νὰ δώσῃ λαβὴν διὰ πολλὰς συζητήσεις καὶ σχόλια. Συνέβη μεσάνυχτα εἰς τὸν λόφον τοῦ Φιλοπάππου καὶ παρετηρήθη ὡς ἑξῆς ἀπὸ τὰς στήλας ἀπογευματινῆς ἐφημερίδος:

***

«..... Συνέβη στοῦ Φιλοππάπου, στὸν ὁλοπράσινο λόφο, ποὺ τὴν ἡμέρα οἱ »ξένοι τουρίστες ἀποθαυμάζουν τὸ πανόραμα τὸ ὁποῖο τοὺς προσφέρει ἡ Ἀθήνα καὶ »τὸ βράδυ κινεῖται ἕνας κόσμος ὑπόπτων μαζὶ μὲ ἱερεῖς καὶ ἱέρειες τοῦ ἔρωτα. »Τὰ ζευγαράκια, μερικοὶ ἀνώμαλοι τύποι καὶ ἄλλοι «ἐπισκέπτες» τοῦ λόφου, ἄρ-

»χισαν νὰ τρέχουν πρὸς κάθε κατεύθυνση. Σὲ κάποιο σημεῖο τοῦ Φιλοπάππου πα»ρουσιάσθηκε «ἑστία πυρός». Μιὰ μικρὴ φλόγα ποὺ σιγὰ - σιγὰ δυνάμωνε. 'Ο κίνδυ»νος πυρκαϊᾶς ἦταν ἄμεσος καὶ ὅλοι ἤθελαν, ὅπως εἶναι φυσικό, νὰ ἀπομακρυν»θοῦν ἀπὸ τὴν ἐπικίνδυνη ζώνη. Κάποιος ἔφθασε πρῶτος στὸ Θησεῖο καὶ πῆρε »τὴν "Αμεση Δράση.

«—Τὸν ἀξιωματικό, παρακαλῶ.

«—'Ο ἴδιος.

«—Εἰδοποιεῖστε τὴν Πυροσβεστικὴ 'Υπηρεσία. Πυρκαϊὰ στοῦ Φιλοπάππου! »Κινδυνεύει τὸ δάσος!

«'Ο ἀξιωματικὸς ὑπηρεσίας ἔστειλε ἀμέσως τὸ σῆμα πρὸς τὰ περιπολικὰ »τῆς περιοχῆς. Τὰ ἀσυρματοφόρα ὥρμησαν πρὸς τὸν λόφον. "Οταν ἔφθασαν στὴν κο»ρυφή του, οἱ ἀστυνομικοί, εἶδαν στὸ βάθος μιὰ ἀδύνατη φλόγα. "Ετρεξαν πρὸς τὴν »κατεύθυνση καὶ βρέθηκαν μπροστὰ σ' ἕνα παράξενο θέαμα. Μιὰ κυρτωμένη ἀπὸ »τὰ χρόνια γρηούλα, καθισμένη σταυροπόδι.... τηγάνιζε ψάρια! 'Η φωτιὰ ἔκαιγε »δυνατὴ καὶ τὰ ψάρια ξεροψηνόντουσαν στὸ τηγάνι. Δίπλα στὴ φωτιά, ὑπῆρχαν, »ἕνα μεγάλο κομμάτι ψωμί, μιὰ μπουκάλα μὲ λάδι καὶ ἕνα μπογαλάκι μὲ τὰ ὑπόλοι»πα ὑπάρχοντα τῆς γρηούλας. Οἱ ἀστυνομικοὶ κοιτάχθηκαν περίεργα μεταξύ τους. »"Οταν συνῆλθαν ἀπὸ τὴν ἔκπληξη ἄρχισαν νὰ ρωτοῦν τὴ γρηούλα, πῶς βρέθηκε »σ' ἕνα τέτοιο περιβάλλον, μόνη, μέσα στὴν ἀφιλόξενη νύχτα.

«—'Εδῶ εἶναι τὸ σπίτι μου παιδάκια μου! Εἶμαι ἔρημη στὸν κόσμο! Κάποιος »χριστιανὸς μοῦ ἔδωσε αὐτὰ τὰ ψάρια καὶ τὰ τηγανίζω γιὰ νὰ φάω ἀπόψε.

«Τὴν παρεκάλεσαν νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ. 'Η γρηούλα μάζεψε τὰ «ὑπάρχοντά» »της καὶ τοὺς ἀκολούθησε στὸ περιπολικό, ποὺ ἦταν σταθμευμένο λίγο πιὸ κά»τω. Οἱ ἄνδρες τῆς 'Αμέσου Δράσεως τῆς φέρθηκαν μὲ ἀγάπη. Τῆς πρόσφεραν ὅ,τι »εἶχαν μαζί τους γιὰ νὰ κολατσίσουν ἐκεῖνο τὸ βράδυ καὶ τῆς ἔδωσαν καὶ λίγα χρή»ματα—ὑστέρημα ἀπὸ τὸν πενιχρὸ μισθὸ ποὺ παίρνουν. Μὲ τὸ περιπολικὸ τὴν »μετέφεραν στὸ "Ασυλο 'Αστέγων».....

***

Η εἴσοδος τοῦ Δεκεμβρίου ὁδηγεῖ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ μεγάλο ἑορτολόγιον τοῦ ἔτους. Αἱ ἅγιαι ἡμέραι ποὺ πλησιάζουν θὰ κάμουν νὰ φανοῦν εἰς τοὺς δρόμους, τὰς οἰκίας καὶ τὰ καταστήματα, τὰ τόσον γνώριμα εἰς ὅλους μας πλήθη ἐπαιτῶν, ἀθιγγάνων, καὶ ἰδίως ἐκείνων τῶν «παιδιῶν τῆς ἀτυχίας» κατὰ τὸν ἐπικρατήσαντα χαρακτηρισμόν. Εἶναι δὲ τὰ «παιδιὰ τῆς ἀτυχίας», ἐκεῖνα τὰ πετεινὰ ποὺ δὲν σπείρουν, δὲν θερίζουν, πλὴν ἐξαποστέλλονται ὑπὸ τῶν γεννητόρων ἢ τρίτων πρὸς τὰ τέσσερα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος ἢ ἐκτίθενται ρυπαρὰ εἰς κάποιο σημεῖον καὶ ἐξαναγκάζονται νὰ ἐπαιτοῦν, προκαλοῦντα διὰ τῆς ἐμφανίσεως τὸν οἶκτον. "Η τίθενται μισόγυμνα εἰς τὴν ἀγκάλην κάποιας φυγόπονης γυναικός, κάποιας τσιγγάνας κ.λ. καί, τυραννώμενα καταλλήλως μὲ τσιμπήματα, κλαυθμηρίζουν πρὸς πρόκλησιν πάντοτε τοῦ οἴκτου. Πέραν αὐτῶν, οἱ γνωστοὶ παράγοντες τῶν δῆθεν φιλανθρωπικῶν ἐράνων, παντὸς εἴδους ἐντύπων, ἡμερολογίων, λαχείων κ.λ. κ.λ., οἱ ἀπατεῶνες, οἱ διαρρῆκται καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐκπρόσωποι τῶν διαφόρων ἐγκληματικῶν τομέων, ἑτοιμάζονται... "Ας μὴ ξεχνοῦμε ἐπ' αὐτοῦ τὴν μεγάλην λῃστείαν εἰς βάρος τῆς Δ.Ε.Η. πέρυσι καὶ τὴν διάρρηξιν τοῦ κοσμηματοπωλείου Σημαντήρα. Συνέβησαν καὶ τὰ δύο αὐτὰ γεγονότα, ὅπως καὶ τόσα ἄλλα δευτερευούσης σημασίας, εἰς τὴν καρδιὰν τῶν μεγάλων ἑορτῶν. Τὸ χρέος ὅλων μας λοιπὸν διὰ τὴν περίοδον ποὺ ἀρχίζει, δὲν χρειάζεται νομίζω νὰ τονισθῇ...

***

Χαρακτηριστικὰ «ἐνσταντανὲ» τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἀπὸ διαφόρους «τομεῖς» 'Αθηνῶν—Πειραιῶς καὶ εἰς ὀλίγας γραμμάς: * «Οἶνος εὐφραίνει καρδίαν

ἀνθρώπου...», ἀλλὰ καὶ ὁδηγεῖ τρεῖς μεθυσθέντας ἐργάτας εἰς μικροληστείαν σερβιτόρου παρὰ τὴν χιλιοτραγουδισμένην Πλάκαν..... * «'Αμέριμνον θέλω τὸν ἐραστήν», εἶπεν ἡ σοφὴ Λαΐδα τῆς ἀρχαιότητος ὅταν τὴν ἠρώτησαν πῶς τὸν προτιμᾶ. 'Η σύγχρονος ἑταίρα ὅμως Μ.Κ., ἐπεκτείνουσα τὰ ἐνδιαφέροντά της ὄχι μόνον εἰς τὴν τιμὴν τῆς συνεντεύξεως ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα, ἐπετέθη ἐντὸς τοῦ ξενοδοχείου της καὶ ἐτραυμάτισε τὸν πελάτην, ὅταν ἐκεῖνος δὲν συγκατένευσεν εἰς τὸ νὰ ψηφίσῃ τὸν παρ' αὐτῆς ὑποδειχθέντα ὑποψήφιον τῶν τελευταίων ἐκλογῶν... * «'Αρωμα Παρισίων», καὶ μάλιστα εἰσαχθὲν λαθραίως, εἶπεν εἰς ἀφελῆ ἀεριτζῆς τῆς ὁδοῦ 'Αθηνᾶς ὅτι περιέχει τὸ φιαλίδιον ταπεινοτάτης κολώνιας, εἰσπράξας 750 δραχμάς. Δι' ὃ καὶ—ἐπὶ τέλους—τοῦ ἐπεβλήθη ἡ αὐστηρὰ ποινὴ φυλακίσεως ἑνὸς ἔτους πρὸς σωφρονισμόν, ἀλλὰ καὶ πρὸς παραδειγματισμὸν τοῦ νέου κύματος ἀπατεώνων ποὺ μαστίζει τὴν πρωτεύουσαν ἀπὸ καιροῦ..... * Λίθος παρανόμου κτίσματος τῶν τελευταίων νυκτῶν ἐκσφενδονίζεται ἀπὸ ἄγνωστον, κατὰ προσπάθειαν κατεδαφίσεως ὑπὸ συνεργείου τοῦ Πολεοδομικοῦ Γραφείου, καὶ τραυματίζει σοβαρῶς ἀστυφύλακα εἰς τὴν κεφαλήν... * 'Ακολουθώντας τὸ παράδειγμα τοῦ αὐτοκινήτου 'Αθηνῶν, ποὺ ἐκινήθη αὐτομάτως λόγω κακῆς τροχοπεδήσεως εἰς κεντρικὴν κατηφορικὴν ὁδὸν καὶ ἐπροξένησεν ἀληθινὴν συμφορὰν πρὸ μηνός, ἰδοὺ τώρα τρίκυκλος μοτοσυκλέττα τοῦ Πειραιῶς ποὺ ἐκκινεῖ ὑπὸ τὰς ἰδίας συνθήκας καὶ τραυματίζει τρεῖς περαστικούς. * Καὶ ἄλλα, καὶ ἄλλα πολλά.....

***

Μικρὸν ἀπάνθισμα τώρα ἀπὸ τὸν πάντοτε τεράστιον ὄγκον τῆς ξένης ἀστυνομικῆς εἰδησεογραφίας :

* «Κωδικοποιημέναι» ἀγγελίαι εἰς δύο ἐφημερίδας τοῦ Λονδίνου, ἤτοι ἀγγελίαι δῆθεν διαφημηστικαὶ ὡρισμένου εἴδους ἀδιαβρόχων παλτῶν, ποὺ μόνον εἰς τοὺς «μεμυημένους» ἐφανέρωναν τὰς πραγματικὰς προθέσεις τῆς ἀποκληθείσης «'Αφροδίτης τῆς τσέπης», εἶχαν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ παγιδευθῇ ἕνα πλῆθος 3.500 ἀτόμων καὶ νὰ ὑφίσταται τὸν μεγαλύτερον εἰς τὰ ἐγκληματολογικὰ χρονικὰ ἐκβιασμόν. Δράστης ἡ νεαρὰ Τ.Μ. τῶν 24 ἐτῶν—εὑρεθεῖσα νεκρὰ εἰς τὸ διαμέρισμά της λόγω λήψεως μεγάλων ποσοτήτων ναρκωτικῶν—τῆς ὁποίας οἱ ἐρασταὶ—θύματα ἐφωτογραφίζοντο ἐν ἀγνοίᾳ των εἰς τὸ διαμέρισμά της, καὶ εἰς στάσεις σεξουαλικῶν μετ' αὐτῆς συνομιλιῶν, ἀπὸ κρυμμένην αὐτόματον φωτογραφικὴν μηχανήν. 'Η 'Αστυνομία τοῦ Λονδίνου, ἡ ὁποία εἰς τὸ διαμέρισμα τῆς νεαρᾶς ἐκπληκτικῆς ἐκβιαστρίας ἀνεῦρε τρεῖς χιλιάδας πεντακοσίας ἀνηθίκους φωτογραφίας καὶ ὁλόκληρον παρακαταθήκην ναρκωτικῶν, πιστεύει ὅτι πρόκειται περὶ μεγάλου δικτύου ἐκβιαστῶν καὶ λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν.

* «Φιάσκο» ἡ μεγαλυτέρα ληστεία κοσμημάτων ἐξ ὅσων ἐγένοντο ποτὲ εἰς 'Αμερικήν. Εἰς τὴν καρδίαν τῆς Νέας Υόρκης, πέντε λησταὶ ἔδεσαν πισθάγκωνα τοὺς τέσσερες φύλακες τοῦ αὐτοκινήτου διὰ τοῦ ὁποίου μετεφέροντο κοσμήματα ἀξίας τριῶν ἑκατομμυρίων δολλαρίων, ἔσπρωξαν τὸ ὄχημα εἰς μίαν πάροδον, ἐπεβίβασαν τοὺς φύλακας εἰς ἕνα φορτηγόν, μετέφεραν τὰ κοσμήματα εἰς δεύτερον καὶ ἔφυγαν ἀστραπιαίως ὅλοι, πλὴν ἑνός, μὲ τὸ πρῶτον φορτηγόν. Τὸ δεύτερον φορτηγὸν ἀνέλαβε νὰ ὁδηγήσῃ εἰς μέρος ἀσφαλὲς ἕνας μόνον ληστής, ὁ ὁποῖος, ὅταν ἐδοκίμασε νὰ ξεκινήσῃ, διεπίστωσεν ἀπειθαρχίαν τῆς μηχανῆς. 'Απολέσας τὴν ψυχραιμίαν του λοιπόν, ὁ ληστής, ἐγκατέλειψε τὸ ὄχημα καὶ ἐτράπη εἰς φυγήν, ὅτε ἐργάται παρακειμένης οἰκοδομῆς, ποὺ παρηκολούθουν τὰ διαδραματιζόμενα, ὥρμησαν εἰς τὸ αὐτοκίνητον καὶ τὸ ἐλεηλάτησαν μέχρι τοῦ τελευταίου κιβωτίου. 'Η 'Αστυνομία ἀνεῦρεν εἰς χεῖρας ἑνὸς ἐργάτου κοσμήματα ἀξίας 200.000 δολλαρίων, εἰς χεῖρας ἄλλου κοσμήματα 180.000 δολλαρίων, καὶ εἰς ἕνα καζάνι μία τσάντα πλήρη διαμαντιῶν. Πιστεύεται ὅτι ἐντὸς συντόμου χρόνου θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἀνευρεθῇ ὁλόκληρος ὁ «ὑπεξαιρεθεὶς» θησαυρός.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ «Χ»

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ—ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος οἱ : 1) 'Ανθυπαστυνόμος κ. Θεόδωρος Λυκόπουλος καὶ 2) 'Αστυφύλακες κ.κ. Δημήτριος Κατσαΐτης, 'Ιωάννης Παπαγεωργόπουλος, Χρῆστος Κόκκαλης, Βασίλειος Καντιάνης, 'Ιωάννης Παπανῖκος, Σπυρίδων Σπυριδάκος, καὶ Γεώργιος Πολυμενέας.

—'Απελύθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος: 1) οἱ μαθητευόμενοι 'Αστυφύλακες κ.κ. Βασίλειος Χρυσανθόπουλος καὶ Δημήτριος 'Αλεξανδρῆς, κριθέντες ἀκατάλληλοι πρὸς μονιμοποίησιν καὶ 2) ὁ 'Αστυφύλαξ κ. Θωμᾶς Ταμπᾶκος, διὰ λόγους πειθαρχίας.

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δ' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν 'Υπαστυνόμον Β' κ. Γεώργιον Δημόπουλον, διότι χάρις εἰς τὴν ἐξαιρετικήν του παρατηρητικότητα, θάρρος καὶ ἔκτακτον δραστηριότητα, τὴν 22-9-63 καὶ ὥραν 03.55' ἐπέτυχεν τὴν ἐπ' αὐτοφώρῳ σύλληψιν δύο ἀλλοδαπῶν, δραστῶν διαρρήξεως τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κυδαθηναίων πρατηρίου «ΕΒΓΑ», τὴν κατάσχεσιν καὶ ἀπόδοσιν τῶν κλοπιμαίων εἰς τὸν δικαιοῦχον καὶ τὴν παραπομπὴν τῶν ἀνωτέρω εἰς τὴν Δικαιοσύνην, προκαλέσας, διὰ τῆς ἐνεργείας του ταύτης, τὰ εὐμενῆ ὑπὲρ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος σχόλια, τόσον τοῦ τύπου, ὅσον καὶ τοῦ κοινοῦ.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἐπηνέθησαν οἱ: 1) 'Αρχιφύλαξ κ. Γεώργιος Γκάνος καὶ 2) 'Αστυφύλακες κ.κ. Χριστόφορος Λύτρας, Παναγιώτης Ματθαῖος καὶ Χρῆστος Παπακώστας, διότι, χάρις εἰς τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν ἐξαιρετικὴν προθυμίαν, ζῆλον καὶ ἰδιαιτέραν προσοχὴν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των, συνέβαλον ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν σύλληψιν τῶν δύο ὡς ἄνω ἀλλοδαπῶν καὶ τὴν παραπομπὴν τούτων εἰς τὴν Δικαιοσύνην.

—Δι' ἑτέρας ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν 'Ανθυπαστυνόμον Μ.Δ. κ. Γεώργιον Πιπεράκην, διότι οὗτος τὴν 18-7-63 καὶ περὶ ὥραν 12ην κατὰ τὴν μαχητικὴν συγκέντρωσιν τῶν οἰκοδομικῶν σωματείων Πρωτευούσης εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Αἰόλου-Σοφοκλέους, ἀντιληφθεὶς γενομένην ἐπίθεσιν ἐναντίον τῶν 'Αστυφυλάκων Πέτρου Φουσκαρίδη καὶ Γεωργίου Κοσμᾶ ὑπὸ ὁμάδος τριάκοντα περίπου οἰκοδόμων, ἐπιδιωκόντων τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ εἰς Α' 'Αστυνομικὸν Τμῆμα μεταγομένου Κωνσταντίνου Τριανταφύλλου καὶ τὸν ἀφοπλισμὸν τοῦ 'Αστυφύλακος Κοσμᾶ, ἐπέπεσε κατ' αὐτῶν καὶ διὰ τοῦ ἐπιδειχθέντος ἀπαραμίλλου θάρρους του, ἐξαιρετικῆς ψυχραιμίας του καὶ ἐκτάκτου δραστηριότητος, κατώρθωσε, μὲ σοβαρὸν κίνδυνον τῆς ζωῆς του, νὰ ἀποσπάσῃ τὸ περίστροφον ἐκ τῶν χειρῶν ἑνὸς τῶν ἐπιτεθέντων, καίτοι ἐδέχθη ἐπίθεσιν καὶ ἑτέρων οἰκοδόμων.

—'Ωσαύτως δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ, ἐπηνέθησαν οἱ: 1) 'Αστυνόμος Α' κ. Παναγιώτης Στασινόπουλος καὶ 2) 'Αστυνόμος Β' κ. 'Ιωάννης Μπῖκος καὶ ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τούς: 1) 'Υπαστυνόμους Α' κ.κ. Γεώργιον Φασούλκαν καὶ Σωκράτην 'Αλεξόπουλον καὶ 2) εἰς τοὺς 'Αστυφύλακας κ.κ. 'Ανδρέαν Πανάγον καὶ Νικόλαον Τσιλιμίγκραν, διότι ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου τῶν προαναφερθέντων κ.κ. 'Αστυνόμων (Διοικητοῦ καὶ 'Υποδιοικητοῦ), ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, μεθοδικότητος καὶ πολὺ πέραν τῶν καθωρισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπιδείξαντες δὲ συγχρό-

νως ἰδιάζουσαν ἐπιμέλειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, ἐπέτυχον τὴν 21.40′ ὥραν τῆς 14-9-63 τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν ἐμπόρων καὶ καλλιεργητῶν ἰνδικῆς καννάβεως (χασὶς) καὶ τὴν παραπομπὴν τούτων εἰς τὴν Δικαιοσύνην.

—Δι' ἑτέρας ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς: 1) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β′ κ. Βασίλειον Σακελλαρίου, 2) Ἀστυνόμον Α′ κ. Ἐλευθέριον Γιαννακόπουλον, 3) Ἀστυνόμον Β′ κ. Σωτήριον Κουβᾶν, 4) Ὑπαστυνόμον Α′ κ. Νικόλαον Πιπερόπουλον, 5) Ἀρχιφύλακας κ.κ. Ἀνδρέαν Νιαράκην καὶ Γεώργιον Σιδέρην καὶ 6) Ἀστυφύλακας κ.κ. Θωμᾶν Σαμαράκον, Παρασκευᾶν Ἀλεξᾶν, Χαράλαμπον Καρμίρην, Σοφοκλῆν Γυφτόπουλον, Γεώργιον Ἀγγελόπουλον, Νικόλαον Τζανετάκον, Πραξιτέλην Ρούκην, Γεώργιον Κάρμην, Ἐμμανουὴλ Πιπιτάκην, Βασίλειον Σταθόπουλον, Κωνσταντῖνον Καλκανδῆν, Νικόλαον Μῖχον, Γεώργιον Ἀναγνωστόπουλον, Ἠλίαν Ἠλιόπουλον, Ἀναστάσιον Γραμματικόν, Βασίλειον Λάζαρην καὶ Χρῆστον Λεκάκην, διότι ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, ὄντος Διοικητοῦ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, μεθοδικότητος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας καὶ ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἁρμοδιότητός του ἕκαστος, ἐπιδείξαντες συγχρόνως ἰδιάζουσαν ἐπιμέλειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, ἐπέτυχον τὴν 14-6-63 τὴν σύλληψιν σπείρας λαθρεμπόρων ναρκωτικῶν καὶ ἄλλων λαθρεμπορευμάτων, τὴν κατάσχεσιν τούτων καὶ τὴν παραπομπὴν τῶν δραστῶν εἰς τὴν Δικαιοσύνην.

—Ὡσαύτως δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τούς: 1) Ὑπαστυνόμον Α′ κ. Περικλῆν Ρερὲν καὶ 2) Ἀστυφύλακας κ.κ. Ἰωάννην Ἀναστασόπουλον, Δημήτριον Παπαζησίμου καὶ Ἰωάν-Καρπέταν, διότι ἅπαντες, καὶ ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἁρμοδιότητός του ἕκαστος, ἐργασθέντες μετ' ἐπιμελείας, ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ μεθοδικότητος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπέτυχον τὴν 3-8-63 τὴν σύλληψιν τοῦ ἐπικινδύνου κακοποιοῦ Δημοσθένους Καρυδοπούλου καὶ τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθεισῶν σωρείας κλοπῶν καὶ ἁπατῶν εἰς τὴν περιοχὴν Ἀθηνῶν.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυνόμον Α′ κ. Ἰωάννην Πουρναρόπουλον, διότι, παρασχεθείσης αὐτῷ τῆς πληροφορίας ὅτι ὁ ὡς ἄνω κακοποιὸς ἔχει διαπράξει εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν πλῆθος κλοπῶν καὶ ἁπατῶν εἰς βάρος διαφόρων ἐπαγγελματιῶν, καὶ ἐργασθεὶς μετὰ ζήλου καὶ μεθοδικότητος, κατηύθυνε λίαν ἐπιδεξίως τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλους μὲ ἀποτέλεσμα τὴν σύλληψιν τοῦ εἰρημένου κακοποιοῦ καὶ τὴν ἐξιχνίασιν πλήθους κλοπῶν καὶ ἁπατῶν, διαπραχθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τούς: 1) Ὑπαστυνόμους Α′ κ. κ. Σωτήριον Κατσιμπᾶρον, Δημήτριον Γιαλαμᾶν καὶ Περικλῆν Ρερέν, 2) Ἀρχιφύλακα κ. Βασίλειον Νεροῦτσον καὶ 3) Ἀστυφύλακας κ.κ. Ἰωάννην Ἀναστασόπουλον, Γεώργιον Γιαννόπουλον, Παναγιώτην Κελεπούρην καὶ Σωτήριον Γεωργιλᾶν, διότι ἅπαντες, καὶ ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἁρμοδιότητός του ἕκαστος, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, μεθοδικότητος καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὸ καθῆκον, ἐπέτυχον τὴν 2-7-63 ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν σύλληψιν τοῦ κακοποιοῦ Χρήστου Παναγῆ, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν καὶ διαρρήξεων καταστημάτων, προκαλέσαντες οὕτω, διὰ τῆς ἐπιτυχίας των ταύτης, τὴν δημιουργίαν λίαν εὐμενῶν σχολίων τοῦ τύπου καὶ τοῦ κοινοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυνόμον Α′ κ. Ἰωάννην Πουρναρόπουλον, διότι, ἐκμεταλλευθεὶς παρασχεθεῖσαν αὐτῷ πληροφορίαν καὶ κατευθύνας λίαν ἐπιδεξίως τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλους, ἐπέτυχε διὰ τῶν ὑπαλλήλων του, τὴν σύλληψιν τοῦ ὡς ἄνω κακοποιοῦ καὶ τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν καὶ διαρρήξεων καταστημάτων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Ἡ δολοφονία τοῦ Τζὼν Κέννεντυ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου 1057

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Δράματα παιδίων εἰσαγομένων ἐντὸς ἱδρυμάτων καὶ ἡ ἀντιμετώπισίς των ὑπὸ τὸ φῶς τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου (συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου) 1063

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Ἡ σατανικὴ δολοφονία καὶ ληστεία τοῦ Παναγιώτη Μωραΐτη ἀπὸ τὸν Τηλέμαχο Μπασιάκο, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σπύρου Λεωτσάκου (συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο καὶ τέλος) 1067

ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ ἔρευνα περὶ τὴν ἀνθρωποκτονίαν, ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως, ἰατροδικαστοῦ καὶ δικηγόρου κ. Lemoune Snyder, κατὰ μετάφρασιν Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ (συνέχεια) 1073

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Μεγάλη κατάχρησις εἰς ἀνώνυμον ἑλληνικὴν ἑταιρείαν, ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γεωργίου Δουκάκη (συνέχεια) 1077

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ Ἱστορία τοῦ F.B.I., ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάιτχεντ, κατὰ μετάφρασιν Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ (συνέχεια) 1081

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΕΣΑ

Τὸ ἑλικόπτερον Ἀστυνομικός, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Β' κ. Γεωργίου Κανελλοπούλου 1085

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Los Angeles, ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου (συνέχεια) 1087

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι εἰς τοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ραΐκου (συνέχεια) 1091

ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἀπολογισμὸς μηνὸς Ὀκτωβρίου 1693 1095

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ εἰκοσιτετράωρα, ὑπὸ Συνεργάτου «Χ» 1098

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 1103

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ
Κεραμεικοῦ 40 - Ἀθῆναι (Τηλ. 522.512)

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30′ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.